

Yıkalım bu köhne düzeni

Kapitalizmin merkezinde yaşanan mali kriz kısa zaman içerisinde neo-liberalizm denen paradigmanın temel yargısını yerle bir etmiş durumda. Benzer ama daha küçük çapta yaşanan krizlerde yarı-sömürge ülkelerin devlet müdahalelerinin gerçekleşmemesi yönünde uyarılar yapan güçler, büyük iktisatçılar bu kez devlet müdahalesinin zorunluluğundan bahsediyor ve halkları da buna iknaya gayret ediyorlar. Çünkü bu kez kaybolan para çok yüksek

ve kaybedenler de sistemin merkezdeki güçleri. Şimdiye kadar yapılan propaganda, piyasa sisteminde yanlış yapılanın kaybedeceği, doğru davrananın ise kazanacağı ve bunun da adil bir yasa olduğuydu... **Ama kaybedenler en büyükler olduğunda bu ilahi adil yasa değişmek durumunda kaldı.** Kaybedenlerin kurtarılması için güya "herkesin ortak devleti" kollarını uzattı! Halkların cebinden dev şirketlerin kasalarına para akışını üstelik apaçık bir biçimde aktarmaya girişti. **ABD Federal Bankasının, Hazinesinin kurtarma operasyonunun**

özeti budur. Deniyor ki, bu olmak zorunda, aksi halde sistem tümüyle çöker. Halklar şu soruları sormak durumunda: **Hangi sistem çöker;** sömürdüğümüz, çalışarak edindiklerimizi bizden alıp dev şirketlere aktaran sistem mi? **Hangi sistem;** yoksul ülkelere merkez ülkelere devasa kaynak transferleri gerçekleştiren sistem mi? **Hangi sistem;** üretimden uzaklaşıp paradan para kazanmayı temel-esas uğraş haline getiren sistem mi? Enflasyonu, yoksulluğu, işsizliği, üretim anarşisini sürekletiren, yaygınlaştıran sistem mi? Sayfa 8

Sayı: 28

Demokratik Halk İktidarı İçin

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

Yıl:1 17-30 Ekim 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

Sansür, inkâr, imha, linç;

YETMEDİ OHAL

Emperyalizm tarihinin en büyük ve derin krizini yaşarken, AKP hükümeti bir yandan krizi "yok sayarak" atlatacaklarını düşünürken diğer yandan tüm egemenler kolkola ezilen halk için yeni senaryolar yazmaktan geri durmuyorlar. Bu senaryolarda "hassas vatandaşlar" gibi figüranlara da bolca rol dağıtılarak linç saldırıları gerçekleştirilirken, başrolü ise askeriyeye, polisimize, özel hareketçileriyle kolluk güçleri kimseye kaptırmıyor.

Gözaltında polis, hapisanede gardiyanların dayığıyla katledilen **Engin Ceber**, sansürlenmiş muhalif yayınlara,

Altınova'daki linç histerisi, gerillaya yönelik sınır içinde ve ötesindeki operasyonlar ve tezkere derken son nokta yine OHAL'de düğümlendi.

TC'nin kuruluşundan bu yana zaten OHAL yasalarıyla yönetilmekte olan ülkemizde tüm dünyayı saran ekonomik krizle birlikte toplumsal muhalefette de yükselişin olacağını hesap eden egemenler, OHAL'i dört bir yana yaymakta sakınca görmüyorlar. O zaman üzerimize düşen, sistemin krizinin yükünü sırtımıza yıkmasına izin vermemek ve egemenlerin korkularını gerçeğe çevirmek olmalıdır.

Daha nitelikli bir kitle faaliyeti için, daha nitelikli bir yayın

Kolektif ajitator-propaganda ve örgütleyici olan ve örgütlenmede önemli bir rol atfedilen yayınlarımızın geliştirilmesi, misyonuna paralel olarak bütünün kolektif denetimi ve katkısı sayesinde hayat bulacaktır. Dolayısıyla tüm faaliyetçilerimizin düzenli şekilde kitlelere gitmede bir araç olarak kullandığı, kitlemizin ideolojik-politik gelişiminde, kültürel şekillenmesinde ve örgütlenme isteği ve azmi kazanmasında önemli bir yeri olan, devrime sempati ile bakan tabanın genişlemesine katkı sunan ve ileri kitlelerin ve diğer dost güçlerin sınıf mücadelesinin çok çeşitli gündemlerine yönelik güvenilir bir başvuru kaynağı olan yayınlarımızın bugün arzu ettiğimiz niteliksel düzeyden ve niceliksel ilgidan uzak bir konumda olduğu bariz bir gerçekliktir. Sayfa 9

Kürt halkı evlatlarına ağladı

Meclis'ten sınır ötesi operasyon için tezkerenin geçirildiği günlerde sınır içinde süren çatışmalarda katledilen HPG gerillalarının Kürt halkının evlatlarını göremeli uğurlayışlarına tanık olduk. Aktütün Karakolu'na yapılan baskınla birlikte ırkçı-şoven saldırıların artmasını gerekçe gösteren TSK cenazelere katılımın engellenmesi için özellikle şehit ailelerinin cenazeleri almasını

geciktirdi. Gece geç saatlerde teslim edilen cenazeler, yol boyunca takip edilerek gözdağı verilmeye çalışıldı, ancak cenazelerine sahip çıkan Kürt halkı bütün engellere rağmen sahiplenme gösterdi. Ulusal hakların sloganlar eşliğinde dile getirildiği cenaze törenlerinde jandarma birçok yerde çekilmek zorunda kaldı.

Sayfa 6

Sıfır toleranslı cinayet

"Demokrasi yurdu" Türkiye'de gazete dağıttığı için tutuklanan ve öldürülmeye işkence gören Engin Ceber'in hastanede ölüm-kalım savaşı verdiğini öğrenen yoldaşları ve devrimci dostları her gün hastane önünde bekleyerek basın açıklamalarıyla Engin'e destek vererek serbest bırakılmasını istedi. 9 Ekim günü Şişli Etfal Hastanesi giriş kapısı önünde basın açıklaması yapan TAYAD'lı Aileler Engin Ceber ve birlikte tutuklandığı arkadaşlarının gördüğü işkencelerden sorumlu olan Adalet Bakanı ve AKP hükümetini protesto etti. Engin Ceber aynı gün yaşamını yitirdi. Sayfa 7

İşten çıkarmalar sürüyor

İşçi sınıfına dönük kapsamlı saldırılar, çok sayıda emekçinin yaşam koşullarını giderek daha da kötüleştiriyor. İşten çıkarmalara ve de sosyal yıkım saldırılarına bağlı olarak artan işsizlik, yoksulluk ve açlık, emekçilere direnmekten başka bir yol bırakmıyor.

Sayfa 4

Tarımda 2008 yılı

Tarımsal dış açığın bu kadar yüksek oluşu, dolaysız olarak emperyalizmin yıkım politikalarının sonucudur. Tüm dünyadaki tarımı kendilerine bağımlı hale getirmeye çalışan emperyalistler, Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ), DB, IMF gibi emperyalist kuruluşlar aracılığı ile yıkım politikalarını dayatıyorlar. Sayfa 5

Bayram hediyesi

Sincan F Tipi Hapishanesi'nde bayram dolayısıyla 3 Ekim'de yapılan açık görüş sırasında tutsaklara ve ailelerine gardiyanlar tarafından saldırı gerçekleştirildi. Bu saldırı sonucunda Deniz Bakır'ın kardeşi **Derya Bakır**'ın bacağı iki ayrı yerinden kırıldı. Erol Zavar'ın kızı **Özgecan Zavar** üzerine sandalye fırlatılarak darp edildi ve gözlüğü kırıldı. Sayfa 7

İşçi köylü'den

Okumak üzerine

Okudukça ve okuduklarımızla yön verdiğimiz bakış açımızla pratik içinde bulunduğumuz bu dünyanın faydaları daha anlaşılır ve kesin olacaktır. Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Hangi Marks haklı çıktı?

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Direnç noktaları yaratmak...

Sayfa 4

Pusula

Önce görev...

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Tüm çıkışlar kapalı

Sayfa 13

Efendileri Deniz Feneri ile çeteleri el feneri ile soyuyor

Bizler İşçi-köylü okurları olarak semtimizde yaşanan sorunları gazetemiz aracılığıyla sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Bizler İşçi-köylü okurları olarak semtimizde yaşanan sorunları gazetemiz aracılığıyla sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Ülkemizde son dönemde yaşanan **Deniz Feneri** tartışmaları egemenlerin gerçek yüzlerini ortaya koymuştur. Hal böyleyken bu politikanın sahibi ezenler, yaratıkları yoz ortamların onları açmaktadırlar. Bırakın hırsızlara ceza vermek onları **teşvik** etmektedirler.

Bu durum emekçi semtlerde de kanayan bir yara haline gelmiş ve hala kanamakta, gençlerimiz yozlaşmakta ve çeteler cüret kazanmaktadır. Geçtiğimiz günlerde **Bayramtepe-Filistin Mahallesi**'nde de buna benzer organize hırsızlık vakaları yaşandı. **Ama fark vardı, bu çeteler el feneriyle soyuyordu.** Evlerimiz giren hırsızlar evleri soymakta kalmıyor, halkı taciz ediyordu. Bunun üzerine mahalle halkıyla biraraya gelerek kendi güvenliğimizi kendimiz sağlamak için nöbete başladık ve iki tane toplantı gerçekleştirdik.

kabileceğimiz hakkında sorular yöneltilti ve bir mahalle sakini başladı anlatmaya; "Bizler çalışan insanlar iki üç gün bekledik ama nereye kadar. Örneğin (yanındaki kadını göstererek) 'bakın sabaha kadar oturmuş kadıncağız hastalanmış' işte." Olaylar karşısında ileriye dönük ne yapılması gerektiği konusu açılınca "**siz ne söylerseniz biz de destek çıkarız, sizlerle birlikte hareket ederiz**" diyorlar. Konuyu incelediğimizde hepimiz sorunun gençleri çeteleşmeye, hırsızlığa, uyuşturucuya iten nedenleri tartışmaya başladık ve konuşmalar sırasında bir mahalleli "**iyi bir iş olsa, maddi durumu iyi olsa hırsızlık yapar mı?**" diye yöneltti sorusunu ve zaten cevabı hepimiz biliyorduk. Tabi ki yapmazdı.

İşsizlik ve sistemin emekçilere dayattığı yozlaşmış yaşantı gençleri kültürlerinden uzak ahlaki çöküntüye ve çeteleşmeye itiyor. Bu sorunu çözmek için aile ve sosyal çevre olarak üzerimize düşen görevler hak-

den korunmak için nöbet tutardık, nöbet tutan kişilere de sıracı derdik, sıracılar köyü çetelerden korurdu, biz şimdi de böyle yapmalıyız" ve nöbet tutulması noktasında hemfikir oluyoruz. Bu toplantıyı bitirdikten sonra ikinci toplantıyı yapmak için mahallenin diğer tarafına doğru ilerlerken olaylar karşısında mahalle gençlerinin izlediği tutumu kendi aramızda tartıştık. Gençler sabahlara kadar nöbet bekliyor ve mahallerini koruyorlardı ve daha önceden bu kadar sıcak olmayan ilişkileri perçinleniyordu. Bir yandan insanların bu tutumları bazı

Daha sonra mahalle halkından başka biri; "Biz hırsızları yakalayıp polise teslim etssek bile karakolun ön kapısından girip arka kapısından salıveriyorlar, işbirliği içerisindedir" diyor ve sözlerine devam ediyor; "**Hizmet talebi için muhtarlığa gidiyoruz. Onlar sanki biz yokmuşuz gibi davranıyorlar. Hizmetler sokağın başına kadar geliyor ve sokağın aşağısına inmiyor.**" Daha sonra mahallelerimizde neden bu kadar yoğun hırsızlık vakalarının gerçekleştiği ve polislerin neden müdahale etmediği gibi sorulara cevap ararken mahalleden bir kişi; "Devlet buraları yıkamak istiyor. Ve yıkımı meşurlaştırarak iş emekçi mahalleleri; terör yuvası, balicilerin mekânı, hırsızların cirit attığı yer ilan ediyor. Burada yıkımı başardığında da 'bakın, işte bütün çeteler buralardan çıkıyor bu yüzden yıkıyoruz' diyecektir" diye konuşuyordu. Ardından mahallenin kuruluşundan itibaren orada yaşayan bir kişi sözü aldı; "**Mahallemizde bir halk komitesi olması gerek. Kentsel Dönüşüm saldırıları sırasında bu tür çalışmalar olmalı. Komite vasıtasıyla muhtarlığa, devlete, Belediye'ye taleplerimizi iletelimiz**" dedi.

Ve sözlerine devam etti; "Öncelikli bugün yakıcı olan hırsızlık sorunu ile ilgili nöbet takvimini komite belirlemeli. Bu durum hırsızlığı aştı, evlerimize girip kadınların tacizine kadar ilerledi. Suçlu yalnızca hırsız değil; suçlu biz buraya karakol getireceğimiz diyenlerdir, bu işte suçlu muhtarlıklar, belediyedir.

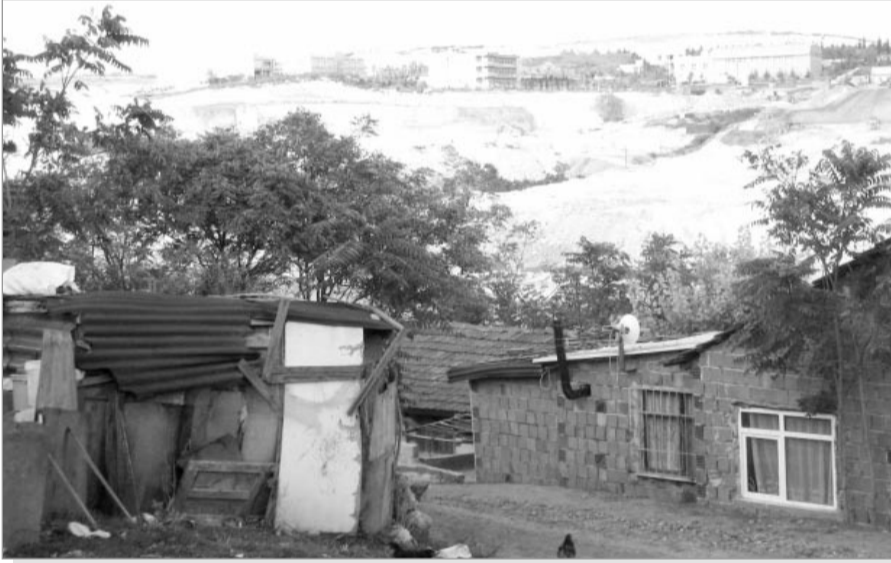
Tartışmaya devam ederken kadınların bu tür çalışmalara katılması ne kadar önemli olduğunu vurguladı. Devam ederken mahalleden bir kadın "**dünden daha çok bugün birbirimize ihtiyacımız var. Dün bugüne göre iyiydi, gün geçtikçe şartlar kötüleşiyor**" diyerek mahalle kadınlarının bu sorunlara kayıtsız kalmayacaklarını belirtti.

Sonuç olarak; toplantıda daha önceden varolan işlevlerini yerine getiremeyen komitenin işlevli hale getirilmesi, çalışmalarına devam etmesi ve komiteye mahallenin diğer kısımlarından da insanları katmak gerektiği vurgulandı. Komite de önümüzdeki günlerde konulan hedefleri gerçekleştirebilmek için önlerine bir toplantı tarihi koydular.

Bizler biliyoruz ki emekçiler ne kadar dayanıklı olurlarsa sorunlar karşısında o kadar savunmasız olurlar. Yapılması gereken örgütlü bir şekilde bu sorunları üzerine gitmek ve bu sorunları çözmektir.

(Bayramtepe'den İK okurları)

"Ben TOKİ'nin verdiği daireleri ne yapayım, benim ne güzel bahçem var"

"Kendi imkânlarımızla getirdiğimiz elektrik, su hatlarının dışında mahallemize hiçbir hizmet gelmedi. Hizmet talebiyle muhtarlığa gittiğimizde, 'sen hazinede oturuyorsun bu kadar oturduğuna dua et' cevabını alıyoruz."

tirdik. Toplantılarda genel olarak son dönemde yaşanan **Kentsel Dönüşüm Projesi** saldırısı, hizmet sorunu, çeteleşmeyi oluşturan etkenler ve polislerin hırsızlık olayları karşısındaki tutumunu ele aldık.

İlk olarak Kentsel Dönüşüm'le ilgili düşüncelerimizi dile getirdik ve TOKİ'nin sunduğu proje hakkında bilgi verdik. Bunun üzerine mahalleden bir kadın "**ben TOKİ'nin verdiği daireleri ne yapayım, benim ne güzel bahçem var**" diye cevap verdi. Sevdiği yaşantıdan zorla koparılmak istendiğini dile getirdi. "**Benim çocuklarım var, o küçük dairelerde bizler nasıl yaşarız?**" demesinin üzerine diğer mahalle sakini ekledi; "**O daireleri alan adamın nerden baksan en azından 1000 YTL geliri olması lazım. Yakıt ve kapici masrafı 600-700 YTL tutar, bir de üzerine taksitler eklenirse asgari ücretle çalışan bir işçinin o daireleri alması imkânsız.**"

Mahallemizdeki başlıca sorunları konuştuğumuzda içini çekerek saymaya başladı bir mahalle sakini; "**Kendi imkânlarımızla getirdiğimiz elektrik, su hatlarının dışında mahallemize hiçbir hizmet gelmedi. Hizmet talebiyle muhtarlığa gittiğimizde, 'sen hazinede oturuyorsun bu kadar oturduğuna dua et' cevabını alıyoruz.**"

Ardından barınma hakkı üzerine konuştuk.

Cevabı bilinen sorular

Daha sonra son dönemde yaşanan hırsızlıklarla ilgili neler düşündüklerini, nedenleri ve nasıl başa çı-

kinda tartıştık. Konuşmalar ilerledikçe polislerin bu olaylar karşısındaki tutumunu hakkında yorumlar başladı. Mahalleden bir kişi polisi aradığında aldığı cevabı örnek olarak verdi. "**Ölü var mı? Yaralı var mı? Kan var mı kan?**" Bu cevaptan sonra polislerin bu sorunların çözümü olmadığı güvenliği sağlamak noktasında uzaktan yakından ilgili olmadığı ortaya çıktı, hal böyle olunca bölgede güvenlik sorunu olması çok doğal oluyor ve gerçek çözümün birlikte hareket etmek ve güvenliğimizi birlikte sağlamak olduğu noktasında hemfikir oluyoruz.

Daha sonra bir mahalleli söz aldı sinirli bir şekilde konuşmaya başladı; "Sistem baştan bozuk. İnsanlara eğitim verilmiyor, cahil bırakılıp zaafılarından faydalanılıyor."

Mahalle halkı nöbette

Buradaki toplantımızı sonlandırırken bir öneri geliyor, Anadolu'dan bir örneklemeye; "**Biz köyde iken çeteler vardı. Çeteler-**

Toplantılarda genel olarak son dönemde yaşanan **Kentsel Dönüşüm Projesi** saldırısı, hizmet sorunu, çeteleşmeyi oluşturan etkenler ve polislerin hırsızlık olayları karşısındaki tutumunu ele aldık.

İşçi-köylü'den

Boş zamanlarda değil, faaliyetin bir parçası olarak okumak...

Geçen sayımızda yine bu köşede **yazmanın**, ideolojik, politik ve kolektif bir eylem olduğunu söylemiştik. Bu konunun daha da derinleştirilmesi gerekliliği/zorunluluğu mevcutken, diğer bir yönü olan **okumak fiili** üzerine de bir giriş yapalım.

"Daha nitelikli bir kitle (örgütlenme/örgütlenme) faaliyeti için daha nitelikli bir gazete" hedef ve amacıyla iki ay boyunca beraber yürüteceğimiz kampanya sürecinde **okumak ve yazmak** üzerinde durmak da önemli.

Okumak; çok genel olarak tüm devrimcilerin; gelişimin sürekliliğini sağlamak, politik bakış açısını geliştirmek, görünüleceğini yetinmeyip olgulara derinliğine vakıf olmak, değişmek/değiştirmek, örgütlenmek/örgütlenmek vb. vb. nedenlerle sürekli iç içe olması gereken bir fiildir. Okudukça ve okuduklarımızla yön verdiğimiz bakış açımızla pratik içinde buldukça bunun faydaları daha anlaşılır ve kesin olacaktır.

Okumak için nedenlerimizi alt alta koyduğumuzda upuzun bir liste çıkarmak mümkün ve gereklidir. Ama bir de okumama nedenlerimize bir bakalım.

Zaman bulamamak: En sık kullanılan gerekçe olarak karşımıza çıkan ve fakat **en altı boş** olan bir söylemdir bu. Bir devrimci militan okumaya zaman bulamıyorsa başka nelere zaman bulabilmektedir? Genel olarak devrimci faaliyet içinde yer alan bir bireyin uyuma, dinlenme, yemek yeme gibi zaruri ihtiyaç zamanlarını çikardığımızda ortaya kocaman bir zaman dilimi kalmaktadır. Bunun bir kısmında pratik görevler, kitle faaliyeti vb. yerine getirsek dahi yine de okumak için gerekli zamanı bulmamak mümkün değildir.

Ama bu bakış açısı da işin özünde sakat bir yan taşımaktadır. Zira okuma faaliyeti işlerimizden, güçlerimizden, dinlenme zamanlarımızdan **arta kalan, "boş zamanlarda"** yapacağımız bir faaliyet midir? Kesinlikle hayır! **Zira okumak da (tıpkı geçen sayımızda yazmak üzerine söylediğimiz gibi) ideolojik, politik bir faaliyettir.** (Ve kolektifleştir(ebil)diğimiz oranda da daha yerimlidir.) Dolayısıyla okuma eylemini boş zamanları değerlendirme yöntemi olarak değil, aksine tüm faaliyetimiz içinde önemli ve vazgeçilmez bir yere koyarak ele almamız gerekir. Yani günü (ya da süreci) planlarken, yapacağımız/yapmamız gereken "işler" arasında yer almalıdır okumak da.

Bu, kimi zaman pratik faaliyetlerin ön plana hiç çıkmayacağı, bu tür süreçlerde yapılması gereken pratiklerin bir kenara koyup okuyacağımız anlamına da gelmemektedir kuşkusuz. Yani pratikten kopuk bir okuma faaliyeti bizim bahsettiğimiz okuma faaliyeti değildir. Bizler beynin okuma etmediği, salt ayaklarla yapılan işleri mahkûm ettiğimiz gibi, ayakların tatile çıkarıldığı, yürüten kütüphaneler de olmayı onaylamıyoruz.

Gerekçelerden bir diğer çarpıcı olanı ise, okuduğunu anlamamak, sıkılmak vb.dir. Her okuduğumuzu hemen anlayabileceğimizi ve okuduklarımızda istediğimiz tüm bilgilere ulaşabileceğimizi iddia etmek anlamsızdır. Aynı yazıyı (ya da kitabı) 2 yıl arayla ikinci kez okuduğumuzda dahi daha önce anlamadığımız, farkına dahi varmadığımız yanlar dikkatimizi çeker. Bu **bireyin gelişimiyle** direkt ilintilidir. Söylenenden olduğu gibi, okuduklarımızdan da kendi sınırlarımız ölçüsünde bir şeyler anlarız. Diğer yandan tek başına tek bir yazı ya da kitapta her şeyi öğrenmeyi de bekleyemeyiz. Bildiğimiz bir kelime mi var, sözlüğe bakarak öğrenebiliriz. Anlamadığımız bir cümle mi oldu, defalarca kez okuyup, başka kaynaklardan da yararlanarak yani biraz emek harcıyarak anlar hale gelebiliriz.

Okuma disiplini: Her faaliyet gibi okumak da bir disiplini gerektirir. Bulduğunu okuyan, gördüğüne saldırın birey, ne kadar okursa okusun, edindiklerini sistemli hale getiremez, pratik faaliyetlerine yön gösteren olarak kullanamaz. İlk olarak işe ihtiyacılarımız ve önceliklerimizle başlamak gerekir. İhtiyaçlarımızı derken, salt bireyin ihtiyaçları değil, yapının ihtiyaçları da mutlaka gözönünde bulundurulmalıdır. Zira bu iki ihtiyaç bir noktada birleştirilmediğinde yine de **ne için okuduğumuz** sorusunun yanıtı sillekleşir.

Okuma disiplini ile ilgili diğer bir nokta da not almaktır. Okuduklarımızdan notlar çıkarmak, okuduklarımızı yeniden hatırlamak için ayrıca gerekli olduğunda tuttuğumuz notları gözden geçirmek ve önemlidir. Bu, sadece teorik kitaplar için değil, romanlar için de geçerlidir.

Yine, bir konu üzerine tek bir kitapla yetinmemek, o konu üzerine yazılmış (burjuva-feodal ideologlarınkiler de dâhil) başka eserlere de başvurmak bilginizi sistemli hale getirmek için gereklidir.

Çok yönlü okuma: Okuduğumuz konular olabildiğince çeşitli olmalıdır. Tek yönlü gelişim hiçbir devrimcinin tercihi olmamalıdır. Yaşam zenginliklerle doludur. Bireysel gelişim açısından uzmanlaşmak, bir konu üzerinde yetkinleşmek kuşkusuz vazgeçilmezdir, ancak bu uzmanlaşıl konular dışında hiçbir şeyle ilgilenmeyeceğiz anlamına gelmemelidir.

Okumak konusunda her yazılan yazı eksiktir. Bu köşemizden anlatabileceğlerimiz de tüm eksikleriyle birlikte ana hatlarıyla buyken, bu meselelerin kampanyamız çerçevesinde alınması gereken biçimine de değinerek nitelendiririz. **İki ay sürecekle olan kampanyamızı gazetemizin daha nitelikli ve kitlelerce aranan, kitlelerin kendilerini buldukları/ıfade edebildikleri bir hale gelmesi ve daha yaygın bir dağıtım ağının oluşturulması şeklinde genel olarak ifade edebiliriz.** Bunun içinde okuma faaliyetine yönelik adımlarımızı nasıl atabiliriz? Öncelikte gazetemizin en ince ayrıntısına kadar, "**nitelikli bir şekilde okunması**" faaliyeti için çok önemlidir. Nitelikli bir okuma derken; eleştirel/sorgular bir gözle ve sunulan yönelimleri hayata geçirmek için kafa yorarak okumaktan bahsediyoruz. Bu anlamıyla ardından, **daha nitelikli bir yayın için neler yapılabilir** sorusuna yanıt aramak gerekir. Bu yanıtı elbette hep birlikte arayacak ve uygulayacağız. Okumak ve yazmak, birbirinden ayrıt etmememiz gereken iki önemli faaliyettir. O zaman yayınlarımızı hem okuyacak hem de geliştirmek ve zenginleştirmek için yayınımızı **faaliyet alanlarımızdan** doğru besleyeceğiz. Bu sadece kampanya sürecine ait bir görev değildir, ancak bu kampanyayla birlikte bu konuda bir kurumsallaşma yaratılabilir, sürekliliği sağlayabiliriz.

Kampanyamızla ilgili daha söylenecek çok şey var elbette. İki ay boyunca tüm bunları sayılarımızın sınırları izin verdiği ölçüde söyleyeceğiz. Dileğimiz ve umudumuz ise, bu söylenecekleri **karşılıklı** ve **beraber** söylemektir. Bunu bir yandan yaptığımız ve yapacağımız okur toplantılarıyla gerçekleştireceğken, daha önemlisi yazılar yazarak, kampanya boyunca yaptıklarımızı yansıtarak yayının **kolektif bir ürün** olmasını sağlayabiliriz/sağlamalıyız. Geçen yıl içinde yaptığımız okur toplantıları sonrasında özellikle belli bölgelerde bu konuda verim alabildik, o zaman bunu daha yaygın olarak da yapabiliriz/yapmalıyız.

Dünya ölçeğinde büyüyen mali krize karşı da bildik kabadayı tutuma girerek "bize bir şey olmaz" edasına bürünmeye çalışan, açıklamalarını da bu yönlü yapma gayretine giren AKP Hükümetinin, bu açık dalga geçer tutumu çok fazla sürmedi/süremedi. Hem ekonomideki hem de siyasal alandaki gidişat, bu "Kasımpaşa kabadayılığını" anında yalanladı.

Yalan, aynı günlerde elektrik, su, doğalgaz gibi, birçok tüketim maddesine yapılan peş peşe zamlarda, SSGS yasasının, özellikle de sağlık boyutunda, daha hayata geçirilmeden önceki günlerde başlayan çöküntüsünde, üretimini durduran fabrikalarda, kitlesel işten çıkarmalarda ayan beyan ortaya çıkıyordu. **Yalanı ortaya çıkararak gelişmeler, aynı zamanda "yok sayılan" krizin faturasının, bir kez daha emekçi yığınlarına çıkarılmaya çalışıldığını da gösteriyordu.**

Emekçi yığınlar "bize bir şey olmaz" yaklaşımının, söylemin sahiplemini kast ettiğini, onların ekonomik anlamda bir kaybının olmayacağını, hatta krizden kârlı çıkma olasılıklarının yüksek bir ihtimal olduğunu gördüğünü kadar, olanın yine kendilerine olduğunu ve daha da olacağını görmeye/yaşamaya başlıyordu.

Aynı süreçte "etkilemez" denilen krize karşı egemenlerin cephesinde sesler yükselmeye başlıyor, TÜSİAD gibi patron örgütleri, süreci en az zararlı kapatmanın hesabıyla, alınması gerek önlemlere dair önermelerde bulunuyordu. Kriz karşısındaki telaşlarını gizleyemeyen patronlar, can havliyle, kendilerini kurtarırsa ancak IMF'nin kurtaracağını ima etmeyi de ihmal etmiyorlardı. Evet, Türk egemen sınıflarının küresel kriz karşısında büyük bir telaşa kapıldıkları artık gözlenmiyor. **Onlar da biliyorlardı ki, dünyayı sarmalayan kriz, ülkeyi de, hem de dolaysız biçimde etkileyecekti.** Emperyalizme bağlılığın gereği ve gerçekliliği de zaten bunu zorunlu kılıyordu.

"Terörle mücadele" bir kez daha imdada yetişiyor

Yoksulluğu giderek derinleşen geniş yığınların uzunca zamandır bü-

yüme eğilimi gösteren hoşnutsuzluğundaki artış, kendiliğinden, parçabölük de olsa dışa vurmaya başlamıştı. Telaş daha çok da bu yönlüydü. **Parçaların birleşmesi, kendiliğinden olanın örgütlü güce dönüşmesi, bu telaşı büyütüyordu.**

İşte bu noktada bir kez daha "terörle mücadele"nin imdada yetiştirilmesi kaçınılmaz oluyordu. Uzunca yıllardır ezilen emekçi yığınları ezmenin, sindiriminin, mücadelelerini boğmanın aracı-argümanı olan "terörle mücadele" bugün olanca hız ve sınırları her geçen gün genişleyen kapsamıyla, emekçi

Yoksulluğu giderek derinleşen geniş yığınların uzunca zamandır büyüme eğilimi gösteren hoşnutsuzluğundaki artış, kendiliğinden, parçabölük de olsa dışa vurmaya başlamıştı. Telaş daha çok da bu yönlüydü. Parçaların birleşmesi, kendiliğinden olanın örgütlü güce dönüşmesi, bu telaşı büyütüyordu.

yığınların yaşam alanını yaşanamaz sınırlara çekmeye, hatta ortadan kaldırmaya dönük yeniden biçimlendirilmeye ve de bu yeni biçimle emekçilerin beynine balyoz gibi indirilmeye çalışılıyor. Hedefte on yıllardır imha-inkar saldırıları altında katledilen, sürgüne-göçe zorlanan, dilleri kültürleri yasaklanan Kürt halkı var gibi gözükse de, yetkilileri ve sınırları genişletilerek hayata geçirilmesine hız verilen "terörle mücadele"nin, sadece Kürt halkıyla sınırlı kalmayacağına dair emareler yeterince mevcut. Hedef çok açıktır

ki, Kürt halkının yanı sıra, yoksulluk, sefalet, açlık, işsizlik cenderesine daha fazla hapsedilen, geleceğe dair umutları bitirilmek istenen ve de bunun sonucunda sisteme karşı hoşnutsuzluğu giderek artan, tüm emekçi kesimlerdir.

Aktütün istenen/beklenen "gerekçeyi" yarattı

Egemen sınıfları, emekçi halka karşı saldırı politikalarında bir kez daha "tek yumruk" olma, her türden saldırıyı mübah gören bir uzlaşmaya götüren son "neden" ise, her ne kadar geçtiğimiz günlerde ger-

İşimiz zor, ama imkansız değil!

çekleşen Aktütün baskını gibi görünsede, Aktütün baskını sadece istenen/beklenen "gerekçeyi" yaratmıştır. İrkçı-şoven dalganın tezkere-nin uzatılmasına günler kala yükselmeye çalışılan "neden" ise, her ne kadar geçtiğimiz günlerde ger-

çekleşen Aktütün baskını gibi görünsede, Aktütün baskını sadece istenen/beklenen "gerekçeyi" yaratmıştır. İrkçı-şoven dalganın tezkere-nin uzatılmasına günler kala yükselmeye çalışılan "neden" ise, her ne kadar geçtiğimiz günlerde ger-

terisi yapan ordunun düştüğü durum sevinçlerini kursaklarında bırakmış olsa gerek.

Ancak düştükleri tüm rezillğe rağmen ve bu rezillğe yaptıkları açıklamalarla büyütmelerine karşın birkaç gün sonra onaylanacak olan "sınır ötesi "tezkere"nin süresini uzatmak için yaratılmaya çalışılan kamuoyu oluşmuş ve tezkerenin süresi 8 Ekim'de 1 yıl uzatılmıştır. Ayrıca jet hızıyla toplanan "terör zirveleri"nde, güvenlik güçlerine sınır-sınır yetki veren kararların alınması kolaylaşmıştır.

Süreçteki durumdan vazife çıkar-

ran Genelkurmay'ın, jandarmanın yetkilerinin artırılması, acil durumlarda arama yapma yetkisi, mevcut gözaltı süresinin uzatılması, sorgu sırasında avukat bulundurulmaması, operasyona çıkan askerlere de polis tanınan yetkinin tanınması ve de jandarmaya polis görev alanında da yetki verilmesi gibi "taleplerine", daha önceleri AB uyum yasaları çerçevesinde "sıcak bakmadığını" söyleyen hükümet ise aynı günlerde, her konuda olduğu gibi, bu konuda da, hem de bir çırpıda ağır değiştirmekte ve "güvenlik güçlerimiz ne isterlerse

yapmaya hazırız" türünden açıklamalar yapmakta sakınca görmüyordu. Önemli değişiklikler, yargısız infazların, işkencelerin ve de emekçi yığınların hak alma mücadelelerine dönük her türden zor ve baskının önünü açmaya dönük bu yaklaşım ise, insan temel hak ve özgürlüklerine dair var olan kısıntıları da, tamamen ortadan kaldırmaya dönük olmanın ötesinde bir şey değildir.

Ergenekon, Deniz Feneri vb. biçimlerde ortaya çıkan, hegemonya çatışmalarını bir çırpıda kenara iterek, ezilen emekçi yığınları karşı saldırılarda ortaklaşmayı çıkarları açısından daha acil gören Türk egemen sınıfları, AB sürecinde yapılan bazı "demokratik" düzenlemelere artık gerek duymadıklarını da saklama ihtiyacı hissetmiyorlar. Çünkü onlar da biliyorlar ki, uymaya çalışır gibi göründükleri demokratik kriterler, artık bu kriterleri koyanlar (ancak gerçekte en fazla çiğneyenler) tarafından da açıkça ortadan kaldırılıyor. İnsan temel hak ve özgürlükleri, kriterlerin sahiplerince de "terörle mücadele" adı altında birer birer ortadan kaldırılıyor. Egemen sınıflar artık "insan hakları-güvenlik dengesi" tartışması yürütüyor, hesap dengesi ise, "güvenlikten" yana ağır basıyor. İnsan-insanlığa dair ne varsa silip süpürülmesi hedeflenerek, halkın değil ama, krizle birlikte "güvensizlikleri" daha da artan egemenlerin, "güvenliği" sağlanmak isteniyor. Ülkemizde yaşanan gelişmelere de esas olarak, emperyalistlerin bölgesel çıkarlarının yanı sıra, ülke egemen sınıflarının "güvenliğini" sağlamak olarak bakmak gerekiyor.

İşimiz zor ancak imkânsız değil

Başta emperyalist ülkeler olmak üzere, tüm dünyada egemen sınıflar tarafından yoğun bir çabayla hayata geçirilmesine çalışılan, bu "ezme-sindirme" hedefinin, ülkemiz ayakındaki öncelikli hedefinin ise Kürt Ulusal Hareketi olduğunun altını bir kez daha çizmek, hatta bunun sadece ezme-sindirmeye değil, bugüne kadar olduğundan daha üst boyutlarda bir imhayı hedeflediğini de

önemle vurgulamak gerekmektedir. Bugün tekrar yürütülen OHAL tartışmaları, bölgeye gönderilmeye başlayan özel harekatçıları, önümüzdeki süreçte yaşanabileceklere dair önemli ipuçları sunmaktadır.

Eski-yeni ordu artıklarının, eli kanlı bilim adamı faşist-gerici kişiliğin ağızlarından salyalar akıtarak, kardeş kavgasını kızdıran söylemler ve de "ah bu işi bize bırakın" yakınmaları eşliğinde burjuva-feodal medyada boy göstermesi, faşist güç ruhlardan, asker cenazelerini kin gasmanın fırsatı haline getirmesi, Balıkesir başta olmak üzere, çok sayıda bölgede Kürtlerin maruz kaldığı linç saldırıları, ırkçı-şoven histerininin, bundan böyle alacağı boyuta da işaret etmektedir.

Kürt halkına dönük topyekün savaşın yanı sıra, başta ileric-devrimci-komünist güçler olmak üzere, bir bütün olarak toplumsal muhalefeti de her türden yöntemle ezme-sindirmeye dönük tüm bu hazırlıklar, önümüzdeki sürecin oldukça ciddi, ciddi olduğu kadar da zor geleceğine işaret etmektedir.

Bunun anlamı ise, devrimci ve komünist güçleri daha ciddi ve bir o kadar da zor görevlerin beklediğidir. Ancak bu süreç aynı zamanda devrimci ve komünist güçler açısından önemli bir fırsatı da beraberinde getirmektedir. Bu fırsat, sistemin krizini devrimci bir kez dönüştürme fırsatıdır. **Çünkü mevcut kriz bir yandan da devrimci süreci beslemektedir.** Bunun içindir ki, işimiz zor, ancak imkânsız değildir. Yeter ki süreci iyi tahkil edip, buna uygun dönemsel taktik politikalar üretme ve de bu politikaları, saldırıların hedefindeki, Kürt, Türk, Laz vd. çeşitli milliyetlerden emekçi yığınlar içinde hayata geçirme yetisini gösterebileyim. Bunu, özellikle de en geniş devrimci-demokratik birliklikleri de yaratma perspektifiyle ele alarak yapabildiğimiz oranda, ülke emekçi halkı arasında ekilmeye çalışılan kin tohumlarına inat, halkın birliğini pekiştirebilir, ezilen emekçi yığınlarına dönük hak gasplarını, her türden sosyal yıkım saldırılarını boşa çıkarabiliriz.

Sınıfsal Yaklaşım

HANGİ MARKS HAKLI ÇIKTI?

"Burjuva sınıfın varlığının ve egemenliğinin esas koşulu, servetin bireyler elinde birikmesi, sermayenin oluşması ve çoğalmasdır; sermayenin koşulu ücretli emektir. Ücretli emek, hiç ayraksız, emekçilerin arasındaki rekabete dayanır. Sanayinin, burjuvazinin elinde olmayarak teşvik ettiği ilerleyiş, emekçilerin rekabetten ileri gelen yalıtılmışlıklarını yerine, örgütlenmelerinden ileri gelen devrimci birlikleri koyar. Demek ki, modern sanayinin gelişmesi, burjuvazinin ayaklarının altından bizzat ürünleri ona dayanarak ürettiği ve mülk edindiği temeli çeker alır. Her şeyden önce, burjuvazinin ürettiği, kendi mezar kazıncıdır. Kendisinin devrilmesi ve proletaryanın zaferi aynı ölçüde kaçınılmazdır." (Marks-Engels, Komünist Parti Manifestosu, İnter yay. Sf. 52)

"Boşuna heveslenmeyin 1929'daki büyük buhranı atlattığı gibi bu krizden de çıkacak olan sistem/kapitalizm, dizginleri yine bütünüyle ele alacak ve nice altın yıllara yelken açacaktır" diye fetva verenler, **temenniden** öte bir şey söylemiyor. Emperyalist-kapitalist sistemin kendiliğinden çökmesi ve yenilmesi elbette mümkün değil ama geçmişte olduğu gibi her seferinde küllerinden yeniden doğarak altın çağlar yaşayacak bir **iç dinamik** sahibi olduğunu iddia etmek de büyük bir aldatmaca anlamına geliyor.

Sistemin, kendisini yadsıyacak di-

namiklerle çatışmalı sürecinde krizlerin sancısını çeken **"bağımsızlık"** kazandığına vurgu yapanlar, temelleri giderek çürüyen ve bir bütün olarak çöküşe sürüklenen durumu gözlerden kaçırma çalışmaktadır. Zincir elbette parça parça koparılacak, enternasyonal adım adım inşa edilecektir. Ancak bunun **"domino"** etkisiyle "kur-tuluş seferberliği"ne dönüşeceği de dünyanın sürüklediği felakete paralel **görülebilir** bir olgu haline gelmiştir.

Avrupa'ya/dünyaya yayılır mı, reel sektöre sığırmaz mı? sorularının yanıtını almak için birkaç gündün fazla beklemek gerekmemiştir. Bu saatten sonra krizin boyutlarına ilişkin her türlü değerlendirme afakidir. Bunun için ABD Hazine Bakanı Henry Paulson'un 11.10.2008 tarihinde yaptığı açıklama gelinen aşamadaki **son noktayı** göstermektedir. Paulson, devletin banka ve finans şirketlerinin hisselerinin bir bölümünü alarak bunlara sermaye enjekte edeceklerini ilan etmiştir. Bakan, **"Bu, daha önce hiç görmediğimiz bir durum. Bu adımı, en kısa sürede ve en etkili şekilde atacağız"** demektedir.

İngiltere'de bu hafta bazı bankalar için karar verilen (HBOS, Royal Bank of Scotland, Lloyds TSB ve Barclays Bank) ancak ABD'nin tüm bankalar için geçerli kıldığı **"devletleştirme/millileştirme"** operasyonu (1929'dan sonra ilk kez) krizin çapı ve derinliği ile ilgili tartışmaları bitirmiştir. Sadece çapı değil, olası sonuçları, küreselleşme denilen olgu ve **"devletin**

rolü"ne dair bir dizi tartışmayı da belli bir noktaya getirmiştir. Ama daha önemlisi, her şeye muktedir sistemin **"acı vesikası"** olmuştur.

"Tarihin sonu"nu getirenler, "yeni dünya düzeni"nde "küreselleşme"ye bir tür devletlerin söndürülüp sınırların kaldırılacağı **enternasyonalizm** atfedilir; 11 Eylül sonrası işgal, yağma ve emperyalist teröre kesen dünya otururtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü, **"iktisadi eleştirileri"** kapsamında okutmak gerektiğine yönelik çabaları anlaşılır olmalıdır. Aksi takdirde, Marks'ın doğru okunması oturtulması için dünya ölçeğinde kurulacak **"kriz yönetimleri"**, sınıf mücadelesini kızdıran bir zemin üzerinde iş görecektir. Dolayısıyla "Marks haklı çıktı" sözü

İşten çıkarmalar sürüyor, direnişler büyüyor!

İşçi sınıfına dönük kapsamlı saldırılar, çok sayıda emekçinin yaşam koşullarını giderek daha da kötüleştiriyor. İşten çıkarmalara ve de sosyal yıkım saldırılarına bağlı olarak artan işsizlik, yoksulluk ve açlık, emekçilere direnmekten başka bir yol bırakmıyor. Böylece, örgütsüzleştirme saldırıları ve de sermayenin daha fazla kâr hırsı nedeniyle gerçekleşen işten çıkarmalar sürerken, sermayenin bu kapsamlı saldırılarına karşı direnişler de büyüyor.

Ekonomik koşullar UNO direnişini zorluyor

Hissenin büyük bölümü Ülker'e satıldıktan sonra, işçiler üzerindeki baskıları daha da artıran UNO fabrikası, bu baskılar kapsamında çok sayıda işçiyi işten çıkardı. "Düşük performans" bahanesiyle işten çıkarılan işçiler ise, bunun sadece bahane olduğunu, esas sorunun üye oldukları Tek-Gıda İş Sendikası'ndan istifaya zorlanmaları olduğunu söyleyerek, direnişe geçtiler.

Ülke piyasasının % 79'unu elinde bulunduran UNO'dan çıkarılan 11 işçi

İŞTEN çıkarmalara ve de sosyal yıkım saldırılarına bağlı olarak artan işsizlik, yoksulluk ve açlık, emekçilere direnmekten başka bir yol bırakmıyor.

çiden 5 işçi, bir buçuk ayı aşkın süredir direniyorlar. Direnişin ilk başlarında işten çıkarılanların tamamı direnişe katılırken, bu sayının bugün 5'e düşmesini, "ekonomik koşulların zorlaması" olarak açıklıyor, direnişin 39. gününde görüştüğümüz, direnişçi işçilerden **Cem Kaya**. Kaya ayrıca sendikanın fiili desteği olmadığını, hukuksal süreci de kendilerinin, yine kendi çabalarıyla tuttukları avukat aracılığıyla takip ettiklerini belirtiyor. Bundan sonraki süreçte nasıl bir hat izleyeceklerine ise, birkaç gün içinde yapacakları toplantıda karar vereceklerini belirtiyor.

E-Kart ve Unilever aynı kararlılıkla sürüyor

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde (GOSB) bulunan E-Kart fabrikası işçilerinin **6 Haziran**'da başlatılan grev, yaklaşık dört aydır sürerken, E-Kart patronuyla işbirliği içerisindeki GOSB yönetimi, havalanın soğumasına karşın, işçilerin çadır kurmasına izin vermiyor.

Patronun greve ilişkin uzlaşmaz tutumu da aynı şekilde devam ederken, grevi nöbetleşe sürdüren işçiler, yaklaşan kışa rağmen direnişlerini kararlılıkla sürdüreceklerini söylüyorlar.

Yine Gebze havzasında aylardan beri süren bir diğer direniş olan, TÜMTİS Sendikası'na üye Unilever işçilerinin direnişi de, işletilen hukuksal süreçle paralel devam ediyor.

Direnişin 130. gününde görüştüğümüz TÜMTİS İstanbul Şube Sekreteri **Ali Rıza Atık**, 26 Mayıs'tan bu yana süren direnişte şu sıralar açılan davaların duruşmalarının görüldüğünü belirtiyor. En son 6 Ekim'de işe iade davasının görüldüğünü, ancak davaya hakim atanmadığı için, duruşmanın 20 Kasım'a ertelendiğini söylüyor Atık. İşçilerin direnişi ilk başlardaki kararlılıkla sür-

dürdüğünü de söyleyen Atık, içerde çalışan sendikaya üye işçilerin de, baskılara karşı hala direnişe destek verdiklerini, direnişteki işçilerin yanlarına gelecek ziyaretlerde bulduklarını belirtiyor.

AUTOLIV CANKOR'da kitlesel işten çıkarmalar

GOSB içinde faaliyet sürdüren AUTOLIV CANKOR ve buna bağlı ATE ve AGEÇ firmalarından kitlesel işten çıkarmalar gerçekleşiyor.

Türk Metal Sendikası'nın örgütlü olduğu işyerinden çıkarmaların ise, TİS sürecinde gerçekleştirildiği belirtiliyor. 15 Eylül'de başlayan işten çıkarmalar, 10 gün içinde 150'ye, sonraki günlerde ise 200'ün üzerine çıkmış bulunmakta. İşten çıkarılan işçiler, işyeri yönetiminin işten çıkarmaların devam edeceğini söylediğini açıklarken, işçilerin iş yasaının 17. maddesine göre işten çıkarıldıkları belirtiliyor.

İşten atılan işçiler tarafından yapılan açıklamaya göre, çıkartılan işçilerin neredeyse tümü, uzun yıllar firmada çalışmış olan ve buradaki

koşullardan dolayı çeşitli hastalıklara yakalanmış bulunan işçilerden oluşuyor. Sarı Türk Metal Sendikası yöneticilerinin, patron temsilcileri ile birlikte açıklama yaparak, işten çıkarmaların 2010 yılına kadar süreceğini söyledikleri de yine işçiler tarafından yapılan bildirimler arasında yer alıyor.

Firmanın bir yandan eski işçileri işten çıkarırken, diğer yandan işe sezonluk yeni işçiler aldığı da, duruma ilişkin yapılan açıklamalardan birini oluşturuyor. İşten çıkarmalara itiraz eden işçilerin, fabrika müdürlüğünden biri ve de sendika baş temsilcisi tarafından tehdit edildiğini de söyleyen işçiler, sorunu mahkemeye taşıyacaklarını açıklıyorlar. İşçilerin üretimden gelen güçlerini kullanarak, direnmek yerine, sadece hukuksal süreci işletmeye yönelmeleri ise, sarı sendikalı önderliklerin, işçi sınıfına sınıf bilincini taşımak gibi bir dertlerinin olmamasının ürünüdür ve onların gerçekte işçi sınıfının değil, sermayenin yanında yer aldıklarının somut göstergesinden başka bir şey değil. **(Kartal)**

Novamed'de kazandık, DESA'da da kazanacağız!

Emine Aslan Deri-İş Sendikası'na üye olduğu için **3 Temmuz 2008** tarihinde kıdem ihbar tazminatı, izin ücretleri, bir aylık maaş ve mesai ücreti ödenmeden işten atılmıştı. Atıldığı günden itibaren fabrika önünde hakkının ödenmesi ve sendikayı olarak işine geri dönmek için tek başına direnişe başlayan **Emine Aslan'a** **Desa Direnişiyle Kadın Dayanışma Platformu** Cevahir Alışveriş Merkezi önünde yaptığı açıklamayla destek verdi. **11 Ekim 2008** tarihinde yapılan açıklamada Desa Deri'de üretilen giyim eşyalarının alınmaması yönlü çağrı yapılarak Emine Aslan ve Düzce'deki Desa Deri fabrikasında yine sendika üyesi oldukları için işten atılan 41 işçinin haklı mücadelesinin desteklenmesi istenildi.

Platform adına açıklama yapan **Selma Özkan**, işten çıkarılan işçilerin işe sendikayı olarak geri dönmeleri, sendikalaşma önündeki engellerin kaldırılması, gerekli iş sağlığı ve güvenliği koşullarının sağlanması için Desa ürünlerini boykot ettiklerini söyledi. Desa'da direnen kadınlardan güç aldıklarını söyleyen Özkan "Düzce'de sendikal örgütlenmenin başını çeken fabrikada çok düşük ücretle uzun saatler boyu çalıştıktan sonra evde de ücretsiz çalışan ve tarlada fındık toplama giden kadın işçilerin yanındayız" dedi. Çeşitli sloganların atıldığı basın açıklaması Desa ürünlerini boykot etmeye çağırın bildirilerin dağıtılmasıyla sona erdi. **(İstanbul)**

Kâr oranlarını düşürmeden ekonomik ve siyasal krizin etkilerini "azaltmaya" çalışan patronlar faturayı işçilere kesiyor. Özellikle İstanbul'da küçük ve orta büyüklükteki fabrika/atölye ve imalathaneler bir bir kapanıyor ya da kâr oranlarının düşmemesi için her türlü yolu deniyor. Sıklıkla başvurulanan yollardan biri işçi azaltımına gitmek-maaşları düşürmek/ertelemek oluyor. İşçi azaltımına giden, maaşların yeniden düzenlenmesine başvuran işyerlerinde üretimin de düşmesi gerekirken tersi bir durum söz konusu. Üretim aynı seviyede devam ederken, olan işçilerin yaşam standartlarına oluyor. Az sayıda işçinin yüksek kapasitede çalışan makinelerle dönüştürüldüğü yerlerde, ek-ücretsiz-zorunlu mesailerle birlikte işçinin posası çıkarılıyor. Üstüne bir de kriz bahane edilerek Şubat 2008'den beri maaş alamayan **Günay Yıkama** daha doğrusu **Zirve Tekstil** işçileri, dayatılan şartlara daha fazla dayanamamaları patronun haklarını istiyor.

İşyerlerinde çalışma koşullarının gerekli denetimden geçirilmediği, kayıtsız-güvencesiz çalışmaya göz yumulduğu, iş güvenliği hiçe sayıldığı için bile ölüme gönderilen işçiler daha fazla kâr hırsı için açlığa mahkûm ediliyor. 5000 kot taçlama işçisi slikozis hastalığına yakalandıklarından genç yaşlarda ölümü bekliyor. Taç-

Kriz kime vuruyor?

lanılan kotları yıkayan **Günay Yıkama** (Zirve Tekstil) işçileri de benzer sağlıksız çalış-

ma ortamlarında güvencesiz çalıştıkları yılları karşılığın almak için Çalışma ve Sosyal

Liman işçilerinden dayanışma etkinliği

Ambarlı Limanı'nda çalışan liman işçilerinin sendikalaşma mücadelesi devam ediyor.

Arkas Holding'e bağlı şirketlerde çalışan işçilerin Liman-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılmıştı. İnsanca çalışmak ve yaşamak için sendikaya üye olan işçiler bunun üzerine direnişe geçerek birçok eylem gerçekleştirmiş ve sendikalarına sahip çıkmıştı. 19 Temmuz'dan bu yana direnişlerini Ambarlı'da bulunan sendika temsilciliğinin sürdürdüğü işçiler, son olarak bir dayanışma etkinliği düzenledi.

3 Ekim günü **Esenyurt Özgürcaan Düşün Salonu**'nda bir araya gelen işçiler sendikaya olmaları için kararlı olduklarını dile getirdiler.

"Yaşasın sınıf dayanışması", "Liman işçisi yalnız değildir" sloganlarını haykıran işçiler adına konuşan **Ferhat Terzi**, 78 gündür direnişte olduklarını dile getirerek, sınıf dayanışmasının önemine değindi. Etkinlik sinevizyon gösterimi ve müzik dinletisi ile sona erdi. **(H. Merkezi)**

Güvenlik Bakanlığı'na bağlı SSK İstanbul İl Müdürlüğü'ne başvurarak haklarının tazmin edilmesini istedi.

10 Ekim 2008 tarihinde İl Müdürlüğü önünde toplanan tekstil işçileri "**Sigorta-Güvence-Maaş Haklarımızı İstiyoruz!**" yazılı pankart açtı. Şubat 2008'den beri maaş alamayan işçiler her ödeme gününde patronun kendilerini 50-100 YTL dağıtarak oyaladığını belirterek maaşlarını alabilmek için SGK'ya, Maliye Bakanlığı'na ve gerekli tüm mercilere başvurduklarını, ancak hiçbir sonuç alamadıklarını söylediler. Bunun üzerine BAKTİS (Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası)'na üye olan işçiler sendikalaşma yolla da patronla görüşmeye çalışmış. Bütün girişimleri patron tarafından boşa çıkarılan 45 işçi topluca işten ayrılarak **Günay Yıkama** ve farklı adlarla çalışan bütün firmaları mahkemeye vermişler.

İşçiler adına açıklama yapan **Orhan Bulut** işten ayrıldıktan sonra alacaklarını istemek için patronla yaptıkları görüşmelerde patronun "**kimseye borcum yok**" diyerek krizi bahane ettiğini söyledi. Bulut "Biz eve ekmeğe götürmek için insanlık dışı şartlarda da olsa çalışmaya razı oluyoruz. Ne yapalım? Hırsız mı, katil mi olalım?" dedi. İşçiler ardından sloganlar atarak dilekçelerini İl Müdürlüğü'ne dilekçe verdiler. **(İstanbul)**

Sendikalı oldukları için işten çıkarıldılar

Eskeşehir Organize Sanayi Sitesi'nde kurulu bulunan Zeytinoglu Holding'e bağlı **Entil A.Ş.**'de çalışan işçiler sendikaya üye olunca işlerinden atıldılar.

Çalışma koşullarının iyileştirilmesi amacıyla DISK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olan Entil A.Ş.'ye bağlı taşeron Pehlivan Ltd. Şti.'de çalışan kadrolu 23 işçi, 7 Ekim günü işe geldiklerinde işten atıldıklarını öğrendiler.

Entil patronu ekonomik nedenleri ileri sürerek sözleşmeyi tek taraflı iptal etti. 8 Ekim günü de yine Zeytinoglu Holding'e bağlı Hapalki Ltd. Şti.'de çalışan 70 işçi Birleşik Metal İş Sendikası'na üye oldukları için işten çıkarıldı.

İşçiler fabrika kapısında bir süre bekledikten sonra direnişe geçen Entil A.Ş. işçilerini ziyaret etti. Burada ortak bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasında konuşan Birleşik Metal İş Sendikası Eskeşehir Bölge Şube Başkanı **Bayram Kavak**; onurlu ve haklı bir kavgaya başladıklarını ve tüm işçiler işlerine geri dönene kadar mücadeleye devam edeceklerini dile getirdi. **(H. Merkezi)**

Dearsan Tersanesi önündeki direniş sürüyor

Örgütsüzleştirme saldırılarının bir parçası olarak **10 Eylül**'de işten çıkarılan Limter-İş Sendikası yöneticisi **Levent Akhan**, işyeri önündeki direnişini sürdürüyor. Dearsan Tersanesi'nde çalışırken, keyfi bir biçimde işten çıkarılmasını, örgütlenme hakkının engellenmesi olarak değerlendiren Akhan'ın direnişi 40'lü günlere yaklaşırken, 4 Ekim'de **İçmeler Köprüsü**'nden **Dearsan Tersanesi** öne kadar bir yürüyüş gerçekleştirildi. Sendikanın diğer üye ve yönetim kurulu üyelerinin de katılması destek verdiği yürüyüş, atılan sloganlar eşliğinde sürdü. Direniş sürerken, gelişmelerle ilgili bilgi aldığımız Limter-İş yönetimi, direnişin bahar aylarına kadar sürebileceğini, çünkü patronun henüz somut bir adım atmadığını söyledi. **(Kartal)**

Emekçinin Gündemi

Direnç noktaları yaratmak...

Her şeyin kirlendiği, kavramların birbirine karıştırıldığı, sınıfın bilincinin dumura uğratıldığı günümüzde düzenle bağlarını kuramayan, barışamayanlar için geleceğimize dair umut olacak, belki de sarılacak-tutunacak bir dal arayışından kaynaklı direnç noktaları yakalamak hayati önem taşımaktadır.

Burjuva-feodal sistemin her şeyi bataklığa çevirdiği dünyada geçmişin mirasını taşıyıcı niyetli bir sınıfın hala diri olarak ayakta durduğunu, insanlık onurunun satılmayacağını göstermenin içinden geçtiğimiz günlerde anlamı daha da artmaktadır.

Artık egemenler yönetemektir. Dünyayı sarsan son ekonomik krizle yenedünya düzenin düzensizliği artık, somut olarak elle tutulur bir noktaya ulaşmıştır. Ardı ardına batan bankalar, iflasın

eşiğine gelen şirketler bunun en açık ve somut örneklerini oluşturmaktadır. Emperyalist devletlerin ve özellikle ABD'nin yıllardır halkları birbirine kırdırarak, etnik çatışmalardan çıkar sağlayarak, savaş rantı ile diktikleri kumandan kalelerini tek tek yıkılığın tanıklık etmektedir.

Onlar her zaman övüne övüne dünya sisteminin bir parçası olduklarını söylemelerine karşın bizler bunun uşaklıktan başka bir şey olmadığını söyledik hep. Ve işte bu uşaklık ilişkisinin sonucudur ki ABD'de başlayan ve tüm dünyayı ahtapot gibi saran ekonomik krizin yansımaları da ağır olacaktır.

Ancak her şey bununla da bitmiyor. Ülkenin dört bir yanında buram buram milliyetçilik ateşinin yakıldığı ve bu ateşin herkesi sarımsı için çılgınca çaba sarf edildiği

günlerden geçmekteyiz. Bugün halk içinde çatışmalar körükleterek Kürt halkına karşı **soyunist bir dalga** yaratılmaya ve bildik (ama onlarca yıldır hiçbir sonuç almamayan) yöntemlerle Kürt meselesi bertaraf edilmeye çalışılıyor.

Bir yandan milliyetçilik bir yandan din, bir yandan işsizlik kaskacına alınan işçi sınıfı ve emekçi halk ise asıl davasından, **ekmek ve özgürlük kavgasından** uzak tutulmak istenmektedir. Kendisi için sınıf olma bilincini kazanamamış (kazandıramadığımız) işçi sınıfı bu oyunların birer figüranı olurken, diğer yandan giderek daha çok işsizliğe, yoksulluğa ve kötü çalışma koşullarına mahkûm ediliyor. Bu noktada esas mesele, işçi sınıfına bu bilinci verecek olan bizlerde düğümleniyor bir kez daha.

Tüm bu gerçeklerle birlikte sınıf kimliği ile öne çıkan, yıllardır bilinçli bir saldırı programının mağdurları olan işçiler, kaybettiklerini kazanmak için çeşitli işkollarında direnmektedir. Üstelik bu direnişler, uzunca bir süredir dib-

vurduğunu söylediğimiz konfederasyonların ve birçok sendikaların gerçekliğine karşın sürdürüyor. **Bugün bu direnişleri devam ettiren sendikalar ve işçiler sürdürdükleri direnişlerin sonuçları ne olursa olsun sınıf adına şimdiden kazanmış durumdadır.**

Yeni Dünya Düzeni (ve ardından "küreselleşme")nin dünyada ve ülkemizde yaratmış olduğu binliç karışıklığına, sınıfla kopan bağlarına ve sermaye adına her gün yenisi türeyen kaleşörlarına rağmen, işçi sınıfının tüm kazanımlarına yönelik yoğun saldırıların olduğu, her gün suların biraz daha bulandırılmaya çalışıldığı koşullarda sürdürülen bu direnişler umudun da adı olmaktadır.

Desa'da, Yörsan'da, Karper'de, E-Kart'ta, Unilever'de, Arkas'da egemenlerin kendilerine dayatmakta olduğu kölelik koşullarına karşı direnen işçilerin sermayeye kafa tutması, "mutlak güç biziz" diyen egemenlere en güzel ve yerinde cevap olmaktadır. **Bugün**

mevcut haklarının ve çalışma koşullarının, iyileştirilmesi talepleri ile yaşanan bu direniş okullarında en büyük kazanım, sınıf olduğunun bilincine varan işçilerin mezun olması olacaktır. Sermaye sınıfının tüm çabasına rağmen hala direniş ruhundan yaşadığını görmek, Kürt'ü, Türk'ü, Laz'ı, Çerkez'i ve diğerlerinin yan yana gelecek direnmeye egemenlerin korkulu rüyasının yendikten emeğe bürünmesi anlamına gelmektedir.

Derslerle dolu bu süreci sınıfı önderlik niyeti ile yola çıkarılan doğru okuması gerekmektedir. Yükseltilen milliyetçiliğe, yozlaşmaya, yoksulluğa karşı ortaya çıkan direnç noktalarını geliştirme ve dönüştürmenin yakıcılığı orta yerde durmaktadır. Görevimiz bu direnç noktalarının siyasallaşmasını sağlamaktır. Bunu sağladığımız oranda mevcut saldırılara karşısında sınıfı harekete geçirebiliriz. Ve giderek sınıf kendisi için mücadele edecektir.

Tarımda 2008 yılı ve köylülerin hali ahvali!

AB ve ABD'nin başını çektiği tarımsal bağımlılık ve yıkım politikaları, DTÖ aracılığıyla merkezileştirilmiştir. Yarı-sömürgele- rin sübvansiyonları ve gümrük duvarlarını kaldır- malarını sağlayarak, bu ülkelerin tarımı emperyalist talana ardına kadar açılmıştır.

kertilesinin ürünüdür.

Tarımsal dış açığın bu kadar yüksek oluşu, dolaysız olarak emperyalizmin yıkım politikalarının sonucudur. Tüm dünyadaki tarımı kendilerine bağımlı hale getirmeye çalışan emperyalistler, Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ), DB, IMF gibi emperyalist kuruluşlar aracılığı ile yıkım politikalarını dayatıyorlar. AB ve ABD'nin başını çektiği tarımsal bağımlılık ve yıkım politikaları, DTÖ aracılığıyla merkezileştirilmiştir. Yarı-sömür-

noloji ile verimliliği artırıyorlar.

Bu sayede dünya fiyatlarını belirleyebiliyor ve dünya pazarında hâkim hale gelebiliyorlar. Mesela ABD, kendi pamuk üreticisine yılda 4 milyar dolar civarında verdiği destekle, pamuk fiyatını belirlemede baş aktörlerden biri haline gelmiştir. Bu fiyatlarla rekabet edemeyen yarı-sömürgele, üretimi daraltmak ve "alternatif" ürüne geçmek zorunda bırakılıyor. Bu şekilde birbirini besleyen yıkım politikaları ile emperyalistler, ithalat ve ihracat dengesini tamamen kendi çıkarlarına göre belirleyebilmektedir. Emperyalizme bağımlı ülkemizde de tarım sektöründe süreç tamamen efendilerin çıkarlarına göre işletilmektedir. Emperyalistlerin ihtiyacı sonucu örneğin Türkiye'nin 70'lerde temel gıda ürünlerine ağırlık verilirken 80'lerde üretim oldukça düşürülerek tamamen dış bağımlı hale getirildi. Bunun sonucu olarak iyice daralan tarımsal üretim, açık vermeye başladı. 2000'de tarımsal dış açık 301 milyar dolar oldu. O yıldan bugüne kadar AB ülkeleri ve ABD ile yapılan tarımsal dış ticarete sürekli açık verilmeye başlandı. Ancak, Türkiye'nin Afrika ve Ortadoğu gibi tarımı geri-güdük olan bölgelere yaptığı tarımsal ihracat sayesinde bu açık fazla belli olmadığı gibi bunun da dünya ile tarımsal dış ticarette fazla verilmesini de sağlıyordu. Oysa, Türkiye'nin emperyalist ülkelerle yaptığı tarımsal dış ticaret, temel gıda ürünleri ve tarımsal hammadde açık veriyordu. Türkiye'nin yarı-sömürgelelere yaptığı tarımsal ticaret ise esasta tali tarım-gıda ürünlerini taşıyordu. Bu durum, manipüle ile yani kitlelere bardağın sadece dolu tarafının

gösterilmesi suretiyle, temel gıda ürünlerindeki dış bağımlılığın su yüzüne çıkmasını engelliyordu. Aynı durum, tarımdaki yıkımın sonuçlarının net olarak görülmesini engellemekte de kullanılıyordu. Yani rakamlarla manipülasyon yapılarak, Türkiye'nin bulunduğu bataklık, derya gibi gösterilmektedir.

Küçülme sürüyor

Türkiye, 2007'de, tarımda % 7.3 oranında küçülme yaşadı. AKP, bu küçülmenin yüzünü gizlemeye çalıştı. 2008'in ilk yarısında- 2007'ye göre-tarımsal ithalat % 54.3 arttığı halde, ihracattaki artış % 11.2'de kaldı. AKP, bu bağımlılığı hala, "AB'ye uyum" "tarımda modernleşme" vb. retorikleriyle gizlemeye çalışıyor.

Günümüzde, tarımda KİT'lerin özelleştirilmesi büyük ölçüde tamamlanmıştır. Üretimin de daralması ile birlikte özelleştirmeler dış bağımlılığı iyice artırmaktadır. Bunun sonucu olarak tarımsal ithalat yani dış bağımlılık da her ge-

çen gün daha fazla büyümektedir. Türkiye'nin tarımda da emperyalizme bağımlı hale gelmesi sonucu, tüm ekonomisi-üretimi emperyalizmin güdümüne girmiştir.

Türkiye, 1950'lerden beri dış ticarete açık veriyor. Buna, 80'lerle birlikte tarımsal dış ticaret açığı da eklenmiştir. Türkiye'nin ithalata dayalı montaj sanayisi, zaten emperyalizme göbekten bir bağımlılık yaratmışken, tarımsal bağımlılığın da eklenmesiyle, tüm inisiyatifini kaybetmiştir. Açık gibi bir silah ellerinde tutmaya başlayan emperyalistler, bu sayede sömürüyü alabildiğine yoğunlaştırabilmektedirler.

Önümüzdeki süreç, köylülerin yıkımının daha fazla arttığı bir süreç olacaktır. Bu yıkımın, şehirlerdeki yoksulluğu ve işsizliği de artıracığı aşikardır. Yoksullaşan bu geniş kitlelerin örgütlenmesi ve bu örgütlenmelerin yaygınlaştırılması; emperyalist politika ve anlaşmalarına kitlesele bir karşı duruş örgütlenmesi acil görevlerimiz arasında yer almaktadır.

Türkiye, 2008 yılının ilk altı ayında, tarımsal dış ticarete 1.8 milyar dolar açık verdi. Bu rakamın yıl sonunda 3.5 milyar dolar olması bekleniyor. Cumhuriyet tarihinin en büyük tarımsal dış ticaret açığını gösteren bu rakam, Türkiye'nin kendini besleyebilen konumdan dış bağımlı hale gelmesini gösteren önemli bir göstergedir. Büyük resmin önemli bir parçasını veren bu rakam, Türkiye'nin emperyalizme temel gıda ürünlerinde bile bağımlı hale gelmesinin ve tarımsal üretimin çö-

gelerin sübvansiyonları ve gümrük duvarlarını kaldırılmalarını sağlayarak, bu ülkelerin tarımı emperyalist talana ardına kadar açılmıştır. Stokları eritilen, tarımsal ürünleri dumura uğratan yarı-sömürgeleler, tarımda birer ithalatçı yani dış bağımlı hale gelmişlerdir.

Destek değil kâr hırsı...

Emperyalistler, bir yandan yarı-sömürgelelerin tarımını yıkıma uğratarak kendilerine bağımlı kılar- ken diğer yandan da kendi üreticilerine destek veriyor ve ileri tek-

Köylüler üretmek istiyor; hükümet engelliyor

Kandıra'ya bağlı Teksen köylüleri, 30 Ağustos'ta açıklanan fındık fiyatına tepki göstererek üretim yapmak istediklerini ancak tarımda uygulanan politikalarla bunun engellendiğini dile getirdiler. Geçimini fındık üretmekle sağlayan Mustafa Aydoğmuş, fındık kilo-

KÖYLÜLER bir çuval gübrenin 80 YTL, yemin ise 40 YTL olduğu bir durumda bu fiyatlarla ne hayvancılığın ne de tarımın yapılabilceğini dile getiriyor.

ram fiyatının giderek düştüğünü ve 10 milyon fındık üreticisinin zor durumda kaldığını söyledi. Geçmişte bir çuval fındık karşılığında 250 YTL aldığına dikkat çeken Aydoğmuş, fındığın artık üreticinin yüzünü güldürmediğini altını çiziyor.

Teksen köylülerinden Sunay Arı ise üreticilerin destekleme adı altında kandırıldığını, verilen yardımların köylülerin fındık üretiminde fayda sağlamadığını, hükümetin yardım yapmak istiyorsa mazot fiyatını düşürmesi gerektiğini dile getirdi.

Devletin tarıma bakiş açısının değişmesi gerektiğini dile getiren İslam Korkmaz da tüccarların, tefecilerin üreticilerin sırtından para kazandığını, ülke tarımın Cargill tarafından yönetildiğini, onların istemediği hiçbir şeyin yapılamadığını söyledi.

Kandıra Ziraat Odası Yönetim Kurulu üyesi Ziyaattin Soykan ise Türkiye'de her yıl 900 bin ton fındık ürettiğini ancak fındığın satılması ile üreticinin elinde hiçbir şey kalmadığını, 2009 yılında tablonun daha da kötü olacağını

dile getirerek yaşanan krizin en çok üreticileri vuracağına dikkat çekti.

Köylüler bir çuval gübrenin 80 YTL, yemin ise 40 YTL olduğu bir durumda bu fiyatlarla ne hayvancılığın ne de tarımın yapılabilceğini dile getiriyor. Toprakla geçinen tüm köylüler topraklarını satıyor. Bu toprakların kimler tarafından alındığı ise bilinmiyor. Önümüzdeki süreçte Kandıra'nın bütün bölgelerinde Eylül ayının sonuna kadar 2-3 bin dönüm kadar satılacak toprağın olduğu belirtiliyor. (H. Merkezi)

Bayramlaşmaya değil, hesap sormaya geldik!

SES, 1 Ekim'de yürürlüğe giren Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası'nı (SSGSS) yaptığı eylemle protesto etti.

1 Ekim günü saat 17.00'de Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen SES üyesi emekçiler "Sağlık hakkı satılamaz", "Hastaneler hakkı satılamaz" yazılı pankartlar açarak AKP İl Başkanlığı binasına kadar sloganlarla yürüdü. Burada bir basın açıklaması yapan SES Ankara Şube Başkanı İbrahim Kara, yürürlüğe giren yasa ile emekliliğin zorlaştırıldığını, emekli maaşlarının yüzde 30'a varan oranlarda düşeceğini dile getirdi.

Hatırlanacağı üzere 1 Ekim'de yürürlüğe giren SSGSS ile emekçilerin temel sağlık ve sosyal güvenlik hakkını gasp eden önemli adımlar atılmıştı. (H. Merkezi)

"Termik santraliniz sizin olsun!"

Şirnak'ta yapılmak istenen termik santrale karşı aylardır mücadele eden halk, yürüyüş hazırlığı yapıyor. Termik santralin çevreyi ve doğayı zehirleyeceğini dile getiren Şirnak halkı, daha önce birçok eylem gerçekleştirmiş, düzenledikleri referandum ile santrale hayır demişlerdi.

Şirnak halkı Toptepe (Avgamasiya) bölgesine yapılmak istenen termik santrale karşı 8 Ekim günü Silopi Belediyesi önünde bir araya geldi. KESK Şubeler Platformu, Şirnak Genç-Der, DİSK Genel-İş Silopi Temsilciliği, mahalle muhtarları, İl Genel Meclis üyeleri ve DTP'nin de yer aldığı Şirnak Termik Santral Karşıtı Platform burada 11 Ekim'de yapılacak "Avgamasiya halk yürüyüşü"ne çağrı yaptı.

Genç-Der Yönetim Kurulu Başkanı Hüseyin Birlik, Silopi Belediye Başkanı Muhsun Kunur ve DTP İl Başkanı Halil İrmez'in birer konuşma yaptığı etkinlikte termik santralin insan sağlığına ve çevreye zarar vereceğine dikkat çekildi.

Eylemde Balıkesir'deki olaylarla birlikte Türk-Kürt çatışmasının yaratılmak istendiğine, buna alet olunmayacağına, Kürtlerin mücadelesinin baskı ve katliamlarla durdurulmayacağına değinildi.

Kitle, Şirnak'ta devam eden "Özel Güvenlik" bölgelerini de protesto etti. Etkinlikte sık sık "Termik santrallere hayır" sloganı atıldı. (H. Merkezi)

Erikli köylülerinden AKP protestosu

Hatırlanacağı üzere AKP hükümeti bu yıl rekoltenin yüksek olduğunu açıklayarak fındık fiyatını 4 YTL olarak açıklamıştı. AKP'nin bu açıklamasına tepki gösteren fındık üreticileri birçok yerde yaptıkları eylem ve mitinglerle bu fiyatı protesto etmişlerdi. Üreticilerin açıklanan fındık fiyatına yönelik tepkileri devam ediyor.

Kandıra'ya bağlı Erikli köylüleri 5 Ekim günü AKP hükümetinin fındığa verdiği 4 YTL'yi protesto ederek bir eylem gerçekleştirdiler.

Erikli köyü Buraklar Mahallesi'nde toplanan 500 fındık üreticisi birkaç fındık ağacını temsili olarak keserek AKP hükümetinin fındıkta uyguladığı politikalara tepkilerini dile getirdi.

Fındık üreticileri fındığa geçen yıl 5 YTL verilirken, girdi fiyatlarına yapılan birçok zammı rağmen bu yıl fındığın 4 YTL olduğunu hatırlattı. Eylemde fındık üreticileri adına konuşan Ercan Aktaş; üreticilerin tüccarın insafına terk edildiğini ve AKP hükümetinin üreticileri zor durumda bıraktığını dile getirdi. (H. Merkezi)

Fındık fiyatı Fındıklı'da da protesto edildi

Fındıkta bu yıl yaşanan sorunlara karşı fındık üreticilerinin tepkileri dinmiyor. Fındık fiyatının 4.5 YTL olarak belirlenmesi köylüler tarafından yapılan eylemlerle protesto edilmişti. Fındık fiyatına bir tepki de Rize'nin Fındıklı ilçesinden geldi.

3 Ekim günü Fındıklı'nın Ada mevkiinde bir araya gelen fındık üreticileri açıklanan fındık fiyatını ve AKP hükümetinin tarım politikalarını protesto etti.

Cumhuriyet Meydanı'na kadar sloganlarla yürüyün kitle adına konuşan Tertip Komitesi Başkanı Avni Ertaş dünya fındık rekoltesinin yüzde 70'ini karşılayan Türkiye'de üreticilerin fındık politikalarına karar veremediğini ve fındık piyasasının yabancıların elinde olduğunu dile getirdi. Ertaş üreticilerin yaptıkları fındık mitingleri sonucu bu yıl Toprak Mahsulleri Ofisi'nin alım yaptığını, bu eylemlerin yapılmaması durumunda Ofis'in önümüzdeki yıl alım yapmayacağını dile getirdi. (H. Merkezi)

İşçilere patron-sendika kıskacı

Uğur Teneke ve Plastik Fabrikası'nda teneke bölümünde örgütlü olan Çelik-İş Sendikası'nın işçilerden değil patronele yana olmasından kaynaklı bu sendikadan ayrılıp, DİSK'e üye olmak isteyen işçiler fabrika müdürünün tehditlerine maruz kaldı. İşçilerin örgütlenme hakkını engellemeye çalışan patron, işçilerin sözcülerden Savaş Kök, Hasan Aslan ve Cevat Ak'ı işten çıkartmıştır. Çelik-İş'e her gittiklerinde Sendika Başkanı Şerafettin Koç'un patronele yana tavır koyduğunu ve başvurularını değerlendirmedini söyleyen işçiler "onurumuza, hakkımıza, ekmeğimize nerede olursa olsun sahip çıkacağız" dediler. (H. Merkezi)

Eğitim hakkı, satılamaz!

Eğitim-Sen Bursa Şubesi "Eğitim hakkı, satılamaz" şiarı ile bir imza kampanyası başlattı. 11 Ekim günü Ünlü Caddesi'nde yapılan bir basın açıklaması ile imza standı açıldı. Açıklamayı yapan Eğitim-Sen Şube Başkanı Cemal Akkurt "bugün velilerimizin eğitim için yaptığı harcama bütçeden eğitime harcanan payın 2.5 katıdır" dedi. (Bursa)

Sıfır toleranslı cinayet!

Nisan 2007'de Yenibosna'da Yürüyüş dergisi dağıtılan polislerin açtığı ateş sonucu felç kalan Ferhat Gerçek'i vuranların tutuklanmamasını protesto ederek **28 Eylül 2008** tarihinde Sarıyer Derbent'te yine Yürüyüş dergisi dağıtan 4 kişi dövülerek gözaltına alındı. **Özgür Karakaya, Cihan Gün, Aysu Baykal ve Engin Ceber** adlı dergi dağıtımçıları götürüldükleri Sarıyer Polis Karakolu'nda ağır şekilde dövüldükten sonra çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuklanarak Metris Hapishanesi ve Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukev'i'ne konuldular. Götürüldükleri hapishanelerde de "sayım vermedikleri ve disiplinsiz davrandıkları" bahane edilerek sürekli dövülen Aysu Baykal Bakırköy Devlet Hastanesi'ne götürülürken ağır darbe alan Engin Ceber'e tıbbi hiçbir müdahalede bulunulmadı. 7 Ekim günü Ceber'in durumu daha da kötüleşti ve hapishanede yaşamını yitirdi. Ancak öldükten sonra hastaneye kaldırılan Ceber'in yoldaki sarsıntudan kalbi çalışarak bitkisel hayata girdi. 10 Ekim tarihinde dayaktan vücudunun tamamına yakını morarmış olan Engin Ceber gördü-

ğü işkencelere dayanamayarak Şişli Etfal Hastanesi'nde yaşamını yitirdi. Engin Ceber'in gözaltında ve hapishanede gördüğü işkenceler sonucu yaşamını yitirdiği bu kadar açıkken ve doktor raporlarıyla da kanıtlanmışken, **Engin Ceber**'in ardından Metris Hapishanesi yetkilileri ve Sarıyer Polis Karakolu'ndan kendi kendilerini yerlere atarak yaralandıkları gibi klasik ve komik açıklamalar yapıldı. "Demokrasi yurdu" Türkiye'de gazete dağıtıldığı için tutuklanan ve öldürülmüş işkence gören Engin Ceber'in hastanede ölüm-kalım savaşını verdikleri öğrenen yoldaşları ve devrimci dostları her gün hastane önünde bekleyerek basın açıklamalarıyla Engin'e destek vererek serbest bırakılmasını istedi. 9 Ekim günü Şişli Etfal Hastanesi giriş kapısı önünde basın açıklaması yapan TAYAD'lı Aileler Engin Ceber ve birlikte tutuklandığı arkadaşlarının gördüğü işkencelerden sorumlu olan Adalet Bakanı ve AKP hükümetini protesto etti. 10 Ekim günü Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen devrimci ve demokratik kurumlar da TAYAD'lı Ailelerle birlikte işkenceye

sıfır tolerans diyerek kendine prim sağlamaya çalışan AKP hükümetini protesto ettiler. Açıklamanın ardından İstiklal Caddesinde bildiri dağıtan TAYAD'lılarla polis arasında bir süre gerginlik yaşandı. Ceber açıklamanın yapıldığı gün yaşamını yitirerek Adli Tıp'a götürüldü. 11 Ekim günü Adli Tıp'tan alınarak akşam saatlerinde I Mayıs Mahallesi Cemevi'ne götürülen Ceber ve ailesi burada da yalnız bırakılmadı. Anadolu Temel Haklar Derneği, DTP ve Partizan okurları tarafından Cemevi önünden Çeşme Durağı'na kadar "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganlarıyla yürüyen kitle cenazeyi karşılayarak Cemevine götürdü. Polisin cenazenin sahiplenmesini engellemek için yapacağı olası bir engelleme girişimine karşı 3 kurum Cemevi önünde sabaha kadar nöbet tuttular. 11 Ekim günü öğlen saatlerinde **Partizan, ESP, Alinteri, Devrimci Hareket, DTP**, Kaldıraç ve çeşitli kitle örgütlerinin katıldığı cenaze töreni öğlen saatlerinde yapılan yürüyüşle başladı. 3001. Cadde üzerinden "**Engin Ceber ölüm-süzdür**", "**Katiller halka hesap**

verecek" vb. sloganlarla yürüyen kitle araçlarla Kocatepe Mezarlığı'na gitti. Felç kalan Ferhat Gerçek'in tekerlekli sandalyeyle en önde bulunduğu törende devrim şehitleri için 1 saygı duruşu yapıldıktan sonra konuşan **Ahmet Kulaksız** ege-menlerin Enginleri katletmekle onların temsil ettikleri iradeyi de bildirdiklerini zannettiklerini söyledi. Konuşmanın ardından atılan sloganlarla anma sona erdi. Engin Ce-

ber'in avukatları 13 Ekim 2008 tarihinde Sultanahmet Adliyesinde Ceber'e işkence yapan polis ve gardiyanlar hakkında suç duyurusunda bulundu. Halk Cephesi adına konuşan Mehmet Düvel Engin Ceber'in ölümüne yol açan süreci anlatarak katillerin tutuklanmasını istedi. Konuşmaların ardından gruptan oluşan bir heyet adliye binasına geçerek yetkililer hakkında suç duyurusunda bulundu. (İstanbul)

Devletin işkenceci yüzü!

9 Ekim Perşembe günü saat 18:30'da İzmir'in Kemeraltı girişinde "**Engin Ceber'in katili AKP iktidardır- Halk Cephesi İzmir Temsilciliği**" yazılı pankartla bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada basın metni okunarak "**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**", "**Kahr olsun faşizm yaşasın mücadelemiz**", "**Baskılar işkence katletmeler bizi yıldırılmaz**" sloganları atıldı ve Engin Ceber'in katillerinin yargılanmasını istedi. Eyleme Partizan okurları da katılarak destek verdiler. (İzmir)

Deli, deliyi görünce...

Tire Hapishanesi'nde çirliçiplak soyularak genital aramaya tabi tutulan **Derya Desde**'nin hak ihlaline uğramadığı yönünde rapor veren **Tire Kaymakamlığı**'nı, İzmir Valiliği İl İnsan Hakları Kurulu "**şaşırtıcı**" buldu. Bu durum aklı "**Deli deliyi görünce çomacağını saklamış**" deyimini getiriyor.

Derya Desde, Tire Hapishanesi'nde bulunan babası **Mehmet Desde**'yi ziyaret etmeye gittiği sırada hapishane görevlileri tarafından çirliçiplak soyularak genital arama işkencesine tabi tutulmuştu. Olay, **Mehmet Desde**'nin **IHD İzmir Şubesi**'ne ve bazı aydınlarla yazdığı mektupla duyulmuş ve kamuoyunun yoğun tepkisini çekmişti. Raporda "hapishaneye esrar sokulduğunun öğrenilmesi üzerine detaylı arama yapılmak zorunda kalındığı, bu nedenle Derya Desde ile birlikte diğer ziyaretçilerin de iç çamaşırlarının sıyrılarak cinsel organlarına bakıldığı, ancak elle temas söz konusu olmadığı ve bunun da insan hakları bakımından bir sakınca oluşturmadığı, mevzuata uygun hareket edildiği" ifade edilmişti.

Konuyla ilgili raporların İzmir İl İnsan Hakları Kurulu'na gönderilmesinin ardından 28 Ağustos'ta toplanan Kurul, hazırlanan bu raporları inceledi ve 10 Eylül'de raporunu açıklayarak Başbakanlık İnsan Hakları Kurulu'na gönderdi. Raporda o gün ziyarete gelen diğer ziyaretçilerin ifadeleriyle Derya Desde'nin iç çamaşırlarının sıyrılarak oturma kalınırıldığı anlaşıldığı belirtilerek, "Tire İlçe İnsan Hakları Kurulu ve Tire Kaymakamlığı'nca hazırlanan raporda kişilerin iç çamaşırlarının sıyrılarak cinsel organlarına bakıldığı tespitinin ibarelerle yer almaktadır. Ancak bu ibarelerle karşın raporda insan hakları yönünden bir ihlal olmadığı tespiti İzmir Valiliği İl İnsan Hakları Komisyonu üyelerince şaşırtıcı bulunmuştur" denildi. (H. Merkezi)

Sincan Hapishanesi'nden bayram hediyesi

Sincan F Tipi Hapishanesi'nde bayram dolayısıyla 3 Ekim'de yapılan açık görüş sırasında tutuklulara ve ailelerine gardiyanlar tarafından saldırı gerçekleştirildi. **Erol Zavar, Mahmut Soner ve Deniz Bakır**'ın aileleriyle görüşü bu sefer her zamankinden biraz farklıydı. Görüş yapıldığı oda bu defa daha küçüktü ve tutuklular da 15 dakika geç getirildiler. Görüş buna rağmen erken bitirilme istendi. Odada astım hastası bir tutsak yakını bulunmasına rağmen gardiyanlar sürekli sigara içerek görüşmeyi taciz ettiler. Uyarıldıklarında da "**size yasak, bize serbest**" benzeri yanıtlarla ortam provokte edildi.

Her zaman odada birer asker ve gardiyan bulunurken, bu defa dört asker ve üç gardiyan bulunuyordu. Yani olayın daha önceden planlandığını gösterir birçok belirti vardı. Bunun arkasından ise gardiyanların zamanı gelmesine rağmen görüşmeyi bitirmek istemeleri ve ailelerin itirazı üzerine bir arbede yaşandı. Odaya anında 15'e yakın gardiyan girerek hem tutuklulara hem de ailelere saldırdılar. Bu saldırı sonucunda Deniz Bakır'ın kardeşi **Derya Bakır**'ın bacağı iki ayrı yerinden kırıldı. Erol Zavar'ın kızı **Özgecan Zavar** babasının siper olmaya çalışırken üzerine sandalye fırlatılarak darp edildi ve gözlüğü kırıldı. Diğer aileler de çeşitli yerlerinden

darp edildiler. Ortamdaki hasta tutukluların yanı sıra aileler arasında da yaşlı insanlar bulunuyordu. Arbede sırasında tüm yakınlar Erol Zavar'ı korumaya çalışırken Deniz Bakır'a da ağır şiddet uygulandı. Ailelerin karga tumba dışarı çıkarılmalarının ardından içerde tutsakların şiddete maruz kaldıkları gelen bağırtılardan anlaşıldı. Aileler Savcı'ya şikayette bulunacaklarını söylediklerinde gardiyanlar; "Çocuklarınız elimizde, isterseniz şikayet edin" tehdidinde bulundular. Bunun üzerine aileler Adliye Sarayı'na giderek, suç duyurusunda bulunmuş ve Adli Tıp'tan da darp edildiklerini gösteren raporlar alınmıştır. Derya Bakır buradan hastaneye sevk edilmiştir.

4 Ekim Cumartesi günü bu olayla ilgili IHD Ankara Şubesi'nde bir basın Toplantısı yapılarak yaşananlar aileler ve IHD tarafından kınandı. IHD adına basın metnini okuyan **Gökçe Otlu**; "Bu saldırı bizler adına kaygı vericidir. Kameraların olduğu bir yerde gardiyanların bu denli tutuklulara ve ailelere saldırmaları cezaevi idaresinden güç aldıkları bir kez kanıtlanmıştır. Aileler olay esasında cezaevi müdürü ile görüşmek istemelerine rağmen müdürlere görüştürülmemişlerdir" dedi. (Ankara)

PŞTA 7 Ekim'de Tuzla şehitlerinin mezarı başındaydı!

Bundan 20 yıl önce Tuzla Köprüsü'nde hain bir pusuda katledilen dört devrimci Sarıgazi'de bulunan mezarların başında anıldı. Öğlen saatlerinde şehitlerimizin aileleriyle birlikte mezarlıkta biraraya gelindi. Mezarların temizlenmesinin ardından PŞTA adına bir konuşma ve dörtler şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından İşçi-Köylü gazetesinde dörtlere ilişkin çıkan yazı okunarak, hep bir ağızdan "Dört Karanfile" türküsü söylendi. Ailelerimizin de vurguladığı üzere böylesi günlerde ailelerimizin yanında olmak çok önemli ve özel bir anlam taşımaktadır. Bugün PŞTA çalışmasının olmadığı yerlerde de şehit ailelerimizi sahiplenmeli, şehitlerimizin ölümsüzleştiği günlerinin yıldönümünde onların yanında olmalıyız.

(Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri)

Mezar yapımları devam ediyor

Devrim şehitleri **Mahmut Polat** ve **Hıdır Uğur**'un mezarı Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri'nin mezar yapıtırma kampanyası çerçevesinde gündeme alındı. Ailelerine giderek mezarları yaptırmak istediğini mizi ilettik. Mahmut Polat'ın ailesi mezarı kendilerinin yaptırmak istediğini, ancak yanlarında olmayan onlara manevi güç vereceğini söyledi. Biz de ailenin bu kararına saygı duyarak mezar yapımında yanlarında olduk ve mezarın bittiği gün aileyle birlikte mezar ziyareti yaptık. (Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri)

Ulucanlar katliamı

Dersim ve Malatya'da protesto edildi

* 27 Eylül Cumartesi günü Dersim Yeralı Çarşısı üzerinde toplanan **HKM, Halk Cephesi, Partizan, ESP, DHP, DTP, KESK, DİSK** Genel-İş kitlesi meşalelerle Kışla Meydanı'na doğru yürüdüktan sonra burada bir basın açıklaması yaparak, şunları ifade ettiler; "26 Eylül 1999'da Ankara Ulucanlar'da yapılan katliamımızda yapılan katliamlardan biridir. Bu katliam, direkt Adalet Bakanlığı Adli Tıp Ankara Grup Başkanlığı Morg İhtisas Dairesi tutanaklarıyla somutlaşmıştır." (Dersim/İK)

* 26 Eylül'de Postane önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. **HÖC, ESP, Partizan ve DHP**'nin düzenlediği açıklamaya DTP ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği de katkı sundu. Açıklamada; özellikle son dönemde hapishanelerdeki devrimci tutsaklara yönelik hak gasplarının sona erdirilmesi, tecrit koşullarının ortadan kaldırılması, hasta tutsakların serbest bırakılması üzerinde duruldu. Açıklamanın ardından Adalet Bakanlığı'na taleplerimizi sıraladığımız mektupları yolladık. (Malatya İK okurları)

Çelebi serbest bırakılsın

Bolu F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan Wernerick Korsakof hastası **M. Ali Çelebi**'nin serbest bırakılmasını isteyen annesi Elif Çelebi ve Çelebi ile Dayanışma İnişiyatifi IHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

8 Ekim günü gerçekleştirilen basın açıklamasında İnişiyatifi adına konuşan **Sakine Demir**; Çelebi'nin 1991 yılında tutuklandığını 1996 yılında gerçekleştirilen Ölümler Orucu direnişi sırasında Wernerick Korsakof hastalığına yakalandığını, 2000 yılında tahliye edildiğini, davasının 2007 yılında sonuçlanmasının ardından yeniden tutuklandığını dile getirdi.

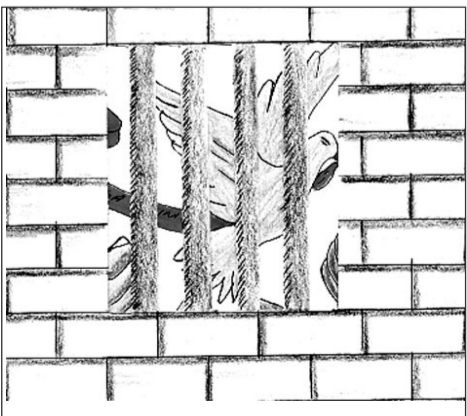
Çelebinin annesi Elif Çelebi de oğlunun tek başına hiçbir ihtiyacını karşılayamadığını ve aynı zamanda şizofren tanısı da konulduğunu söyledi. (İstanbul)

Ayağı kayana tahliye, hasta olana işkence

İşkence, kan, gözyaşı ile dolu olan ülkemiz zindanlarında devrimci ve yurtseverlere her türlü zulüm yapılırken sistem ve onun çanak yalayıcılarının çirkeflikleri örtbas edilmektedir. Ergenekon davasında tutuklanan halk katilleri hastalık bahanesi ile birer birer tahliye olurken F tipinde bulunan hasta tutsaklara tedaviye zulüm olarak dayatan faşist sistem devrimci yurtsever tutsakların cesetlerini tahliye etmektedir. F tipinde aklı dengesi bozulan Rasim Aşan'ın ardından Sağlık Kurulunun "İnfaz Durdurma Raporu"na rağmen tahliye edilmeden 62 yaşındaki Duran Doğan Metris Hapishanesi'nde hayatını kaybettiler.

Devletin halk düşmanlarını hapishaneden çıkartmak için ayaklarının kayıp yerini düşmesini beklemektedir. Faşist sistem tutuklanmadan önce akciğer, kalp ve böbrek yetmezliği hastalıklarından dolayı sürekli tedavi gören, 9 aylık cezası boyunca, By Pass ve 3 kez anjio olan ve Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi Sağlık Kurulunun, infaz kararının bir yıl süre ile durdurulması yönünde rapor verdiği Duran Doğan'ı tahliye etmeyip F tipinde hastalığıyla baş başa bırakmıştır. (H. Merkezi)

"Dilim tutsak olmasa, konuşmak serbest"

"Lüks hücreler" olarak inşa edildiği propagandasıyla açılan F tipi hapishaneler, her geçen gün akıl almaz yeni bir uygulama ile daha gündeme geliyor.

Bu uygulamaların bir yenisi de geçtiğimiz günlerde Edirne F Tipi Hapishanesi'nde yaşandı. Edirne F Tipi Hapishanesi'ndeki oğlu ile görüşe giden **Celal D.** gardiyanlar tarafından Kürtçe konuştuğu gerekçeyle görüşmesine son verildi. Baba Celal D. Bu duruma itiraz ederek, Türkçe bilmediği için Kürtçe

konuştuğunu dile getirdi. Avrupa Birliği ile ilgili her konuşmasında Kürtçenin yasak olmadığından dem vuran AKP hükümeti temsilcileri hapishanelerdeki Kürtçe yasağını ise "**demokratikleşmenin**" adımlarından sayıyor olsa gerek. Bayram dolayısıyla tüm hapishanelerde açık görüş yapılmasına rağmen tutsaklar bu haktan yararlanamıyorlar. "Yararlananlar" da binbir çileye bezdiriliyorlar. Türkçe bilmediğini ve zorunu olarak Kürtçe konuştuğunu ifade eden Celal D. "Açık görüşe izin verilmediği gibi kapalı görüşte de Kürtçe yasağına maruz kaldık. Kürtçe konuşuğumuz için gardiyanlar görüşü yanında keserek oğlumu alıp götürdüler" şeklinde başından geçenleri anlatıyor.

F tipi hapishaneler var olduğu sürece insanlık dışı, akıl almaz uygulamaların, daha hangi boyutlara varacağına göreceğiz. Bu saldırıların karşısında içeride devrimci bir direniş, dışarıda ise örgütlü bir muhalefet örgütlenmesi bir gerçek olarak önümüzde durmaktadır. (H. Merkezi)

Kuru sesleri parçalayan sessizlik...

Türkiye'de Aktütün baskını ve Altınova üzerinden kıskırtılan milliyetçilik dalga dalga yayılırken parçalara ayrılan Kürt coğrafyası yalnızca saldırılarda bütünüleştiriliyor. Irak Kürdistanı'nda yapılacak olan sınır ötesi operasyon izni Meclis'ten geçti, Suriye'de Kürtlerin demokratik istemlerinin bastırılması yönlü uygulamalar devam ediyor, İran'da ise ulusal haklarını isteyen Kürtler idam sehpalarında katlediliyor, PJAK gerillaları kimyasal silahlarla parçalanıyor, tutsaklar işkencelerden geçiriliyor. **Bir çırpıda yazıya dökülen bu saldırı dalgası son günlerde olağanlaşmış bir hal almış gibi görünüyor ve ciddi anlamda bir ses duymak da mümkün değil.** Toplumla hareket geçirme etkisine sahip kesimlerin de (Ulusal Hareketi destekleyen demokratik kurumlar ve devrimci yapılanmaların dışında kalan kesimlerin) ya sessiz kalmasını ya da sistemin bütünlüklü saldırı-

larının büyük altından söylemlerle meşurlaştırılmasını İran'daki Kürt tutsaklar açlık grevi başlatarak protesto ediyor. **Kırklı günlere ulaşan açlık grevine 400 tutsak katılarak sessizliği çığlığa dönüştürüyor.** Açlık grevi süresince de İran hapishanelerinde devam eden idam, baskı ve işkencelere karşı onlarca tutsak da dudaklarını dikti. Tutsakların yaptığı dudak dikme eylemine dair İran hükümeti herhangi bir açıklama yapılmayarak konuyu kapatmaya çalışıyor. Ancak hapishanedeki işkencelerin boyutunu gözler önüne seren açlık grevi ve dudak dikme eyleminde bulunan tutsaklar devrimci, demokrat ve yurtsever kesimlerin desteğiyle protestolarına devam ediyor. İran'daki Kürt tutsakların bu onurlu direnişi Tekirdağ 1 No'lü F Tipi'nde bulunan devrimci tutsaklar tarafından yapılan 2 günlük açlık grevi ile desteklendi. (H. Merkezi)

Yıkılalım bu köhne düzeni, biz başka alem isteriz!

Evet, Marks haklıydı, ancak burjuva ideologların baktığı yerden değil! Çünkü her şeyden önce, Marks'ın öngördüğü kamulaştırma, üretim araçlarını elinde bulunduranlar tarafından değil, bunlardan yoksun olanlar tarafından yapılacak olmalıdır. Sosyalizmde ancak böylesi bir kamulaştırmanın ürünü olacaktır!

Kriz hakkında okuduklarımız, kapitalizmin ciddi sorunlar yaşadığına kuşkuya yer vermeyecek şekilde bizi ikna ediyor. 1970'li yıllarda girilen darboğazın 1980 sonrasında uygulanan neo-liberal denen politikalarla, sözde aşıldığını çok duyduk. Gerçekten de o zamandan bugüne kapitalizm görünürdeki gelişimini sürdürdü. Birileri krizden bahsettiğinde ona ya bunak ya dinozor ya da tadı kaçmış şarap muamelesi yapıldı. Kriz denen şey sistemin yenilenmesi, kendini düzelenmesi ve geleceğe daha sağlıklı girmesiydi. Dolayısıyla korkulacak, abartılacak bir şey yoktu. Piyasanın çarkına çomak sokma zamanı geçmişti!!!

Son yaşananlardan sonra geriye doğru bakıldığında yapılan bu gibi açıklamaların esasen aldatıcı olduğunu görmek mümkün. Kuşkusuz sistem kriz yaşarken çökmeyi, varlığını sürdürdü. Ama artık biliyoruz ki her dalgalanma ve sonrası, devam edegelen krizin ertelenmesi, geciktirilmemesi. Asıl fırtına esintileri "paranın akışkan gücü"yle hafifletilmiş. Üstelik her hafifletme, geciktirme yoksul ülke halklarının tasarruflarına el konulmasıyla gerçekleştiğinden büyük soygunlar yaşanmış. Bu büyük soygunlara dikkat çekenler oldu; ne var ki onların sesi pek iyi duyulamadı. Onların yerine "büyük ekonomistler" ve "terörizm karşı haçlı savaşına" girilen siyasetçilerin gürlütüleri yer verildi, dolayısıyla halkların onların sesleriyle meşgul edildi!

Şimdi yaşananlar ise aynı içerikte ama daha büyük bir soygunun gelişmiş ülkelerde gerçekleşmesidir. Kuşkusuz, daha çok gürlütüye neden olmaktadır bu nedenle!

Hangi sistem çöker?

Kapitalizmin merkezinde yaşanan mali kriz kısa zaman içerisinde neo-liberalizm denen paradigmanın temel yargısını yerle bir etmiş durumda. Benzer ama daha küçük çapta yaşanan krizlerde yarı-sömürge ülkelerin devlet müdahalelerinin gerçekleşmemesi yönünde uyarılar yapan güçler, büyük iktisatçılar bu kez devlet müdahalesinin zorunluluğundan bahsediyor ve halkları da buna iknaya gayret ediyorlar. **Çünkü bu kez kaybolan para çok yüksek ve kaybedenler de sistemin merkezdeki güçleri.** Şimdiye kadar yapılan propaganda, piyasa sisteminde yanlış yapanın kaybedeceği, doğru davrananın ise kazanacağı ve bunun da adil bir yasa olduğuydu... **Ama kaybedenler en büyükler olduğunda bu ilahi adil yasa da değişmek durumunda kaldı.** Kaybedenlerin kurtarılması için güya "herkesin ortak devleti" kollarını uzattı! Halkların cebinden dev şirketlerin kasalarına para akışını, üstelik apaçık bir biçimde aktarmaya girişti. **ABD Federal Bankasının, Hazinesinin kurtarma operasyonunun özeti budur.** Deniyor ki, bu olmak zorunda, aksi halde sistem tümüyle çöker. Halklar şu soruları sormak durumunda: **Hangi sistem çöker;** sömürüldüğümüz, çalışarak edindiklerimizi bizden alıp dev şirketlere aktaran

sistem mi? **Hangi sistem;** yoksul ülkelere merkez ülkelere devasa kaynak transferleri gerçekleştiren sistem mi? **Hangi sistem;** üretimden uzaklaşıp paradan para kazanmayı temel-esas uğraş haline getiren sistem mi? Enflasyonu, yoksulluğu, işsizliği, üretim anarşisini sürekliştiren, yaygınlaştıran sistem mi?

Krizle birlikte yaşanan süreç, gerçekte sürekli ama görünmez bir biçimde yaşanan talanın kısa zamanda ve görülmüş şekilde gerçekleşmesidir. 750 milyon dolarlık bir kaynak aktarımı planlanmıştır. Bunun bir buçuk trilyon dolara kadar çıkacağı sanılmaktadır! Şimdiye kadar finansal alanda çeşitli biçimlerde gerçekleşen ticaretten elde edilen kâr özel kurumlarda paylaşılmış, oluşan büyük zararda tüm halklar zararlı paylaşılmaya çağırılmaktadır; hayır çağırılmamakta paylaşımına mecbur edilmektedir! Çünkü onlara bunu soran yok. Devlet yasa çıkaracak ve herkes buna uycak!

Marks'ın yeniden "keşfi"

Halkı zararlı paylaşmaya "davet eden" devlet müdahalelerinden ve bu yönlü çıkarılan yasalardan biri de, batan banka vb. şirketlerin kamulaştırılmasına dönüktür.

Bu kamulaştırmalar beraberinde Marks'ın "yeniden keşfini" getirdi. Marks'ı "bir kez daha keşfedilen" ise burjuva ideologlardan başkaları değil. **"Marks haklı mıydı?"** benzeri tartışmalara şu günlerde oldukça sık rastları olduk.

Bu tartışmalar daha çok da, devletin kamulaştırmaları üzerinden yürütülerek, kamulaştırma müdahaleleri sosyalizmle eşleştirilmeye çalışılıyor. "Marks'ın haklılığı" da bunun üzerine oturtulmaya çalışılıyor.

Mesele, sanki kapitalizmin kurallarına aykırı bir girişim söz ko-

nusuymuş gibi ele alınıyor. **Oysa yaşanan şey, kapitalizmin devlet için içine girmeden kendini düzenleyememe, yeniden üretme durumudur.** Devletin sürece müdahale etmesi, kapitalizme karşı gelişen bir durum değildir. Aksine, sermayenin/burjuva sınıflarının ihtiyaçları bunu gerektirdiği içindir.

Uzunca yıllardır hayata geçirilen neo-liberal politikalar ve bu bağlamda da "serbest piyasa" ekonomisi iflas etmiştir. Mali sermayenin zararının kapatılmasına dönük hamlelerdir gerçekleştirilen. Bunlar halk istediği için değil, sermaye is-

tediği için gerçekleştirilmektedir. Karşılıklı çalışılan zarar, halkın karşı karşıya bulunduğu zarar değildir. **Çünkü devlet zaten sermayenin/egemen sınıfların siyasal aygıtından başka bir şey değildir.** Egemen sınıfların siyasal aygıtının, sömürü serbestliği sunduğu sermayeye, batma serbestliği sunacağı düşünülemez.

Tekrarlamak gerekirse, devlet, bizzat sermaye sınıfının devletidir. İşte bunun içindir ki, çoğu yüz yılı aşkın süredir faaliyet gösterdiği için, "köklü" olarak adlandırılan şirketleri "kamulaştırmaktadır". "Kurtarılan" bu şirketlerin gelecekte tekrar özelleştirileceği ise kesindir. Zaten kamulaştırma da ileriki süreçlerde özelleştirme üzere yapılmaktadır.

Kapitalist sistemin mantığı içerisinde piyasalara yapılan bu müdahale, olsa olsa "devlet kapitalizmi" olarak adlandırılabilir. Buradan bakıldığında ise, gerçekleştirilen **sosyalizmle alakası yoktur.** Çünkü devlet, kapitalizm hüküm sürdüğü ve de egemen sınıfların siyasal aygıtı olduğu sürece, gerektiğinde piyasalara müdahale edecektir. Müdahalenin koşullarının ortadan kalktığını düşündüğünde ise, müdahalenin yerini yine "serbest piyasa" ekonomisi ya da bir benzeri alacaktır. Kaldı ki, bu müdahaleler, serbest piyasa ekonomisinin bütünüyle ortadan kalktığı/kalkacağı anlamına da gelmemektedir. Zaten kapitalist sistemde, devletin şu ya da bu biçimde piyasalara ve de ekonomik yaşama hiçbir biçimde müdahalesinin olmadığı tek bir kapitalist ülke yoktur. "Devlet kapitalizmi", kapitalist sistemin ihtiyaçları doğrultusunda hep uygulanmıştır. **Ancak "devlet kapitalizmi", ne sosyalizm ne de sosyalizmle harmanlanmış kapitalizm demektir.** Sadece kapitalizm, kendini sürdürdürebilmesinin, yeniden üretebilmesinin, çeşitli uy-

gulamalarından biridir. Bu vb. uygulamalar, kapitalist sistemin, yani sömürücü sınıfların ihtiyaçlarına göre ortaya çıkarlar.

Bunun içindir ki, bu gerçekliği görmeden/göremeden mevcut uygulamaları "sosyalist" uygulamalar olarak getirmek, yine buradan bakarak "Marks haklıydı" minvalinde fikir yürütmek, sosyalizmin ne olduğunu bilmemektir. **Sosyalizmi bilmemek ise, Marks'ı bilmemek, anlamamaktır.**

Evet bizce de Marks haklıydı, ancak burjuva ideologların baktığı yerden değil! Çünkü her şeyden önce, Marks'ın öngördüğü kamu-

laştırma, üretim araçlarını elinde bulunduranlar tarafından değil, bunlardan yoksun olanlar tarafından yapılacak olmalıdır. Sosyalizm de ancak böylesi bir kamulaştırmanın ürünü olacaktır!

Oynanan oyun aynı

Tekrar krizle birlikte piyasalara dönük gerçekleştirilen müdahalelere dönelim. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, trilyonlarca dolar ihtimali oldukça yüksek olan bir operasyon söz konusudur.

Şimdi, gerçekleşen bu operasyonun nedeni üzerine iyice düşünülmelidir. Bu dercede açık yaşanan talanın kimden kime gerçekleşeceği izlenmelidir. Düne kadar kâr için her türlü serbestliği isteyenler ve bunu elde edenleri; onların bunu elde etmesine olanak verenleri; bunları yaparken de halklara kal-

kınma, büyüme masalları anlatılanları, **bunları tanıyorsunuz.** Tanıdığınız bu güçler gerçekleşmekte olan bu operasyonda yine görevler almıştır veya almaktadırlar. Güya ekonomik büyüme sürecinde (Türkiye de altı yıldır yüzde altı civarında büyümüşür) palazlananlar şimdi de kriz denen süreçten fırsat olarak yararlanmaktan bahsediyorlar. Bunlar da aynı güçler. Oynanan oyun aynıdır. Yoksulun, çalışanın önüne fırsat teranesi atılmakta bu kez. Oysa ABD'de gerçekleşmekte olan "kurtarma planı" nihai olarak yoksul ülkelerdeki yoksulluğu derinleştirir. Bundan kaçınmak mümkün değildir. Zira bu ülkeler kendilerini ekonomi politikalarıyla merkezdeki ülkelere mahkum etmiş durumdadır.

Borç ekonomisi, nasıl olur da borçlu olduklarından, üstelik onlar krizdeyken faydalanacaktır? Cari açığın borçlarla sürdürülür kılındığı yerde mali kriz derhal önlemler almaya gerektirdiği halde devlet ve onun hükümeti hiçbir önleme gerek duymuyor! Çünkü onların eli kolu bağlı. Onlar devletin piyasaya müdahalesine karşılar; onlar uluslararası dev şirketlerin serbest hareketine boyun eğmiş durumdadır; başka bir yol görmeleri, bulmaları olası değildir!

Bunların fırsat dedikleri şey, düne kadar halkın kandırılmasına dayanan sürecin anlaşılmasını engelleyecek tarzda, yeni talan sürecini yaşatmaktır. Nasıl ki Kemal Derviş ön-

cesindeki büyük kaynak transferini "Büyük (Güçlü) Ekonomiye Geçiş" teranesiyle geçiştiriverdiler ve o zamanki krizi bu anlamda fırsat olarak değerlendirdiler, şimdi de ancak onun bir benzerini gerçekleştirebilirler.

Kapitalizmin yaşamakta olduğu kriz onun çöküşüne, tarih sahnesinden çekilmesine neden olmayacak. **Böyle bir beklenti gerçekçi değildir.** Ancak bu krizle beraber Reagan ve Thatcher'in başlattıkları büyük saldırı dalgası oluştuğunda liberal piyasanın zenginleşeceği yalanı ile geçilecek yıllar değil, zararı paylaşalım, sistemi kurtaralım, sonumuz selamet yalanı ile geçecek yıllar var. Bu yalanla geçecek süreci engelleyebilir miyiz? İçinde sadece sömürüldüğümüz, talana uğradığımız sistemi kurtarmaktan vazgeçebilir miyiz? Zengin ülkelerin yenik düşmüş hülyalarının yeniden canlanması karşı durabilir miyiz?

Şimdilik hayır! Çünkü bunu başarmak kadar çalışmadık, buna hazırlanmadık. Koşullar buna doğru iteklese de gücümüz yerinde değil.

Ama buna hazırlanabiliriz, bunun için çalışabiliriz! Bu sömürü ve talandan kurtulmanın yolu var ve biz bu yolu aydınlatabiliriz.

Buna kendi ülkemizdeki halka son krizin nedenlerini ve gerçekleşmekte olan kurtarma planının ne menem bir şey olduğunu anlatarak; bu konunun halkın yaşamında nasıl bir problem olduğunu göstererek onun gözlerini açabiliriz. Burjuvazi ekonominin kurallarının neredeyse ilahi olduğunu ya da o kadar değil de, ama doğa kanunu gibi olduğunu ileri sürüyor. Oysa ekonominin kurallarını insanlar, egemen sınıflar belirliyor. Neo-liberalizmin büyük yalanı halkın gündemine tüm açıklığıyla bizlerin sokması gerekir. Ekonomi ezilen, yoksul sınıfların lehine düzenlenebilir, ekonominin kuralları değişebilir. Mevcut durumda kurallar değişecek, ancak yine yoksuldan zengine doğru kaynak transferinin gerçekleşmesine dayanacak. Üzerinde durmamız gereken halkın bu talan konusunda bilinçlenmesi, bunun onun yaşamındaki en önemli problemlerden olduğunun ona gösterilmesidir.

Bunun için mevcut hükümetin, onun temsil ettiği egemen sınıfların ve düzeni koruyup işler kılan devlet mekanizmalarının çıkarlarıyla temelden zıt bir halk bilincinin yaratılması gerekiyor. Son krizin sunduğu olanakla bu her zamankinden daha da mümkündür.

Ellerimizi göğe kaldırıp önce "dur" diyebilme ve ardından yumruklarımızı sıkıp "Yıkılalım bu köhne düzeni, Biz başka alem isteriz, Bizi hiçe sayanlar bilsin, Bundan sonra her şey bizim" marşıyla yürümeye başlamalıyız...

Nitelikli bir kitle faaliyeti için nitelikli bir gazete...

Günümüzde emperyalist-kapitalist sistemin ezilen halklara dönük çok yönlü saldırınlığı söz konusudur. Bu saldırınlığın sonucu olarak, giderek daha fazla sayıda halk yığınları, tarihte görülmemiş biçimde işgaller, katliamlar, yoksulluk, açlık ve sefaletle yüz yüze kalmakta, ezen ve ezilenler arasındaki çelişkiler giderek derinleşmekte ve artan bir yükselişe, ezilen yığınların çeşitli mücadeleleri olarak dışa vurmaktadır.

Ülkemiz özgülünde söyleyecek olursak; emperyalist politikaların, uşak egemen sınıflar tarafından hayata geçirilmesi çabalarının sonucu olarak, geniş yığınlarla dönük hızla gerçekleştirilen, gerek sosyal yıkım saldırıları, gerekse bunları göğelemeye hizmet eden, ırkçı-faşist saldırılar söz konusudur.

Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük imha-inkâr saldırıları, ilerici, devrimci ve komünistlere dönük, linç vb. pratikler eşliğinde gerçekleşen çeşitli saldırılar bir yanda, diğer yanda ise SSGSS gibi kapsamlı sosyal yıkım saldırıları, ülkemiz emekçi halkının bugün yüz yüze kaldığı saldırılar olarak özetlenebilir.

Tüm bu tabloya yakından baktığımızda ise, karşımıza çıkan şey, ülke emekçi halkının giderek daha büyük bir yoksulluk, sefalet, işsizlik vb. sorunlarla boğuşmak durumunda kaldığıdır. Halkımızı karşı karşıya getirmeyi ve böylelikle ülke emekçi halkını birbirine kırdırmayı hedefleyen pratikler, yaratılan suni laiklik-şeriat ikilemi vb. gündemler çok açıktır ki, ezilen yığınların, sosyal yıkım saldırılarıyla birlikte iyice derinleşen sefalet ve yoksulluğun üzerine perdelemeye hizmet etmektedir. Ancak şu da kesin olan bir gerçekliktir ki, giderek daha fazla sayıda işçi ve emekçi yığınları, sisteme karşı hoşnutsuzluğunu dile getirme yönünde harekete geçmektedir. Bu hem ülkemiz hem de dünya emekçi yığınları açısından artık gizlenemez bir gerçekliktir.

Süreç, kitlelere gitmenin önemini giderek artırıyor

İşte içinden geçilen böyle bir süreç, kitlelere gitmenin, onlara sistemin gerçek yüzünü teşhir etmenin ve de onları saflarımızda örgütleyerek, sisteme karşı harekete geçirmenin önemini daha da artırmaktadır.

Kitleleri örgütlemenin zor ve zahmetli bir iş olduğu ortadadır. Ancak işimizi olduğundan daha da zorlaştıran ve çıkmaza sokanın kendimiz olduğunu bilmek durumundayız. "Zor" diye andığımız kitle çalışması ve örgütlemesinin kendi tarihi sürecimiz içerisinde, çeşitli alanlarda çok başarılı örnekleri vardır. Bu pratiklerin sırrı ve anahtarı, tam da kitle çizgisinin başarılı biçimde uygulanmasında aranmalıdır.

Örgütlenme alanında yaşadığımız sorunlardan biri de, kitlelere iletişim sorunudur. Bu sorunu aşmak için öncelikle doğru politikalara, sonra bunun iyi bir dile ifade edilmesine, yani kitlelere aktarılması için uygun araç ve yöntemlerin seçilmesine ihtiyaç vardır. **Bu anlamda önemli araçlarımızdan biri de yayınlarımızdır.** Yayınlarımız, kitleler nezdinde faaliyetimizin vitrini, belli periyotlarla duyurusunun aracıdır. Politikalarını halka götürülmesine aracılık eden en önemli silahımızdan biri konumundadır. Örgütlenmemizde okurlarımızın elindeki önemli bir araç durumundaki yayınlarımızın her bakımdan nitelikli

olması, bu açıdan bakıldığında son derece önemlidir. **Nitelik;** çeşitli politik gündemlere, siyasi yazılarınca, köşelerde ve araştırmalarında aydınlatıcı, yol gösterici ufuk açıcı yaklaşımlarla yanıt olabilmektir. **Nitelik;** kitlelerin bağrından, eylem ve direnişin içinden haber alabilmektir/yapabilmektir. **Nitelik,** farklı kesimlerden okurlara hitap ederken, onları belli bir çizgide ustaca buluşturabilmektir. **Nitelik,** okuru doğru ve sağlıklı bilgi ile donatabilmektir. **Nitelik,** biçimsel açıdan da okunması, izlenmesi, anlaşılması kolay, etki gücü fazla bir ürün sunabilmektir...

Bu açılardan bakıldığında yayınlarımızın istenilen düzeyde olmadığı ve "nitelik" noktasında ciddi eksiklikler yaşandığı ortadadır. Bu gerçekliğin altını çizmek elbette ki bu durumu kabullenmek demek değildir. Bizler bu sorun ve sıkıntı-

ları kolektif bir emek ve çaba ile aşabileceğimizi düşünüyoruz. Bu sayımızda startını verdiğimiz kampanyamız da bu eksenle ele alarak yürüteceğiz.

Yayınlarımız kitle faaliyetinde önemli araçlarımızdan biridir

Kolektif **ajitatör-propagandacı ve örgütleyici** olan ve örgütlenmede önemli bir rol atfedilen yayınlarımızın geliştirilmesi, misyonuna paralel olarak bütünün kolektif denetimi ve katkısı sayesinde hayat bulacaktır. Dolayısıyla tüm faaliyetçilerimizin düzenli şekilde kitlelere gitmede bir araç olarak kullandığı, kitlemizin ideolojik-politik gelişiminde, kültürel şekillenişinde ve örgütlenme isteği ve azmi kazanmasında önemli bir yeri

olan, devrime sempati ile bakan tabanın genişlemesine katkı sunan ve ileri kitlelerin ve diğer dost güçlerin sınıf mücadelesinin çok çeşitli gündemlerine yönelik güvenilir bir başvuru kaynağı olan yayınlarımızın bugün arzu ettiğimiz **niteliksel düzeyden ve niceliksel ilgiden** uzak bir konumda olduğu bariz bir gerçekliktir.

İdeolojik-politik derinliğimiz, politik yaklaşımlarımız ve tarihsel deneyim gözönüne alındığında mevcut gerçekliğimiz içinde daha **etkili ve nitelikli** yayınlarımıza imza atmamız ve daha geniş bir **dağıtım**

ağı oluşturamamız mümkündür. Mevcut gerçekliğimizin izin verdiği sınırlara ulaşmak ve daha ileriye gidebilmek için planlar yapmak açısından yayınlarımızın gelişimine sekte vuran anlayış hatalarımızı ortaya çıkarmak, daha nitelikli yayın için eleştiri ve önerilerde bulunmak ve yeni sorumluluklar yüklenmek, yürüteceğimiz kampanyanın öncelikli hedefleri arasındadır.

Kampanyamız uzun vadeli bir hedef olarak, ileri kitleler nezdinde **güvenilir ve aranır** bir yayın düzeyine ulaşma doğrultusunda acil, güncel sorunları ortaya çıkarmayı, kitlemiz nezdinde yayın meselesini gündemleştirip tartışmayı, her bir alanımızın faaliyetinde yararlandığı yayınlarımızın olanaklarını artırmayı ve alanlarda daha etkili şekilde değerlendirilmesine yardımcı olmayı amaçlamaktadır.

Hali hazırda düzenli şekilde ya-

yınlanan 15 günlük gazetemiz **İşçi köylü**, aylık gençlik dergimiz **Yeni Demokrat Gençlik**, 2 aylık periyotlarla yayınlanmaya çalıştığımız teorik yayın organı **Partizan** dergisi proleter devrimci niteliktedir ve bu nedenle her birimizin görevleri arasında bu yayınları eleştirel bir gözle okumak, değerlendirmek ve katkı sunmak bulunmaktadır. Yine her birimizin temel görevleri arasında yayınlarımızın dağıtımını örgütlemek ve bu dağıtım üzerinden çıkan olanakları değerlendirmek, ilişkileri saflarımıza kazanmak bulunmaktadır.

Kampanyamızın önemli temel ayaklarından biri de kitlemiz içinde kampanyayı gündemleştirmek, yayınların sahiplenişini artırmaktır, okur kitlemizle bağlarımızı geliştirerek eleştiri ve önerilerini almak,

yayınlarımıza yönelik ilgiyi artırmak ve dağıtım ağıımızı geliştirmektir.

Yayınlarımızın en önemli eksiklerinden biri **sınıf mücadelesinin farklı alanlarındaki yansımaları etkili, renkli ve canlı şekilde dile getirememesidir.** Bu, doğallığında yayının misyonu arasında sayılan **ajitasyon-propaganda-örgütlenme** görevlerinin etkisini de sınırlamaktadır. Bunu aşmanın bir yolu habercilik anlayışının orturtulması ve olanakların artırılmasıdır, ancak örgütlenmemizi geliştirmesi açısından esas olan yönü farklı alanlarda mücadele eden, çeşitli pratiklere imza atan okurlar-

rımızın yaklaşımlarını, düşüncelerini doğrudan yayınlarımıza aktarabilmesidir. Bu şekilde doğrudan bilgi edinilen gelişmeler, yaşananlar, ayrıntılar, çöşkular, hatalar, yenji ve yenilgiler ve üzerimize düşen görevler daha etkili ve canlı şekilde ifade edilebilir. Tüm okurların haberi, yorum vb. materyallerle yayınları beslemesi, siyasi analizlerini aktarması hem deneyim aktarımını sağlayacaktır hem de devrimci ve demokratik kamuoyu, ileri kitleler ve dost güçler nezdinde yayınlarımızın hareketliliği, canlılığı, güvenilirliği, imza attığı pratikler daha net şekilde görülecektir.

Yayınlarımızın bir diğer sorunu da **yazılarda görülen tekrarlar, üsluptaki benzerlikler, ajitasyon gücündeki zayıflıklar.** Doğaldır ki kimse yaşamadığı bir süreci, farklı kaynaklardan okuyarak alanlarda mücadele eden kitleler veya faaliyetçiler gibi hissedemez, doğallığında alanlarda işin içinde olanların yerine getirmedikleri bir görevi üstlenenlerin mücadelenin hak ettiği çöşkuyu, ajitasyonu dile getirmesi imkansız olmasa dahi oldukça güçtür. Bununla beraber alanlarda öne çıkan gündem ve konular, esaslar ve talimat dışarıdan bir gözle sorunsuzca tespit edilemez. Doğallığında gündem üzerine yapılan değerlendirmelerde daha somut analizlerde, net çağrılarda bulunmanın en önemli koşulu söz konusu kitle içinde çalışan okurlarımızın bu görevi üstlenmesi veya bizlerle bilgi-deneyim paylaşımında bulunmasıdır. Kürt ulusu, işçi sınıfı, gençlik içinde, yurtdışında Türkiye- li emekçiler arasında faaliyet yürüten okurlarımızın bu kitleleri ilgilendiren gündemlerde daha somut ve net tutumlar alması doğaldır, bunların yayın aracılığıyla paylaşılması da yine sorumlulukları dahilindeki kitlelerin bilinçlenmesine, politik eğitimlerinin yapılmasına katkı sunacaktır.

Bunlarla beraber yayın organında düzenli yazı yazan yoldaşların sayıca az olması ve faaliyet alanlarındaki yoldaşlarımızın yayınlarımızı yeterince beslememesi üslup benzerliklerine, tekrarlara kaynaklık etmektedir. Yazı yazan yoldaşların sayısının artması ve alanlardan kendi süreçlerine dair değerlendirmelerin gelmesi ile tekrarlar, üslupta benzerlikler azalacak, ajitasyonun etkisi artacaktır.

Bir diğer sorun ise; **yayınladığımız gazete, dergi ve kitapların tabanımızca yeterince okunmamasıdır.** Daha önceki dönemlerde yaptığımız okur toplantılarında da çıkardığımız bir gerçek olarak altını çizmeliyiz ki, birçok alanda çalışma yürüten, yayınlarımızı dağıtan arkadaşlarımız dahi yayınlarımızı yeterince takip etmemekte, okumamaktadır. Oysa şu bir gerçektir ki, kendi tabanımızın aramadığı, okumadığı yayınların geniş kesimler tarafından sahiplenilmesi mümkün değildir. Yayınlarımızın ilk hedefi, doğal olarak bize en yakın olanı saflarımızda örgütlemek, ideolojimizle-politikalarımızla-kültürümüzle tanıştırmaktır. Bu işlevi üstlenen yayınlarımızın ilgi görmemesi, üzerine eğilmemiz gereken ve aşmamız gereken bir sorundur. Bunu aşmak için de yayın-okur arasında nitelikli bir diyalog ve işbirliğinin sağlanması ve ortak çaba harcanması şarttır. Tabanımızın ilgisini çeken, kitlelere hitap eden bir içeriğin oluşmasından alanlarda okumanın, yayınları takip etmenin öneminin kavratılmasına kadar bir dizi çabaya hayat verilmelidir. Bunda sağlayacağımız başarı örgütülüklerimizden güçlenmesine de hizmet edecektir.

Ürünlerimizin gelirinin aktarılması örgütülüğün gereğidir

Yayın çalışmamızda yaşadığımız bir diğer sorun da maddi sorunlardır. Yayınlarımızın basımı için gerekli asgari miktar için duyduğumuz ihtiyacın çok altında bir gelir yayın dağıtımlarından sağlanmaktadır. Bu da yayınların sürekliliğini etkilemekte ve sağlıklı bir çalışmayı engellemektedir. Yayınladığımız dergi, gazete ve kitapların gelirlerinin bürolarımıza düzenli bir şekilde aktarılması yaşadığımız maddi sorunların büyümesine neden olmaktadır. Ancak bu aşılamayacak bir durum değildir. Ürünlerimizin gelirlerinin düzenli olarak aktarılması durumunda bu sorun ortadan kalkacaktır. Hatta bu durumda yeni kitaplar yayınlamamız, yayınlarımızı tanıtmamız ve daha çeşitlilikte ürünler sunmamız da mümkündür.

Örneğin yayınlarımızın büyük sayılar halinde ücretsiz dağıtılması doğru değildir. Toplanan gelirlerin farklı işler için kullanılması da kabul edilebilir bir gerekçe sayılmamalıdır. Düzenli yayın dağıtım, dağıtılan yayınlardan toplanan gelirlerin bürolarımıza aktarılması her örgütülüğümüzün önem vermesi gereken ve gerekli düzenlemeleri yaparak disipline edeceği, denetleyeceği ve başaracağı konulardır.

Yayınların beslenmesi her okurun görevidir

Bahsi geçen sorunlar kısa vadede üzerinde eğilip çözüme ulaşılabileceği konulardır. Yayınlarımızın alan ve ülke gündemi ile ilgili konularda beslenmesi, yazı yazan yoldaşların sayısının artması, alanlarda faaliyetçi yoldaşlarla yayınının önemi, gerekliliği ve dağıtımı üzerine eğitim çalışmalarının yapılması, yayın gelirlerinin denetlenmesi vb. çalışmalar daha canlı, daha renkli, daha okunur bir yayın, daha fazla dağıtım ağına sahip olan bir yayın, daha az maddi soruna sahip bir yayın doğrultusunda adım atmamızı sağlayacaktır.

Alanlarda eğitim çalışmalarında, yayınımda bu doğrultuda yazılara yer vererek ve çeşitli materyaller çıkararak, okur toplantıları vb. etkinlikler örgütleyerek okur kitlemizle bağlarımızı geliştirmeyi, kampanyamızı anlatmayı ve yayınının daha fazla sahiplenilmesini hedefliyoruz.

Kampanyamızı Ekim-Kasım ayları içinde gerçekleştireceğiz. Kampanyamızın başlaması her bir alanda gerçekleştirilecek okur toplantıları olacaktır. Kampanya süresince çıkardığımız materyallerin verimli bir şekilde kullanılması oldukça önemlidir. Bu sahiplenışı sağlamak açısından okur toplantısının yanı sıra yerel örgütülüklerinin çabası da belirleyici olacaktır. Kampanyanın alanda etkili olabilmesi için bölgelerin yerel sorunlarıyla birlikte ele alınması, yayınlarımızın ezilenlerin, baskı altında olanların, alanda yaşanan sorunlardan muzdarip olanların haklarını ve taleplerini savunduğunu belirtmek yararlı olacaktır.

Okur toplantılarında belirlenen yerel sorun ve gündemler üzerinden görev bölüşümü yaparak yayınlarda bu gündemleri ele almak, alanlardan haber, yazı vb. şekillerde yayınlara beslemek yaygın dağıtım açısından da etkili olacaktır.

Kampanya süresince yerellerde ve merkezi yerlerde yayın dağıtımına önem vermek, yayın satışını arttırmak önemli bir yere sahip olacaktır. Bu süreç boyunca abonelere bulmaya da önem vereceğiz. Yeni aboneler bulmak ve abonelere yayınları düzenli şekilde ulaştırmak için de gerekli hazırlığı yapmalıyız.

Bu faaliyete katılan tüm yoldaşlarımızın yayınlara yönelik öneri ve eleştirilerini mümkünse yazılı olarak sunması, yapılan sohbet ve toplantılarda bu gündemin de işlenmesi, yayının beslenmesi konusunda sorumluluklar üstlenmesi, yaşanan sorunların çözümünde yeni yöntemler önermesi ihtiyaç duyduğumuz konulardır.

Kampanyayı alanların gerçekliğine uygun olarak bir etkinlikle (konser, panel, halk toplantıları vb.) sona erdirmek, kampanyanın geniş kitlelere duyurulması açısından önemlidir.

Bu adımları attığımız oranda ilerlememiz ve asgari sıkıntıları çözmeyiz mümkün olacaktır. Bunları başardığımız oranda daha nitelikli, daha iddialı bir yayın doğrultusunda ileriye doğru adımlar atacağız.

Kampanya boyunca yapılabilecek etkinliklerden bazıları;

* Afiş, bildiri, çıkartma, kuşlama gibi materyallerin yaygın bir biçimde yapılması,

* Semtlerde ev, dernek vb. mekânlar kullanılarak yapılacak geniş toplantılar. Bu toplantılarda kampanyanın amaç ve hedeflerinin, hangi ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktığının iyi anlatılması ve bu yönlü hazırlıklı gidilmesi. Toplantıya katılan okurların kendini ifade etmesi, düşüncelerini paylaşması için teşvik edici bir yaklaşımın hayata geçirilmesi,

* Bulduğumuz alanlarda çalınmadık tek kapı bırakmaksızında örgütlemek,

* Bölgesel, mahalle veya semt düzeyinde küçük çaplı müzik dinletisi, film-sinevizyon gösterimi vb. materyaller eşliğinde gerçekleştirilecek etkinlikler düzenlenmesi,

* Merkezi meydan veya cadde-lerde, 10-15 kişilik gruplar halinde, A/P eşliğinde sokakta tanıtım/satış faaliyetleri örgütlenmesi,

* Özellikle sokak faaliyetleri için üzerinde gazeteminin ismi ve belirlenen şiarların yer alacağı ön-lük vb. giysiler kullanılması ve tüm kampanya sırasında bu tür gör-selliğin öne çıkarılması.

* Küçük gruplar halinde okurlara ev ziyaretlerine gidilmesi ve bu ziyaretleri bir söyleşiye dönüştürüp, bunların gazetede yayımlanması,

* Bu süreç boyunca yapılan tüm çalışmaların düzenli bir biçimde derlenerek, yayımlanması,

* Kampanyaya ilişkin, okurlardan ve süreçte yakalanan ilişkilere-den yazı istenmesi ve bunlara yayınlarda yer verilmesi,

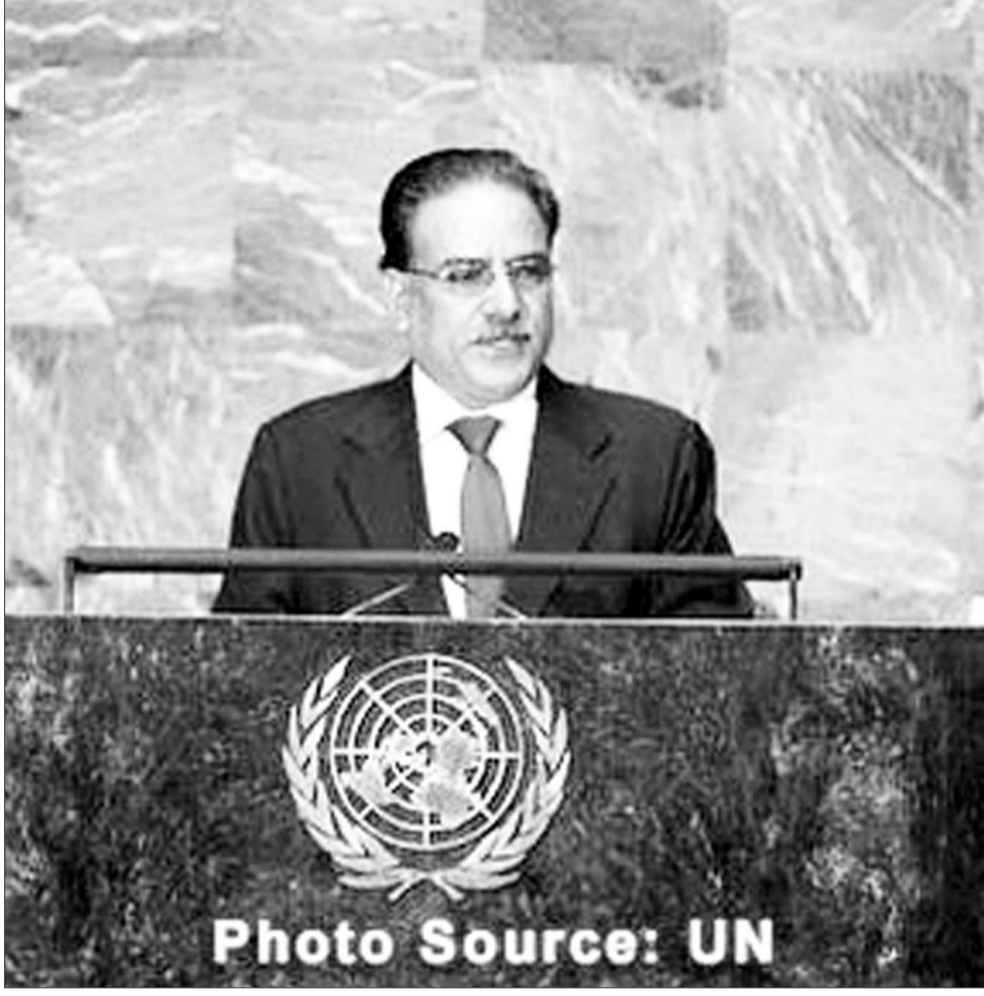
* Abone yapma çabalarına ağırlık verilmesi,

* Okurlarımızın, en azından kendi bölgelerinde yaşananları doğal muhabir olarak aktarmaları, böylesi bir misyonu üstlenmeleri için bilinçlendirilmeye çalışılması,

* Tüm bu çalışmaların merkezi bir final etkinliği ile sonuçlandırılması.

Kızıl Yıldız dergisine röportaj veren NKP (Maoist) MK üyesi Basanta yoldaş partilerinin barış sürecine yaklaşımını anlattı.

Gericiiler tarafından sarılmamıza rağmen; Başaracağız!

Nepal Başbakanı Prachanda yoldaşın ABD'de gerçekleşen Birleşmiş Milletler Genel Kuruluna katılışı da büyük ilgi topladı. Nepal Halk Savaşının önderi ve dünyanın en genç cumhuriyetinin başbakanı olan ve halen Nelson Mandela gibi ABD'nin teröristler listesinde yer alan Prachanda yoldaşın konuşması ve yaptığı ziyaretler medyanın ilgisıyla karşılaştı.

7 Ekim tarihinde toplanan NKP(Maoist) Merkez Komitesi 6-9 Kasım tarihleri arasında Ulusal Konferans örgütleyerek partinin gelecekteki plan ve stratejilerini belirlemeyi hedeflemektedir. Konferansın ana gündeminin ise Halk Cumhuriyeti olduğu açıklandı. Basına yansıyan haberlere göre Halk Cumhuriyetine geçiş konusunda izlenecek taktikler ve zamanlama meselelerinde farklı görüşlerin bu konferansta kendilerini ifade edecekleri belirtilmektedir.

Kızıl Yıldız dergisine röportaj veren NKP(Maoist) MK üyesi Basanta yoldaş partilerinin barış sürecine yaklaşımını şöyle ifade etmektedir: "Genel olarak ifade etmek gerekirse, devrim, sınıf düşmanını devlet iktidarından şiddet

Hükümete katılmalarının sınıf mücadelesinin bir başka cephesi olduğunu, bunun devrimi gerçekleştirmek için devletin yeniden kurulması amacıyla bir siyasi taktik olduğunu ifade eden Basanta yoldaş ancak partinin hükümet içinde devrimci rolünü nasıl oynayacağını, görev ve sorumluluklarının netleşmediğini, bu nedenle parti saflarından, devrimci kitlelerden ve uluslararası komünist hareketten soruların yükseldiğini, bununla birlikte mücadelenin her alanında izleyecekleri politikaların somutlaşması açısından merkez komite toplantısının önemli bir işleve sahip olacağını açıkladı.

NKP(Maoist)'in içinden geçtiğimiz süreci bir iç savaş mı yoksa ulusal kurtuluş savaşı olarak mı tanımladığı üzerine sorulan soruya Basanta yoldaş, kurucu meclis seçimlerinin ve federal demokratik cumhuriyetin ilanının ardından siyasi dengenin değiştiğini, feodalizme ve emperyalizme özellikle de Hint yayılmacılığına karşı nihai zafere ulaşmadan yeni demokratik devrimin gerçekleşmeyeceğini, bu koşullarda sınıf mücadelesinde ön safhaya komprador burjuvazinin geçmesi nedeniyle Yeni Demokratik Devrimin ulusal yönünün esas haline geldiğini açıklamaktadır.

Basanta yoldaş ayrıca sosyalist devrim değil Yeni Demokratik Devrimin ön safhasında olmalarından kaynaklı geniş köylülükle tüm yurtsever güçleri emperyalizme ve feodalizme karşı birleşmeye çağırarak, Prachanda yoldaşın sıkça vurguladığı işçi ile yönetim arasında uyumlu ilişkiler kurma konusunun bu amaca hizmet ettiğini belirtmektedir.

Hükümete katılmalarının sınıf mücadelesinin bir başka cephesi olduğunu, bunun devrimi gerçekleştirmek için devletin yeniden kurulması amacıyla bir siyasi taktik olduğunu ifade eden Basanta yoldaş ancak partinin hükümet içinde devrimci rolünü nasıl oynayacağını, görev ve sorumluluklarının netleşmediğini, bu nedenle parti saflarından, devrimci kitlelerden ve uluslararası komünist hareketten soruların yükseldiğini, bununla birlikte mücadelenin her alanında izleyecekleri politikaların somutlaşması açısından merkez komite toplantısının önemli bir işleve sahip olacağını açıkladı.

Ekonomi Bakanı Baburam Bhattarai'nin hazırladığı bütçenin partinin önderliğinde koalisyon hükümetine sunulduğunu ve ezilen sınıf, cinsiyet, milliyet ve bölgelerin temel sorunlarına değindiğinden ilerici olduğunu ve sosyalist ekonominin belirli özelliklerini için-

de barındırdığını belirten Basanta yoldaş ancak bunun sosyalist bir bütçe olmadığını açıklayarak bu bütçeyi şu anki devrimci ve statükocu güçlerin koalisyona uygun geçiş aşamasına yönelik bir bütçe olarak tanımlamaktadır.

Yeni Demokratik Devrimin Nepal'de merkezi iktidarı ele geçirmesi doğrultusunda önemli bir dönüm noktasında olduğunu ve hem ülkedeki hem de dünyadaki gericiilerin Nepal'deki devrimin başarılı olmasını istemediğini belirten Basanta yoldaş partilerinin gericiiler tarafından çevrildiği üzerine yapılan yorumlara katıldığını ifade etti. Ancak halkın desteği ve bilimsel ideolojilerinin rehberliğinde bu engelleri aşacaklarına inandıklarını vurguladı.

Maoist önderler ABD'de

Nepal Başbakanı Prachanda yoldaşın ABD'de gerçekleşen Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na katılışı da büyük ilgi topladı. Nepal Halk Savaşının önderi ve dünyanın en genç cumhuriyetinin başbakanı olan ve halen Nelson Mandela gibi ABD'nin "teröristler" listesinde yer alan Prachanda yoldaşın konuşması ve yaptığı ziyaretler medyanın ilgisıyla karşılaştı.

Prachanda yoldaşın ardından ABD'de ziyaretlerini sürdüren **Baburam Bhattarai** ise partilerinin ülkeyi tek-parti sistemine götürmeyi hedeflediğini, çok partili sistemi savduklarını açıkladı. Ancak partilerinin klasik Westminster parlamenter demokrasisine de karşı çıktığını, siyasi sistemin kurucu meclisin yazacağı anayasa ile netlik kazanacağını vurguladı. Bununla birlikte yurtdışında yaşayan Nepalilere de ülkeye dönmeleri ve yatırımlarını Nepal'de yapmalarını, Nepal'de çalışmalarını çağırısında bulundu.

11 Ekim'de Dünya Bankası yetkilileriyle de görüşen Bhattarai DB'den 3

yıl için 34 milyar rupi destek istedi. DB yetkilileri ise yardımın verilmesi için hükümetin 6 koşulu yerine getirmesi gerektiğini belirttiler. Bu koşullar arasında özel sektör için uygun çalışma şartlarının hazırlanması öncelikler arasında ifade edildi.

Maoist bakan istifa etti

Eylül ayı içerisinde **Mirchaiya**'da UML üyesi İşçileri Bakanının emriyle polisin evsiz ve yoksul köylülerin barakalarını yıkması ve köylülere şiddet kullanması üzerine baskıyı engellemek için yaptığı çabalar sonuç vermeyen Maoist bakan **Matrika Yadav** bakanlıktan istifa etti.

Yadav istifası üzerine hazırladığı yazıda kendisinin partinin komünist ideallerine bağlı olduğunu, bakanlık veya koltuk peşinde olmadığını, tüm hayatı boyunca yoksulların yanında mücadele ettiğini belirterek içinden geçilen geçiş döneminde gericiilerin bürokrasi üzerinden komprador-feodal yönetim tarzını sürdürmek için ellerinden geleni yaptığını açıkladı. Söz konusu olayın ve benzerlerinin bir diğer hedefinin de Maoistlerin önderliğindeki hükümetin yetersiz kaldığını, değişim getiremeyeceğini halka kanıtlamak olduğunu belirten Yadav, bu baskıcı tavırların yalnızca söz konusu bakanın partisini eleştirmekle düzelmeyeceğini, hükümetin önderliğini yaptıkları iş partilerinin de sorumluluk üstlenmesi gerektiğini vurguladı. Bu nedenle yoksul köylülere yönelik polis saldırısını engelleyemediği için kendisinin bakanlıktan istifa ettiğini, yoksulların evleri başlarına yıkılırken kendisinin makam araçlarında ve lüks evlerde kalamayacağını ifade etti. Yadav, partisinin tüm çabasına karşın büyük engellerle karşılaşan bilimsel toprak reformunun hayat bulması için mücadele etmenin önemini de yazısında belirtti.

yoluyla devirmek anlamına gelmektedir. Ancak bu, tek yanlı bir bakış açısıyla bakarak devrimin tüm safhalarında şiddet biçiminin kullanılması gerektiği şeklinde ele alınmamalıdır. Mücadelenin biçimi, mücadelecilerimizin öznel istekleri ile değil nesnel şartlara ve söz konusu dönemdeki güçler dengesine bağlıdır. Belirli dönem ve koşullarda devrim barışçıl yollarla ilerleyebilir. Geçmişteki iki görüşmemiz ve şu anki barış süreci devrimin barışçıl gelişimine örnektir."

Yarı-sömürge yarı-feodal sosyo ekonomik sisteme sahip olan Nepal'de her ne kadar feodal kurumlar ve monarşi yıkılsa da feodalizmin küçük üretim sisteminde ve halkın kültüründe yaşadığını belirten Basanta yoldaş, emperyalizmin ve Hint yayılmacılığının yaşattığı komprador ve bürokrat burjuvazinin Nepal halkının demokrasi, bağımsızlık ve egemenlik özleminin önündeki engel olduğunu açıklamakta ve bu sınıfın yeni demokratik devrimin önündeki öncelikli düşman olduğunu vurgulamaktadır.

Prachanda yoldaşın ardından ABD'de ziyaretlerini sürdüren Baburam Bhattarai ise partilerinin ülkeyi tek-parti sistemine götürmeyi hedeflediğini, çok partili sistemi savduklarını açıkladı. Ancak partilerinin klasik Westminster parlamenter demokrasisine de karşı çıktığını, siyasi sistemin kurucu meclisin yazacağı anayasa ile netlik kazanacağını vurguladı.

Yeni Demokratik Devrimin Nepal'de merkezi iktidarı ele geçirmesi doğrultusunda önemli bir dönüm noktasında olduğunu belirten Basanta yoldaş halkın desteği ve bilimsel ideolojilerinin rehberliğinde bu engelleri aşacaklarına inandıklarını vurguladı.

... Araç artık isabet almaya başlamıştı. Karanlık olması bir avantaj iken aracın açık renkli olması çok daha büyük bir dezavantaja dönüşüyordu. Bakış, araca sağ-sol yapmaya çalışarak nokta atış yapılmasını engellemeye çalışıyordu. Karşılık vermek düşüncesiyle arka tarafa döndüğümde tuz-buz olan cam son mermilerle dökülmüştü, daha iyi görebileceğimi düşünmüştüm. Ancak karanlık olması yalnızca hedef olmamızı sağlıyordu, bir şey göremiyordum. Rastgele sıkmamam gerektiği düşüncesiyle öne dönüp eğilmesi için Bakış'ı çekiyordum. Mermiler artık sağımdan solumdan saçlarımızı sıyırıp geçiyor. Ön cama, ön panele saplanıyordu. Ön cam da tuz-buz oldu, artık önümüzü göremiyoruz. Ön camı dökmek için ayağıma hareket ettirdiğimde son gelen mermilerle kendiliğinden döküldü.

Bu esnada açık olan tarayıcımız düşman kanallarından birisinde takıldı. Tarayıcıdan "kaçtılar size doğru geliyorlar" sözlerini duyduğumuzda tarayıcı tekrar tarama işlemlerine dönmüştü bile. Zorunluluktan dolayı konuşan düşman, konumlanmalarını çıkarmamamız için susmuştu. Ön camın dökülmesinden sonra bir iki saniyelik göremediğimiz yolu yine görebiliyorduk. Önümüzde hafif bir viraj vardı. Sağ tarafta oturma mandan kaynaklı görüş açım Bakış'tan daha iyi şimdi. Telsizdeki konuşma otomatikman yolun aşağısına doğru daha dikkatli bakmama neden oldu. Yaklaşık 500 metre aşağımızda sol tarafta bir köy var, ışıklarından belli. Aynı yön güzergahında o an bir ışık belirliyor. Ne olduğunu anlayamamama rağmen "Yoldaş aşağıyı tutmuşlar, tarayıcıdaki konuşma taktik gereği değişmiş, aracı terk etmemiz gerekiyor" dediğimde hafif virajın bitimindeydim. Araç yediği mermilerden neredeyse artık gitmiyordu. Hafif virajdan kaynaklı olarak da bir anlık mermiler kesilmişti. Bu arada aracı hızla terk etmeye başladık. Tabii ilk yaptığımız, randevulara gelirken hazırladığımız ve koltuklarımızın arkasında duran sırt çantalarımızı almak oldu. İlk merminin atılmasından bu yana yaklaşık 15-20 saniye geçmişti. Hızla araçtan çıkıp çantalarımızı aldığımızda Bakış sırt çantası omuzunda, kleşi elinde emniyetini açarak yolun soluna, tepeye doğru turmanmaya başlamıştı bile.

Ormana henüz girmişiz. Yürüdüğümüz

Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek...

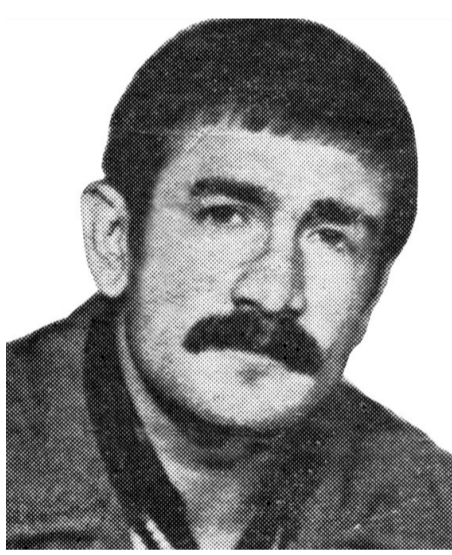
Tek bir mumun karanlığı devirmesi gibi tek bir insanın çok şey olduğu bazı dönemler vardır. Bazı dönemler vardır küçük bir kıvılcım büyük bir yangın kadar etkilidir. Bazı günler vardır küçük bir tebesüm kahkahalar dolusu sevinç demektir. Kimi zamanlar vardır yüreklerin daha hızlı atması gereken.

güzergâhtan başka iz görememiştik. İlk kez rastlıyorduk ize. Daha yakından incelediğimizde edindiğimiz bilgilerden bir hayvan izi olma ihtimalinin yüksek olduğuna karar veriyoruz. "Yeterince içeriye girdik artık dinlenelim" diyor yoldaş. Üç buçuk saat geçmiş pusudan.

Bir kez daha bakıyorum yüzüne. Fark ediyor, "saçların iyice dağılmış." "Kahretsin, ben de neden lbo'nun yanına gidemedim diye düşünüyordum. Demek ki yakışıklı değilmişim." Gülüyor. Peşinden ekliyor, "biliyor musun hep merak ediyordum birkaç metreden hedef nasıl vurulmaz diye, demek ki böyle oluyormuş." Yine gülüyor.

"Çıplak bir alana çıkmadan önce çevreyi kontrol ediyordum, kimse görünmüyor. ÇIK, ÇIK... Kayaların arasına mevzilenmiş İsmail çıkıyor. Gel buradayım. Açık alandayız, düşman güç kaydırdı, bir an önce çekilmemiz gerekir" diyor. Yanına ulaşıyorum. Ormana dalıyoruz. Kucaklaşıyoruz. İlk soruları **nasılsınız** oluyor.

Tek bir mumun karanlığı devirmesi gibi

Hasan Yaşar: Dersim-Mazgirt'in İbri Mahmut köyünde dünyaya geldi. Lise yıllarında "Halkın Yolu"yla birlikte hareket etti. Mezun olduktan sonra ailesinin ekonomik yükünü paylaşabilmek için 1978'de İzmit'e gitti. Burada **İbrahim Kaypakka-**ya'nın ideolojik siyasi hattını benimsedi ve

faaliyete başladı. Hızlı bir gelişim gösteren **Hasan Yaşar**, İzmit-Gebze arasındaki otobanda puantör olarak işe başladı. 700 işçinin çalıştığı bu şantiyede yürüttüğü faaliyet sonucunda işçi temsilcisi seçildi. Bu faaliyetin yanı sıra Kocaeli bölgesinde yarı legal ajitasyon-propaganda çalışmaları da yürütüyordu. Çalıştığı şantiyede 24 Ekim 1979'da maaşını almaya gittikten bir saat sonra "**Hasan tren kazasında öldü**" haberi geldi. Tüm işçiler hemen işi durdurdu. E-5 karayolunu saatlerce trafiğe kapattı. Her tarafta protesto sloganları yankılanıyordu. Hasan Yaşar, muhasebe odasında başına vurulan darbelerle katledilip tren yoluna atılmıştı.

2 gün sonra cenazesi hastaneden alınırken tekrar E-5 karayolu trafiğe kapatılarak yürüyüşe geçildi. Polislin saldırısı sonucu onlarca işçi gözaltına alındı. Katledilişinin üçüncü gününde şantiye binası yoldaşları tarafından kurşunlandı.

tek bir insanın çok şey olduğu bazı dönemler vardır. Bazı dönemler vardır küçük bir kıvılcım büyük bir yangın kadar etkilidir. Bazı günler vardır küçük bir tebesüm kahkahalar dolusu sevinç demektir. Kimi zamanlar vardır yüreklerin daha hızlı atması gereken.

Öyle günler yaşanır ki bir adım öne çıkıp buzu kırmak, yolu açmak gerekir. Yol ayrımlarında, karanlık sokaklarda öne çıkacaklar bütün bir kitleyi peşinden sürükleyecektir. Kimi zaman işler yolunda gitmez, karamsarlık ve umutsuzluk sarar bünyeyi. İnançsızlık tohumları serpilmeye başlar toprağa. Fırtınalar ve boranlar esmektedir. **Bi-çak sırtında bir yürüyüştür yaşanan.**

Bir yol kavşağında varlık yokluk kavgasından yeniden ayağa doğruluşun adımları atılmaktadır. İşte tam da bu anda tüm hünerinin kavga adayanlara ihtiyaç duyulur.

İyi bir örgütçü...

Birçok örgütlülüğün dağıldığı, büyük oranda karmaşanın olduğu, kitle faaliyetinde ciddi aksamaların olduğu bir zamanda belirleyici bir önem taşıyor iyi bir örgütçü olmak. Yaşamın her anını örgütlülüğün ihtiyaçları doğrultusunda şekillendirmek aynı zamanda **parti bilincinin** gelişkinliğini de gösterir. Kurulan her ilişki partinin bir bileşkesi olmalı. Kurulan her diyalog devrimin çıkarlarına kanalizasyon edilmedi, her insan kendinden bir şey katmalı, kolektif iradeye tabii kılınmalı. Ancak bu olursa küçük bir su damlasının denizde daireler çizerek yayılması gibi örgütlülükler, çevre çeper genişleyebilir daha geniş kesimlere ulaşılabilir, bir yapı inşa edilebilir. Bunun için her şeyden önce güçlü bir **örgüt bilinci** gerekir. Güncel takip etmek, halkın taleplerini, ihtiyaçlarını görmek ve buna uygun politikalar üretmek, sağlanan ilişkilerin mutlak bir yerde konumlandırılması, yapabileceği bir işin verilmesi ve denetlenmesi gerekir.

İyi bir eylem insanı....

Emekçi milyonların çıkarlarını savunmak bunun uğruna mücadele etmek büyük bir emek gerektirir. **Planlı programlı** bir ko-

şuşturmaya, **pratik** bir zeka yapılması gereken işlerin daha kısa sürede sonuçlanmasını sağlar. Çabuk ama acele etmeden, iğneyle kuyu kazarcasına büyük bir sabırla faaliyet örülmeli.

Alçakgönüllü bir devrim hamalı...

Herkes söyledi
O, yaptı
Sessizce akan bir ırmaktı
Çağlayanların şamatasına
Olgun bir gülümseme ile baktı
Uçuruma ulaştığında
Bir şelale olacaktı
Herkes konuştu, o yaptı
Sabırla kaynayan bir kaynağı
(**Bekir Kilerci**)

Baskı ve sömürüye son verecek olan, yığınların **zapt edilmez örgüt- lü gücü** olacaktır. Kitleler, yaşamı yaratan, üreten ona şekil verenler olarak mucizeler yaratacak yegâne güçtür. Devrimci ve komünistler bu deryanın gönüllü birer neferi olarak tarihi sorumluluklarını yerine getirirler.

Zor, amansız ve bir o kadar da onurlu bu kavga alçakgönüllü olmak devrimin kitlelerin eseri olacağını bilmekten gelir. En büyük bedelleri ödeyen, acı çeken yoksulluk içinde yaşam kavgası veren emekçilerdir. Bizler onların en bilinçli ve örgütlü kesimleri olarak üzerimize düşenleri yapıyoruz. **Alçakgönüllü olmak, düşünce ile eylem arasında bir bütünlük kurmak demektir aynı zamanda.** Devrimci kişiliğimizin bilincimize yerleşmesi, onu içselleştirmemiz hem faaliyetimizin daha verimli olmasını hem de emekçilerle daha kolay bütünleşmemizi sağlayacaktır.

Kaldı ki kendini beğenmişlik, kibirlilik, kendini halkın üstünde görme, onlara tepeden bakma burjuvazinin ahlakı ve kültürüdür. Tüm bunlar aynı zamanda büyük bir **iç mücadele**yi de zorunlu kılar.

Tüm bunları 23 kısa yıla sığdırmayı başarmış sayısız devrimciden, nice Partizandan biri olan **Özgür Kemal Karabolut (Bakış)** yoldaş **20 Ekim 1997** tarihinde Amasya Taşova'da son mermisine kadar çatışarak toprağa düştü. Özgür yoldaş iyi bir örgütçü, iyi bir eylem insanı ve yorulmak bilmez, alçakgönüllü bir devrim hamalı olarak tüm bu özelliklerin bileşkesi olmayı başarmıştı.

Aracının arızalanması sonucu Taşova'da sanayi sitesine giren Özgür yoldaş düşmanın etrafını kuşatmasının ardından "teslim ol" çağrılarında namusunu ateşleyerek yanıt oldu.

Daha önce defalarca yardığı pusular bu defa Özgür yoldaş ağına düşürmüştü.

Yoldaş arkasında her gözeneği ilmek ilmek işlenmiş bir yaşam bırakarak aramızdan ayrıldı. Onu tanyan hemen herkesin söylediği gibi gülen gözleri ve gülümseyen yüzü ile geleceğe, özgür yarınlara olan inancını bizlere armağan etti.

O, diğer birçok yoldaş gibi halkın yüreğine inanç ve sevgi tohumları ekti.

Kavga ölümüzleşenler!

Yaşar Yiğit: 1963 yılında **Erzincan**'ın **Re-fahiye** ilçesi **Leventler** köyünde dünyaya geldi. İlköğrenimini bitirdikten sonra Sivas Yıldızeli Öğretmen Lisesi'ni kazandı. Mezun olduktan sonra yoksulluktan kaynaklı öğrenimini daha fazla sürdüremedi. Öğrencilik yıllarında devrimci mücadeleyle tanışan Yaşar Yiğit, 1972 yılında Proletarya Partisi saflarında örgütlendi. Alçakgönüllüğü, fedakârlığı ve çalışkanlığıyla İstanbul Gül-suyu halkının gönlünde taht kurmuştu.

Ali Geğgel ve İbrahim Kara'nın şehit düşmesi üzerine yaptıkları eylem sonucunda yoldaşlarıyla birlikte jandarmayla çatışmaya girmiş ve bu çatışmada yaralanmıştı. Henüz 17 yaşında olan Yaşar Yiğit Maltepe Süreyyapaşa Hastanesi'nin karşısındaki ormanlık alanda **30 Ekim 1980**'de bomba eğitimi yaptığı bir sırada elindeki bombanın patlaması sonucu şehit düştü.

Tekin Çakmak: Dersim Hozat **Tavuklar** köyünde 1959 yılında dünyaya geldi. Altıparmak kod adlı Tekin Çakmak, 30 Ekim 1983'te Hozat İncıca köyü kırsalında yaşanan çatışmada şehit düştü.

Mehmet Yeşil: 1960 **Dersim Ovacık Ba- lıkan** köyünde dünyaya geldi. 1980 yılında mücadelede TKP/ML Hareketi saflarında başlayan Mehmet Yeşil, 12 Eylül AFC koşullarından sonra Proletarya Partisi saflarında yer aldı. Cuntayla birlikte aranın duruma düştü. 1986 yılında gözaltına alınan ve her türlü işkenceye rağmen işkencehanelerden başı dik çıkan Mehmet Yeşil'in gözaltı sürecinde çenesi ve beş kaburgası kırılmıştı. 1993 yılında PKK gerillaları tarafından üç yakınıyla birlikte kaçırıldı. Mehmet Yeşil'e birlikte kaçırılan üç kişi gece kaçmayı başarırken Mehmet Yeşil **24 Ekim 1993**'te devrimci ahlak ve ilkeler sığmayacak bir şekilde işkencede katledildi.

M. Kemal Alınar: 1959'da **Afyon**'da dünyaya gelen M. Kemal Alınar, çocukluk yıllarını hem okuyarak hem de babasının yanında çalışarak geçirdi. Daha gençlik yıllarında arkadaşları ile Alınar, işçilerin, köylülerin ve ezilenlerin kurtuluşunun Demokratik Halk Devrimi'nde olacağını inandı. Gençlik içinde alçakgönüllüğü ve kararlılığı ile büyük bir sevgi kazandı. Her türlü oportünist revizyonist ve sosyal emperyalist görüşlere karşı tavizsiz bir mücadele yürüttü. Resmî ve sivil faşistlerin azgınca saldırıdığı bir ortamda bu saldırılara karşı Afyon Sandıklı'da anti-faşist gençliği hareketlendirmeye çalıştı. **18 Ekim 1979**'da 40-50 kişilik faşist bir grubun saldırısında alçakça katledildi.

Huriye Çıtak: 1968'de **Çorum Alaca**'ya bağlı **Keşlik** köyünde dünyaya gelen Huriye Çıtak maddi sıkıntılardan dolayı ilk ve orta öğrenimini yatılı okulda yaptı. Devrimci mücadeleyle ilk tanışması İbrahim Kaypakka'ya duyduğu sempati sonucunda olur. 19 Mayıs Üniversitesi Matematik Bölümü'nü kazanır. Örgütlülüğe gençlik faaliyeti içinde başlar. 1989 yılında çok arzu ettiği Dersim dağlarındadır artık. Bir savaşçı olarak halkla bağlarını kısa sürede geliştirir. **28 Ekim 1991**'de Huriye Çıtak'ın (Özlem) içinde olduğu bir gerilla birliği Hozat'ın Kuru Kaymak (Koçeri) köyüne iner. Köyde bulunan düşman güçleriyle yaşanan çatışmada dizinden yaralanır. Ardından alınca aldığı kurşunla şehit düşer. Düşman onu bir kuyu kazıp gömmek istemiş de köylüler buna karşı koyup onu kendi elleriyle yıkayıp defnederler.

Pusulula

Önce görev...

Sınıf savaşımında belirlenen politik hedeflere varmada başarılı çalışmaların örgütlenmesine ihtiyaç vardır. Çalışmalar başarılı örgütlendiği oranda belirlenen politik hedeflere varılarak gelişme ve ilerleme sağlanır. Başarılı çalışmaların büyütülüp geliştirilmesi için somut şartların yani **halkın ve devrimin sorunlarının çok yönlü bilinip, tanınması** gerekir. Sınıf savaşımında başarının anahtarı halkın ve devrimin somut sorunlarının çok yönlü bilinip ta-

nınmasına duyulan ihtiyaç kadar, devrimin görev ve işlerinin niteliği hakkında bilgi sahibi olan ve görevin nasıl yapılması gerektiğini bilen faaliyetçilere ihtiyaç vardır. Politik ve mesleki olarak asgari oranda eğitilmiş (eğitim sınırsız ve sonsuzdur), yerine getireceği görev hakkında belli bir düzeyde bilgi ve tecrübesi olan, yapacağı iş konusunda kendisine güvenen militanların varlığı, belirlenen politikanın pratiğe uygulanmasında tayin edici öneme sahiptir. Başarının yegane şar-

tı halkın-devrimin-düşmanın (nesnel) somut durumunun bilinip tanınması, sorunları ve çelişkileri çözecek, halkı, gerilla savaşını ve partiyi örgütleyecek kadro-militanların (öznel) varlığı ve birlikteliğidir.

Herhangi bir işi ya da herhangi bir görevi yapmak için bir militan da aranması gereken nitelikler nelerdir? Öncelikli olarak o militan da aranması gereken en önemli özellik **dürüstlüktür. İş yapma isteği ve çabasıdır.** Bu özelliklerle ilgili bilgilere detaylı bir şekilde sahip olunmadan yapılacak her iş, örgütlenecek her görev daha başından başarısızlığa mahkum olur. Unutulmasın **her başarısız çalışma, partinin ve kitlelerin**

örgütlenmesinin gecikmesine neden olur, gerilla savaşının büyütülüp geliştirilmesini engeller. Her başarısızlık aynı zamanda sınıf düşmanlarına sunulmuş bir başarı ve moralidir. Bundandır ki devrimin başarısızlıklara, geriliklere tahammülü yoktur. **Bundandır ki devrimin, yarım yamalak yapılan işlere, eksik bırakılan görevlere, tamamlanmayan çalışmalara tahammülü yoktur.**

Öyleyse ne yapmak lazım? Başarıyı büyütme, işleri örgütlemek, görevleri yerine getirmek için ne yapmak lazım? Bilindiği sınırlan bir yanıtı yeniden verelim: **Devrimin çok yönlü ve çok çeşitli görev ve işlerini yap-**

cak militanlar yetiştirmek lazımdır. Kadro ve militanların eğitilip yetiştirilmesine bir anda bir hamlede olacak işler olarak bakmamak lazımdır. Bu zorlu görev uzun ve sancılı bir süreci kapsar. **Belirlenen örgütsel-pratik görevlerin tamamlanıp yerine getirilmesi için gerekli olan temel konularla eğitim verilmesinden işe başlamak gerekir.** Temel ve gerekli eğitimle (devletin niteliği ve gerçekliği hakkında-örgütlenmenin zorunluluğu ve örgüt bilimi hakkında-kitle çizgisi-görev ve sorumluluk hakkında özlü bilgi) işe başlayarak adım adım eğitimin niteliğini ve düzeyini artırmak gerekir. Unutmamak gerekir ki, devrimin örgütsel ve pratik görevleri

nasıl ki sonsuza dek uzanıp artarak devam ediyorsa buna uygun olarak da eğitim ve bilinçlenme çalışması da sonsuza dek adım adım sürüp devam eder. Dikkat edilmesi gereken önemli bir konu vardır, o da şudur: Sınıf bilinçli militan ve kadro adaylarına gerekli ve ihtiyaç olunan temel bilinç ve eğitim (özellikle görev ve sorumluluk hakkında) verilmesiyle işe başlamak gerekmektedir. Kısaca **işin yapılması ve görevin başarıyla tamamlanmasını gerektirecek olan temel ve zorunlu eğitimle işe başlamak lazımdır.**

Devrimin öncelikli olarak sayısız işçilerin, emekçilerin örgütlenmesine ihtiyacı vardır.

Gazetemizde son iki sayıdır yayımlanan kadın sorununun komünistlerin (ve de devrim) sorunu olduğuna dair yazıları beğeniyle okuduğumu belirterek başlamak istiyorum. Yazıyı beğendim çünkü, toplumdaki kadını örgütlemek hedefi (her ne kadar yazıda da belirtildiği üzere bu konuda somut ve yeterli politikalarımız olmasa da) sıkça dillendirilen bir konu olmasına rağmen, örgütlediğimiz kadınlara yaklaşımımız ve örgütlü kadınlarımızın düzenin sınırlarını aşarak daha ileri örgütlemek konusundaki eksikliğimize yapılan vurguyu yerinde buluyorum. Yazıyı beğendim çünkü, edilgenliğimiz gibi bir dizi sıkıntımızı sadece belirlemekle ve bu durumdan yakınmakla kalmamış, bir adım daha giderek çözüm yöntemlerini tartışmış, sorularla bizleri düşündürmeye itmiştir. Ve en önemlisi yazıyı beğendim çünkü, böylece bir tartışmaya ciddi bir şekilde ihtiyacımız olduğunu düşünüyorum. Bu tartışmanın açılmasına vesile olduğunuz için gazetemiz çalışanlarına da ayrıca teşekkürler... Bu tartışmayı sürdürmenin gerekliliğine inandığım için de sizlerle düşüncelerimi paylaşmak istiyorum.

Kadın meselesine, neden bu kadar önem vermek gerekir? Öncelikle toplumun yarısını oluşturan bir kesimi gözmeden gelmenin devrim hedefi açısından ne kadar büyük bir eksiklik olacağını biliyoruz. Ustalar da "İnsanlık tarihinde, ezilenlerin hiçbir büyük hareketi, emekçi kadınların katılımı olmadan yürümemiştir" (Stalin), "Kadınlar olmaksızın hiçbir gerçek kitale hareketi olamaz" (Lenin) ve daha da çoğaltabileceğimiz sözleriyle bu duruma dikkat çekmişlerdir. Yani ezilenlerin büyük hareketini, gerçek bir kitle hareketi hedefliyorsak emekçi kadınların katılımını sağlamamız zorundayız.

Kuşkusuz ki, kadınları ayrı bir sınıf olarak ele almak mümkün ve bilimsel değildir. Ancak ezilenler içinde kadınlar, özel bir yere sahiptir, bunu da gözmeden gelemez. Sınıfların ortaya çıkışından itibaren ikinci sınıf cinsiyet muamelesiyle ya-

"... kadın yığınlarının apolitik, asosyal, geri kalmış ruhu, faaliyetlerinin dar alanı, tüm yaşam tarzları birer olgudur. Bunları göz önünde bulundurmamak aptallık olur. Onlar arasında çalışma yapmak için özel organlar, özel ajitasyon yöntemleri ve örgüt biçimlerine ihtiyacımız vardır. Bu, feminizm değildir, bu pratik devrimci amaca uygunluktur."

şamın (ev içi dışındaki) tüm alanlarından dışlanmış olan ve bu haliyle de özel bir kesimi oluşturan ezilen emekçi kadınları devrim yürüyüşüne katmak özel bir ilgi ve politikayı gerektirir. Nitekim bunu Lenin'den şu sözlerle aktaran ve devrimin ve ezilen kadınların haklarının da savunucusu olan Clara Zetkin'le bir kez daha teyit edebiliriz:

"... kadın yığınlarının apolitik, asosyal, geri kalmış ruhu, faaliyetlerinin dar alanı, tüm yaşam tarzları birer olgudur. Bunları göz önünde bulundurmamak aptallık olur. Onlar arasında çalışma yapmak için özel organlar, özel ajitasyon yöntemleri ve örgüt biçimlerine ihtiyacımız vardır. Bu, feminizm değildir, bu pratik devrimci amaca uygunluktur."

Hep yapılan bir şeydir. Bazı genel doğrular dile getirilerek meselelerin özgün yanları yok sayılır, derinlik kaybedilir ve yüzeysel bakış açısı yerleşir. Bu tarzda kadın meselesinde de rastlamak çokça mümkündür. Bu konuda nedir genel doğrumuz? Kadın meselesine sınıfsal pen-

Yaşamda ve mücadelede biz de varız -1-

cereden bakmak gerekir, ezilen kadınların kurtuluşu erkek sınıfdaşlarıyla omuz omuza savaşmaktan geçer. Aksi takdirde feminizm gibi burjuva bakış açısı içinde kaybolunur vb. Bu söylemlerin doğruluğunu tartışmayı dahi düşünmüyorum. Ancak diğer yandan egemenler tarafından üretilen "erkek egemen bakış açısıyla" dışlanarak katı kalıplarla ev içine hapsedilmiş kadınlar için "özel organ, ajitasyon yöntemi ve örgüt biçimlerine ihtiyacımız" olduğu gerçeğini ortadan kaldırmaz bu genel doğrular. C. Zetkin ile bu konuları tartışan Lenin de aynı noktaya vurgu yaparak şunları söylemiştir:

"Geniş kadın kitleleri arasındaki çalışmamız için vazgeçilmez olan özel organların reddedilmesi, Komünist İşçi Partisi'ndeki sevgili arkadaşlarımızın çok ilkeli, çok radikal görüşlerinin de bir uzantısıdır. Bu görüşe göre, yalnızca bir tek örgüt biçimi olmalıdır: Bir işçi birliği. Ben bunları biliyorum. İlkenin şahit gösterilmesi, bazı devrimci zihniyetli, fakat açık olmayan kafalar için, 'kavrayış eksikliği olduğunda', yani akıl, he-

saba katılmak zorunda olan apaçık olguların kavramayı reddettiğinde, daima zuhur ediyor. Bu 'an ilke' bekçileri, devrim politikamızın tarihsel olarak bize dayatılmış gerekliliklerine nasıl razı oluyorlar? Tüm bu laflar, amansız gerçeliklerin karşısında çöküyor. Milyonlarca kadın bizimle birlikte olmaksızın, proletarya diktatörlüğünü yürütemez, komünist inşa girişemeyiz. Onlara ulaşmanın yolunu aramalıyız, bu yolu bulmak için incelemeli ve denemeliyiz." (abc)

Evet, incelemeli ve denemeliyiz. Ve tabii cesur olmalıyız, Lenin de bizi destekliyor!

Emekçi kadınları örgütlemek için özel ve özgün politikalara ihtiyacımız olduğunu ifade ettik. Bunun yanı sıra örgütlediğimiz kadınlarımızı daha yüksek seviyede örgütlemek yani devrimin önderleri haline getirmek için de aynı şekilde özel ve özgün politikalara ihtiyaç olduğu kesindir. Nitekim, geçen sayımızda vurguladığı gibi, bu politika "iki görevi bir kadın ve bir erkek yoldaş yapabiliyorsa görevi kadın yol-

daş vereyim"den ibaret değildir/olamaz. Kadınlarımızı Partileştirmek/önderleştirmek istiyorsak, onların önüne özellikle ideolojik-politik gelişimlerini sağlayacak örgütsel görevler koymak, (bundan sonra "iç huzuruyla" bir kenara çekilerek değil) görevlerin yerine getirilmesi konusunda, sırasında ve sonrasında ona önderlik etmek ve en önemlilerinden biri olarak görev yerine getirilirken karşılaşılan "erkek egemen zihniyetin" yansımalarına karşı da kadın yoldaşları yalnız bırakmadan, bu yansımaları karşı onlarla beraber mücadele etmek. Görevler yerine getirilirken karşılaşılan "erkek egemen zihniyet" yansımaları nelerdir? Bunlar, örgüt tarafından inisiyatif verilen bir kadın yoldaşı "ciddiye almamaktan" tutalım, küçümsemeye kadar varan pratiklerdir. İniyatif sahibi bir kadın yoldaşın mücadeleye hep 1-0 yenik başladığını hesaba katarak pozitif ayrımcılık olgusunu yaşama geçirmek önemlidir diye düşünüyorum. Bir örnek dinlemiştim: Bir alanda genel bir

toplantıda (devletin kolluk güçleriyle çatışma çıkması çok muhtemel) bir eylemde sorumluluklar tartışılıyor. Güvenlik sorumluluğunun bir kadın yoldaşa verilmesi öneriliyor. Kadın yoldaş, fikrini belirtmeye kalmadan, şu görüşü ağırık kazanıyor. "Geçtiğimiz yıl aynı eylemde bir başka kadın yoldaş görevliydi ve bu sorumluluğunu yerine getiremedi, olmaz! Güçlü bir erkek yoldaş bu görevi verelim!!!" (Şaka gibi değil mi?) Sormamak mümkün değil; acaba aynı sorumluluğu yerine getiremeyen kaç erkek yoldaş olmuştu şimdiye değin? Ve neden bu yoldaşlar "erkek yoldaş" olarak nitelenmemektedir de mesele kadın bir yoldaş olunca "kadın" vurgusu öne çıkmaktadır. Bu, kadını çok tehlikeli olarak kabul ettiğimiz feminizmin kucakına itmez mi? Bu yaklaşım, eşitsizliğin derinleştirilmesine ve burjuva-feodal toplumsal işbölümü anlayışına denk düşmez mi? Bir kadın yoldaş bir görevi başaramadı mı, (üstelik bu, iddia edildiği gibi "kadını" özelliklerinden mi kaynaklanıyor) o zaman (eğer kendi isteği, hedefi ve kararlılığı da varsa) bir kez ve bir kez daha benzer görevler verilmelidir. Ve eksikliklerimizi aşmamızda bizlere yardımcı olunarak bu yapılmalıdır.

Yukarıda geçen pozitif ayrımcılık meselesine de kısa bir vurgu yapmak yarar var. Kadınlarla erkeklerin aynı örgüt içinde eşit olduğundan/olması gerektiğinden bahsetmek için kadınların ve erkeklerin toplumda ve (tabii örgütte) eşit olması gerekir. Ancak böylece bir eşitlikten bahsetmek mümkün olmadığına göre eşitsizlere eşit davranmaktan bahsetmek var olan eşitsizliği kanıksamaktan daha tehlikeli bir durumdur. Daha tehlikelidir, çünkü eşitlik adı altında yapılan bu uygulamanın kadının aleyhine olacağı kesindir. Yukarıda da söylediğim gibi her alanda mücadeleye 1-0 yenik başlıyoruz. O zaman aradaki bu skor farkını ortadan kaldırmak da hepimizin görevidir. (Devam edecek) (İstanbul'dan bir İK okuru)

İnsanlık onuru ayaklar altında...

Düşünmenin, paylaşmanın, yardımlaşmanın suç olduğu ülkemizde halkımıza insanlık onuruna yakışmayacak işkenceler yapılmaktadır. 58 yaşındaki bir kadına önce tecavüz edip sonra dayak atan polislerin çirkef ve iğrenç yüzü bir kez daha gözler önüne serilmektedir.

Adana Hürriyet Mahallesi Polis Karakolu'nda tecavüze uğrayan ve sıcak ütü ile işkence gören Kaze Özlü önce Adana İHD'ye sonra AIHM'e başvurarak suç duyurusunda bulundu. 30 Eylül Pazar günü evine gelen 3 polis bayramlaşma ba-

Savcılığa gitmemesi için tehdit edilen Kaze Özlü bu saldırının kendisine tecavüz eden polisler hakkındaki şikâyetini geri çekmesi için gerçekleştirdiği ancak tecavüz eden polislerin cezasını çekeceğini söyledi.

hanesi ile içeri odaları kontrol etti. Evde kimsenin olmadığını anlayan polisler evi terk ettiler. Ancak saat 16:00 civarında tekrar eve gelen polisler Özlü'ye pasta ve şeker ikram ettiler. Pastayı yemeyeceğini söyleyen Özlü 3 polis tarafından coplarla dövüldü. Savcılığa gitmemesi için tehdit edilen Kaze Özlü bu saldırının kendisine tecavüz eden polisler hakkındaki şikâyetini geri çekmesi için gerçekleştirdiğini ancak tecavüz eden polislerin cezasını çekeceğini söyledi.

(H. Merkezi)

"Kadına tek göz yeter"

Suudi Arabistan'da kadınlara hayatı zindan eden devlet, yeni yasaklarda da dur durak bilmiyor. Kadınların tepeden turnağa örtünmeden sokağa çıkamadığı, kamuya açık yerlerde akrabası ya da eşi olmayan erkeklerle birarada bulunmadığı, otomobil kullanmadığı ülkede üst düzey bir din adamı, kadınların sadece bir gözleri açık kalacak şekilde örtünmelerinin şart koşulmasını önerdi. İsmi Şeyh Muhammed el Habadan olan "saygın" bir kişiye, katıldığı bir televizyon programında "Müslüman kadınların yüzlerinin hangi bölümlerini örtmeleri gerektiği" sorusu yöneltildi. Kadınların sadece saçlarını kapatan örtüler takmasını yanlış olduğunu savunan Habadan şöyle konuştu: "Kadınların yalnız gözlerini açıkta bırakması da sakıncalı. İki gözün açıkta kalması, kadınları makyaj yaparak baştan çıkarıcı bir hale gelmeye özendiyor. Kadınlar ya yüzlerini tamamen kapatmalı ya da tek gözü açıkta bırakan çarşafı giymeli."

Pippa Bacca davası skandalla başladı!

"Katilin kafasını kaldırıp benim gözlerime bakacak cesareti bile olmadı. Bazı duruşmalara katılacağım. Biz Pippa'nın yolunda giderek tüm dünyaya barış mesajı vermek istiyoruz" diyen Manzoni, davanın takipçisi olacaklarını vurguladı.

Gebze'de tecavüz edildikten sonra öldürülen İtalyan Sanatçı Pippa Bacca'nın davası 7 Ekim tarihinde, Kocaeli Ağır Ceza Mahkemesi'nde başladı.

Pippa Bacca, 8 Mart günü İtalya'nın Milano kentinden yola çıkmış ve yolculuğu sırasında geldiği Türkiye'de, 31 Mart günü tecavüz edildikten sonra öldürülmüştü.

Kocaeli Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen dava, Gebze'de gerçekleşen olayın ardından tutuklanan zanlı Murat Karataş hakkında açılan davanın ilk duruşmasıydı. Karataş, "Nitelikli cinsel saldırı, cebir, tehdit ve hile kullanarak kişiyi hürriyetinden yoksun kılma, kasten yaralama, bir suçlu gizlemek veya başka bir suçun delillerini gizlemek veya yakalanmamak amacıyla öldürme ve hırsızlık" la suçlanıyor.

Duruşmaya İtalyan sanatçı Giuseppe Pasqualina Di Marineo'nun (Pippa

Bacca) annesi Elena Manzoni ve avukatları Mehmet Eke katılırken, duruşma aynı zamanda bir hukuk skandalına da sahne oldu. Mahkeme İtalyanca bilen tercüman bulamamıştı! Duruşma, tercüman "bulanamaması" ve de bunun yanı sıra, Karataş'a avukat tahsis edilme- mesini gibi nedenlerle 4 Kasım 2008'e ertelendi.

Anne Manzoni: "Davanın takipçisi olacağım!"

Pippa Bacca'nın annesi duruşmanın ardından davaya ilişkin bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada "Katilin kafasını kaldırıp benim gözlerime bakacak cesareti bile olmadı. Bazı duruşmalara katılacağım. Biz Pippa'nın yolunda giderek tüm dünyaya barış mesajı vermek istiyoruz" diyen Manzoni, davanın takipçisi olacaklarını vurguladı. (Kartal)

Kolombiya

Şeker kamışı işçileri grevde

Şeker kamışı plantasyonlarında çalışan 12 bin işçi, ücretlerinin artırılması için süresiz greve çıktı. İşçiler, aylık ortalama 160 Euro ücret almalarına karşın, günde 14-16 saat çalışmak zorunda. Greve çıkan işçiler ayrıca daha insani çalışma koşulları ve hastalık halinde daha fazla sosyal güvence ve de yoğun hak gaspı gerçekleştiren taşorena bağlı değil, doğrudan ana firmaya bağlı iş sözleşmesi talep etmekte.

İşçilere taşoron aracılığıyla imzalatılan iş sözleşmeleri, aynı zamanda kooperatif üyeliği olarak geçiyor. Böylece işçiler çalışan konumunda görünmüyorlar ve "kooperatif üyesi" olan işçilerin, ne hastalık sigortası ne de ücretli izin hakları oluyor. Hastalandıklarında hiçbir ödeme yapılmıyor ve kendi yerlerine çalışacak birini bulmak zorunda bırakılıyorlar. Aksi takdirde onları işlerini de kaybetme riski bekliyor. İşçiler iş elbiselerini bile kendileri satın almak zorundalar.

Şeker kamışı işçilerinin haklı grevlerine destek ise giderek büyüyor. Bazı işçiler, greve dikkat çekmek ve dayanışmayı büyütme amacıyla **Bolivar Meydanı**'nda açlık grevi yapıyorlar.

Latin Amerika halkları ayakta!

Hükümet ise şeker işçilerinin haklı eyleminin "şüpheli gruplar" tarafından yönlendirildiğini ve desteklendiğini açıklayarak, işçilerin gerillaya yakın kişiler olduğunu ima ediyor. Gerçekte ise her hak arama mücadelesine dönük olduğu gibi, işçilerin grevini "terörizm" kapsamında değerlendirip, orduyu işçilerin üzerine saldırtarak işçileri sindirmeye çalışıyor. Ancak, işçiler güçlü askeri saldırılara ve de bu saldırılarda çok sayıda işçinin yaralan-

masına karşın, talepleri karşılanıncaya kadar grevlerini sürdürceklerini açıklıyorlar.

Artış gösteren işçi emekçi eylemlerinin yanı sıra, ülke gündeminde düşmeyen sendikacı katliamları da sürüyor. Sadece 2008 yılında 27 sendikacının katledildiği ülkede, geçtiğimiz günlerde bir sendikacı daha katledildi. **Luis Mayusa Prada** adlı sendikacı olan işçi, yol ortasında 17 kez ateş edilerek katledildi. Prada'nın ailesinden iki kişi

"Sol" liderlerin maskelelerinin birer birer düştüğü Latin Amerika'da yoksulluğu ve sefaleti artan geniş yığınların grev ve eylemleri, Latin Amerika'yı sarsmayı devam ediyor. Venezüela, Bolivya gibi ülkelerde "solcu" liderlerin iktidarlarını sarsan ayaklanmalar, diğer Latin Amerika ülkelerinde de yükselişini sürdürüyor.

daha, önceki yıllarda sendikacı oldukları için katledilmişti.

Arjantin

Köylü eylemleri sürüyor

Arjantinli köylüler, hükümetin, ağır kuraklığın yaşandığı bölgelerdeki tarım işletmelerine destek aktarması talebiyle boykot gerçekleştireyorlar.

Köylüler yine bu yılbaşından itibaren dört ay süren eylemler gerçekleştirmişlerdi. Eylemlerin talebi ise, hükümetin tahıl ve soya ihraca-

tına koyduğu ek vergileri kaldırmasıydı. Nitekim kolluk güçleriyle köylüler arasında yoğun çatışmaların yaşandığı, yolların barikatlarla kapatıldığı, bunun sonucunda birçok bölgede gıda sıkıntısının yaşandığı eylemlerin ardından ek vergi yasası geri çekilmişti.

Köylülerin kuraklık nedeniyle destek talebiyle gittikleri boykot öncesinde hükümet ile köylü liderleri arasında uzun zamana yayılan görüşmeler gerçekleşmişti. Söz konusu son eylemlerin, görüşmelerden sonuç alınmaması üzerine ortaya çıktığı bildiriliyor.

Meksika

Halk öğrenci katliamının aydınlatılmasını istedi

Meksika'nın başkenti Meksiko-City'de 1 Ekim tarihinde gerçekleşen ve 30 bin kişinin katıldığı eylemde, 40 yıl önce yaşanan Tlatelco katliamının aydınlatılması talep edildi. Polis, ordu ve kimliği bilinmeyen silahlı güçler, bundan 40 yıl önce, 1968 Olimpiyat Oyunları'nın açılışından hemen önce eylem yapan öğrencilerin üzerine ateş açarak yüzlerce öğrenciyi katletmişti. Meksika devleti ise aradan geçen süre boyunca, olayın failerini ne araştırdı ne de cezalandırmaya dönük herhangi bir girişimde bulundu.

YENİ ZELANDA

Emperyalizmin simgelerinden sayılan Mc Donalds'in Yeni Zelanda'daki şubelerinin çalışanları haftalardır grevde. Daha yüksek ücret talebiyle greve giden Mc Donalds çalışanlarının Auckland Havaalanı'nda gerçekleştirdiği bin kişilik eyleme "güvenlik" güçleri saldırdı. Grevci işçiler, saldırının ardından yaptıkları açıklamada, tutuklanma pahasına da olsa, tekrar aynı yerde eylem yapacaklarını belirttiler.

EKVADOR

Ekvador'un yoksul köylüleri, toprak işgalleri başlattı. Kısa süre önce kabul edilen anayasanın kendilerine böyle bir hak tanıdığı söyleyen köylülere karşın, Ekvador hükümeti toprak işgallerine tepki gösteriyor. Hükümet adına yapılan açıklamalarda, yoksul köylülerin Anayasayı "yanlış yorumladığı" iddia edilerek, işgalleri engellemeye dönük "önlemler" alınacağı belirtiliyor.

ABD

Boeing çalışanlarının 6 Eylül'de başlattıkları grev devam ediyor. IAM Sendikasının çağrısını yaptığı greve 27 bin çalışan katılırken, Boeing çalışanları daha fazla ücret, önümüzdeki üç yıl içinde iş güvencesi, sendika üyelerine kârdan hisse talep ediyorlar. Çalışanlar ayrıca hastalık sigortası priminin düşürülmesini de protesto ediyorlar.

Süresiz olarak gerçekleştirilen grev ve tüm üyeler aktif olarak katılırken, her üyeye grev konusunda eğitim veriliyor. Grevde yönetici pozisyonunda olanların ise ayrıca sendikada eğitimden geçirildiği ve de çalışanların grev süresince nerede görevli olduğunun ayrıntılı olarak planlandığı bildiriliyor.

BELÇİKA

Belçikalı emekçiler, hükümetin hayata geçirmeye çalıştığı neo-liberal politikalara karşı, 24 saatlik grev gerçekleştirdi. Tüm ülkede etkili olan grev nedeniyle hayat tüm kentlerde durma noktasına geldi.

Grev, işçi ve memur sendikaları FGTB, CGSLB ve CSC'nin çağrısıyla gerçekleştirilirken, sol partiler de greve destek verdiler. Grevde "emekçilerin alım gücünü savunmak" talebi öne çıkarken, grev nedeniyle sabah erken saatlerden itibaren, başta başkent Brüksel olmak üzere ülkenin her tarafından ulaşım felç oldu.

İTALYA

İtalya'nın birçok kentinde biraraya gelen binlerce kişi, giderek artan ırkçılığa karşı eylemler yaptı. 4 Eylül günü gerçekleşen ve gençliğin yoğun katılım sağladığı eylemlere, İtalya'da yaşayan Afrikalı, Çinli, Romanyalı, Pakistanlı çok sayıda insan da, katıldı. Roma'da yapılan eyleme 20 bin, Caserta'daki eyleme ise 15 bin kişi katıldı.

Maoistlerin eylemleri sürüyor

Pazar günü Gaya Eyaleti'nde bulunan özel telefon şirketlerine ait 3 telefon uydurucusu ve 1 jeneratör binası **Hindistan Komünist Partisi Maoist (HKP(M))** tarafından bombalandı. Polis karakolları tarafından kullanılan uydurucuların bombalanmasının yanı sıra, ertesini gün yola döşenen bir mayının patlaması sonucunda 4 polisin öldüğü 5 polisin yaralandığı bildirildi. Elektronik posta aracılığıyla yapılan açıklamalarında uydurucuların polis tarafından Maoistlerin mücadelesi hakkında bilgi toplamak için kullanıldığını kaynağı hedef alındığı bildirildi.

Cumhurbaşkanının Hindistan'ın merkezi eyaleti Chhattisgarh'a yaptığı ziyaret nedeniyle, güvenlik için devriye gezen bir polis otosunun, daha önce yola döşenen mayın sonucunda tahrip olduğu açıklandı. Olay yerinde biri komiser 2 polis ölümler, diğer iki polis ise yaralı halde hastaneye kaldırılırken öldü, 5 polis de tedavi ediliyor.

(Kaynak: ATİK-online)

Kadınlar barınma hakkı için eylem yaptı

Çoğunluğunu kadınların oluşturduğu 3 bin kişi Hindistan'ın Tamil Nadu Eyaleti'nde, evsiz çalışanların hakları için eylem yaptı. Eylemciler hükümetten, 100 bin evsiz barınabilmesi için kentlerde ve köylerde alanlar ayrılmasını talep ettiler.

Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Gecesi

Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Gecesi 5 Ekim 2008 Pazar günü Londra'da gerçekleştirildi.

Londra'da Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Gecesi yapıldı.

5 Ekim 2008 Pazar günü yapılan etkinlik, esas olarak 1988 yılında gerici İran rejimi tarafından katledilen 18.000 tutsağın ve **Buca, Ümraniye, Diyarbakır, Uluçanlar** şahsında ülkemiz hapishanelerinde yitirilen tüm devrimci, komünist ve yurtseverler adına yapılan saygı duruşuyla başladı.

Gece Tertip Komitesi adına yapılan konuşmanın ardından, 1988'de İran'da yapılan katliamın tanıklarından bir konuşmacı o dönem anlattı. Daha sonra ILPS Genel Sekreter Yardımcısı Hindistan hapishaneleri ve politik tutsaklarla ilgili bilgiler verdi. Birçok devrimci ve komünist partinin merkezi düzeyde mesaj gönderdiği gecede; Filipinler, Hindistan, Yunanistan, İran ve Brezilya'dan uluslararası dayanışma mesajları iletildi.

Enternasyonal bir atmosferin hakim olduğu gece programı halk oyunları, Farsça, Azerice ve Türk-

çe şiir dinletisi, tiyatro gösterimi ve müzikle sonlandırıldı.

Geceyi örgütleyen kurumlar; **UPOTUDAK, FED-BIR, OTDK, İnan Fedailer, Demokratik Anti-Emperyalist Grup, İran, Hindistan İşçi Derneği, Migrante International Philipin.**

Geceye destek sunanlar; **Devrimci Demokrasi ve Devrimci Yol.**

Grev hava trafiğini felç etti

Yunanistan'da havayolu çalışanlarının 8 Ekim tarihinde gerçekleştirdiği bir günlük grev hava trafiğini felç ederek, Atina semalarında büyük bir kaos yarattı. Havayolu çalışanlarının grevine, kamu çalışanları da destek verdi. Çok sayıda hastane ve posta çalışmasının yanı sıra, gazeteciler de destek amacıyla birkaç saat iş biriktirdi.

Emekçiler, Yunanistan hükümetinin, yüksek miktarlarda

borç içinde olan Olympic Havayolu'nu özelleştirme planlarını protesto ediyorlar.

Gazeteciler greve gitti

Havayolu çalışanlarından birkaç gün önce de, gazeteciler ülkenin genelinde grev yapmışlardı. 1 Ekim günü gerçekleştiren grev nedeniyle, radyo ve televizyon yayınları yapılmadı, gazeteler çıkmadı, internet sitelerinin web sayfaları güncellenmedi.

Evrensel Bakış

Tüm çıkışlar kapalı!

Dünya borsaları şu günlerde ke-limenin tam anlamıyla büyük bir panik yaşıyor. Çünkü ABD'de başlayan ve son bir yıldır, çeşitli "önlemler"le ötelenmeye çalışılan, **ekonomik kriz** artık tüm kapıları kırarcasına çalmaya başlamış bulunuyor.

ABD Temsilciler Meclisi'nin tartışmalı bir biçimde onayladığı 700 milyar Dolarlık "**kurtarma paketi**" de, dünya piyasalarını sakinleştirmedi.

Krizin küresel boyutta büyümesi, AB ülkelerinde de artık olanca yakıcılığı ile hissedilmeye başladı. Avrupa banka hisseleri şu günlerde tarihin en büyük düşüşünü yaşıyor.

Piyasalarındaki bu büyük çalkalanma, hiçbir kurtarma paketinin bundan böyle çözüm olmayacağı/olamayacağına da ortaya seriyor. Dünya ölçeğinde, "**en köklü**", "**en güç-**

lül" olarak adlandırılan çok sayıda kuruluş birbirini ardına iflas bayrağını çekiyor. Birçok ülkede batan kuruluşların **kamulaştırılması** gündeme geliyor.

Krizle ilişkin alınan önlemler elbette sadece ekonomik önlem paketlerinden ve bu paketlere bağlı kamulaştırma vb. girişimlerden ibaret değil. **Askeri önlemler de, bir kez daha ve de artırılarak devreye sokuluyor.** Ancak askeri önlemler bu defa emperyalist ülkelerin kendi içine dönük olarak gündeme geliyor.

Bu askeri önlemlerden birinin de, ABD'de hayata geçirilmeye çalışıldığına tanık oluyoruz. Şu sıralar "**ABD tarihinde ilk kez**" olarak adlandırılan askeri önlemlerin söz konusu olduğu bilgileri yansıyor kamuoyuna. Aktif ordu savaş birikle-

rinin, krize bağlı olarak ortaya çıkabilecek halk ayaklanmalarına karşı, ülke içinde, çok sayıda bölgeye konuşlandırıldığından söz ediliyor.

Halklara dönük gözünü kırpmadan katliam gerçekleştiren elbette sadece bu tarz özel birlikler değildir. İşgal askerlerinin bir bütün olarak işgallerdeki halk katliamlarında her boyutta yer aldığı kamuoyuna yansıyan bilgi/belge/görüntülerle yeterince açığa çıkmıştır. Çünkü, gerek emperyalistlerin gerekse bağımlı ülkelerin uşak-ışbirlikçi rejimlerinin oluşturduğu tüm beyaz orduların, gerçek birer halk düşmanı olarak, halklara dönük her türden vahşeti, katliamı hayata geçirmeye uygun **ideolojik-askeri şekillenişte** oldukları bilinmektedir.

Bu şekilleniş özellikle de profesyonel ordularda daha da öne çıkmakta, tüm ordu mensupları, insanlara/halka karşı "**acıma**", "**merhamet**" gibi duygulardan arındırılmaya dönük özel eğitimlerden geçirilerek, birer katliam makinesine dönüştürülmektedir.

Bu yönlü "eğitimin" bu konuda

"uzman" olan ABD Ordusu'nda şu sıralar, ülke içine dönük konuşulanlarla birlikte daha da yoğunlaştırılmış olarak hayata geçirildiğinden söz ediliyor.

Kendi içine dönük askeri önlemlerin sadece ABD ile sınırlı olmadığı da bilinmektedir. Yine "**terörle mücadele**" adı altında hayata geçirilen bu önlemlerin benzerlerinin, İtalya örneğinde olduğu gibi, AB ülkelerinde de yaşam bulmasına dönük gayretler görülmektedir. Böylelikle "**terörle mücadele**" konseptinin sınırları olabildiğince genişletilmekte, emekçi halklara dönük topyekün saldırıların askeri ayağı artık sadece Ortadoğu gibi bölgeleri kapsamaktan çıkmakta, emperyalistlerin kendi ülkelerini de içine alan bir biçime bürünmektedir.

Oysa halklara dönük işgal vb. askeri müdahalelerin, emperyalizmin hiçbir krizini çözemeyeceği çoktan açığa çıkmıştır. Çünkü emperyalistler ve her türden uzantıları, özellikle de işgal bölgelerinde peşpeşe yenilgiler almaya devam etmekte. Afganistan işgalinin hiçbir zaman

zaferle sonuçlanamayacağı, artık yenilginin kabul edilmesi gerektiği, buradaki işgal güçlerinin her düzeydeki sorumluları tarafından daha açık biçimde dilendirilmektedir. Bu yenilginin somut kanıtlarından biri de, emperyalistlerin yetiştirmesi Karzai ile işgalin gerekçesi yapılan Talaban'ın temsilcileri arasında gerçekleştiği somut olarak ortaya çıkan, "**uzlaşmaya**" dönük görüşmedir. Ortadoğu'nun diğer bölgelerinde de durum çok farklı değildir. Batı emperyalizminin Kafkaslar'da uğradığı hezimet ise, çıkmazı büyütüştür. Dünya ölçeğindeki çıkışsızlığın aşılması birlikte giderek daha da imkansızlaşmaktadır.

Emperyalistler ve onların uzantıları içinde buldukları ve de ağırlığı giderek taşınmaz bir hal alan krizden türlü çıkış yolları aradıkları sırada, aslında tüm çıkış yollarının kapalı olduğunu da çok iyi görmekte. Saldırı hazırlıklarını dışarıdan içeri doğru kaydirmalarının nedeni de özde budur. Ancak onların

önünde kapalı duran yolların, emekçi halklara uçsuz bucaksız bir açıklık sunduğu da, emekçi halklar cephesinde yaşanan gelişmelerde görülmektedir.

Mevcut krizin faturasının kendilerine çıkartılmaya çalışıldığını giderek daha fazla bilince çıkaran emekçi halklar, dünyanın dört bir yanında ayağa dikilme hamlelerine hız vermekteler. Bu hamlelerin üzerinden yükseldiği zeminin giderek sınıfsal bir zemine kayması ise, egemen sınıfların panigini artırmaktadır. Bu sınıfsal zeminin, işgal bölgelerinin yanı sıra, emperyalist yağma ve talanın hedefinde olan çok sayıda bölgede de ortaya çıkması söz konusudur. Eski-yeni birçok devrimci parti ve hareketin, şu süreçteki topyekün saldırılara karşı duruşunu, çeşitli vesilelerle dünya kamuoyuna ilan ettiğine, ciddi çıkışlar gerçekleştirdiğine, bundan hareketle de, sınıf mücadelesinde ciddi bir yükseliş yaşandığına tanık olmaktadır. İşte emperyalistlere ve uzantılarına tüm çıkışları kapatan da esas olarak, sınıf mücadelelerinde bu yükseliştir!

Ekim Devrimi tüm ihtişamı ile yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor

Feodalizmden kapitalizme geçiş, insanlığın daha azgınca bir sömürüle yüz yüze gelmesini de beraberinde getirmişti. Ancak kapitalizm daha ortaya çıktığı andan itibaren, kendi mezar kazıcısı da beraberinde yaratmıştı: **Proletaryayı**, yani tarihin bu en son sınıfını!

Sömürünün derinleşmesi, dizginiz bir hal alması, açlığın yoksulluğun, sefalet ve salgın hastalıkların pençesinde olan işçi sınıfının çetin bir mücadeleye girişmesini de beraberinde getirmişti.

İşçi sınıfının bu amansız mücadelesi, ilk büyük kazanımını, Paris proletaryasının kısa süreli iktidarı **Paris Komünü**yle elde edecekti. Paris Komünü, Alman-Fransız gericiilerinin ortak saldırısı sonucu, 100 bin emekçinin vahşi biçimde katledilmesiyle dağıtılacaktı. Ezilenlerin özgürlük mücadelesini boğmak, yeniden ortaya çıkışlarını engellemek için ortalığı tam bir kan denizine çevirmişti gerici güçler. Kan denizinin içinde sağ kalan komünarlardan **E. Pottier** o anı Enternasyonal şiirin-

de şöyle dile getirecekti: **“Bu kan denizinin ufkundan/ Kızıl bir güneş doğacak...”**

Ve Paris Komünü'nün kanlı bir biçimde dağıtılmasından tam 46 yıl sonra, zulmü alt etmek için yola çıkanlar yeniden iktidarı ele geçirecekler, güneş bir kez daha tüm görkemiyile doğacaktır.

Bu güneş, Avrupa proletaryasının 18. ve 19. yüzyıllarda yükselttiği çetin mücadelelerin, proletaryanın lehine değişiminin adı olan **Ekim Devrimi** idi. Çarlık Rusya'sı emekçilerinin, Lenin'in önderliğindeki Bolşevik Parti rehberliğinde, **25 Ekim 1917**'de gerçekleştirdiği bu devrim, dünya halklarına umut olmuş, ezilenlerin kurtuluşlarının kendi ellerinde olduğunun somut mesajını vermişti.

Ekim Devrimi, insanlığın lehine çok sayıda kazanımı da beraberinde getirmişti. Rusya'da devrimden önce Ruslar dışında hiçbir ulusun en küçük bir ulusal hakkı yoktu. Milyonlarca işçi ve köylü **“Halklar Hapishanesi”** olarak

Çarlık Rusya'sı emekçilerinin, Lenin'in önderliğindeki Bolşevik Parti rehberliğinde, 25 Ekim 1917'de gerçekleştirdiği Ekim Devrimi, dünya halklarına umut olmuş, ezilenlerin kurtuluşlarının kendi ellerinde olduğunun somut mesajını vermiş

adlandırılan Rusya'da, açlık ve yoksulluğa mahkum ölesiye çalıştırılıyor, Çar'a isyan etmek ise, çoğunlukla ölümlü cezalandırılmak olarak sonuçlanıyordu. İşte Ekim Devrimi Rusya'daki emekçilerin bu tutsaklık koşullarını, onları tutsak kılan zincirleri parçalamış, özgürlüğe, insanca yaşamaya, ilerlemeye giden yolu açmıştı.

Ekonomi ve eğitimde devrim

Ekim Devrimi, kapitalizmin, insan emeği üzerinden maliyet ve pazar hesabının zincirlerini de parçalamış, sermayenin yine insan emeği üzerinden hesabını yaptığı kâr hırsına büyük bir darbe indirmişti. İnsan emeğinin engelsiz gelişimini esas alan planlı ekonomi politikaları hedefinden sapmadan uygulanmış, bu uygulamanın sonucu olan başarılarla her yıl yeni başarılar eklenmiştir. Devrimden sonra **Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB)** adını alan ülkede, 1928 Ekim'inde başlayan **Birinci 5 Yıllık Plan**, hedefine 4 yıl 3 ayda ulaşmıştı. Birinci 5 Yıllık Planı, İkinci 5 Yıllık Plan (1933-1938) izlemiş, bu planın hayata geçirildiği dönemde, özellikle de kırsal kesimdeki kapitalist kalıntıların yok edilmesi amaçlanmıştır.

İkinci 5 Yıllık Plan SSCB'ni, birinci plana göre 4 misli, Rusya'nın 1917'de içinde bulunduğu duruma göre, 14 misli büyütülmüştü. Sovyetler'deki büyüme bu yıllarda diğer

gelişmiş ülkelerin çok ilerisindeydi. 1929 yılında ortaya çıkan ve de en çok ABD ve Batı Avrupa'da hissedilen “Büyük Buhran” döneminden ise, SSCB neredeyse hiç etkilenmemiş, büyüme devam etmişti.

Ekim Devrimi'nin en önemli kazanımlarından biri de eğitim alanındaki yaşanmıştı. Çarlık Rusya'sında okuma yazma bilmeyenlerin oranı % 76 civarındaydı. Devrimden sonraki yıllarda başlatılan **eğitim seferberliğinin** sonucunda, 1934 yılında okuma-yazma bilmeyenlerin oranı % 10'a düşmüş, Çarlık Rusya'sında 91 olan yüksek okul sayısı, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın başlarına doğru, 778'e yükselmiştir.

Kahramanlık destanları ile Kızıl Ordu

Ekim Devrimi'nin, emperyalizm çağının başlarındaki bu büyük başarısı, batılı güçlerin yüreklerinde, daha devrimin başından itibaren büyük korkular yaratmakta gecikmemişti. Devrimin, özellikle de hemen yanbaşındaki Doğu Avrupa'da büyük etkiler yaratması, çok sayıda devrim denemesinin gündeme gelmesi, bu güçleri “önlemler” almaya itmişti. Böylece SSCB etrafında emperyalist bir kuşatma yaratılmaya çalışılmış, aynı zamanda SSCB içindeki gerici güç kalıntıları beslenerek, Sovyetler hem içerden hem de dışardan çökertilmeye çalışılmıştı. Aynı dönemde emperyalizmin krizi de derinleşmeye başlamış, bunun ürünü olarak da egemen sınıflar

özellikle Avrupa'da, Mussolini, Hitler gibi faşist kişilikleri iş başına getirmiş, tüm Avrupa'da faşizm kol gezmeye başlamıştı.

Gerçekte Sovyetler'i yıkmak için geliştirilen ancak, dünyayı II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'na götüren, milyonlarca insanın yaşamına mal olan bu süreçten büyük bir güçle, muazzam bir zaferle çıkan ise bir kez daha Sovyetler ve de savaşta yazdığı kahramanlık destanlarıyla, **Sovyet Kızıl Ordusu** olmuştur.

Ekim Devrimi'nin kazanımları, buna bağlı olarak da, Sovyetler'deki yükseliş, Stalin'in 23 Haziran 1953'teki ölümüne kadar sürdü. Bundan sonraki yıllarda, 1956'da gerçekleştirilen SBKP 20. Kongresi'nde Kruşçev revizyonizminin iktidarı ele geçirmesiyle birlikte, Sovyetler Birliği modern revizyonizmin

Kültür-sanat

“Çocuklara onurlu bir gelecek bırakmak için...”

Tarih sular altında kalmayacak!

5. Hasankeyf Kültür ve Sanat Festivali kapsamında Hasankeyf'te yapılacak olan İlisu Barajı'nın yapımının durdurulması ve antik kente sahip çıkılması amacıyla **4 Ekim 2008** tarihinde **Diyarbakır**, Şırnak, **Mardin**, İstanbul ve **Ankara**'dan yola çıkan binlerce kişi, Kesmeköprü 2'de toplanarak bir yürüyüş düzenledi.

“Hasankeyf sular altında kalmayacak” sloganıyla yapılan 10 km'lik yürüyüşte **“Tarih günümüzde gizlidir, biz tarihin başlangıcında gizliyiz”**, “Operasyonlara, tecrite ve kültürel soykırıma **Édi bes e**”, **“Heskif'e ji cihe xwe veneguhêze, veguhêze sibê”** vb. pankartları açan kitle adına açıklama yapan DTP Eşbaşkanı **Ahmet Türk** İlisu Barajı'nın uluslararası sözleşmelere aykırı olduğunu söyledi. Barajın yapımına destek veren ülkelerin kendi ülkelerinde bu tür tarihi eserleri koruma konusunda hassas davrandığını belirten Türk, söz konusu Kürt coğrafyası olunca hassasiyetlerin değiştiğine ve çağdaş anla-

yışlarla bağdaştırmamaya projelerin hayata geçirilmesine vurgu yaptı.

Ahmet Türk açıklamasına şu sözlerle devam etti: “Bir halkın kültürünü 12 bin yıllık bir medeniyetin ifadesi olan Hasankeyf'i yıkmak elbetteki insanlığa, kültüre önem veren herkesin karşı koyması gereken bir durumdur. Bu geçmişimizi, kültürlerden bugüne süzülen tarihleri, medeniyetleri korumak gibi bir insani görevimiz var. Ayrıca Kürt coğrafyasının insanı olarak kendi tarihimize ve kültürümüze sahip çıkmak gibi bir görevimiz var. Hem insanlık adına, hem halkımız adına bu kültüre sahip çıkmak kararlılığımızı gösteriyoruz. Bugün burada bulunmamızın nedeni bunun ifadesidir.”

Açıklamanın ardından Hasankeyf Kalesi'nde açılan fotoğraf ve resim sergileri gezilerek tarihi mekanlara pankartlar asıldı. Hasankeyf Kültür Sanat Festivali sabaha kadar verilen konserlerle nöbet tutarak devam etti. (H. Merkezi)

Ekonomik ve siyasal krize paralel olarak kışkırtılan kardeş kavgasına inat, emekçiler tüm renkleriyle birarada durma mücadelesini büyütüyor.

Her kesimden emekçiler, şu süreçte halkların kardeşliğini, farklılıklarla birarada yaşanabileceğini düşmana inat haykırma devam ediyor.

İşte bu haykırışlardan biri de, **5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü** vesilesiyle, eğitim emekçileri cephesinden yükseltildi. Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube, 10 Ekim'de gerçekleştirdiği bir etkinlikte, bir yandan eğitim emekçilerinin gününü kutlarken, diğer yandan da egemen sınıfların çeşitli milliyetlerden Türkiye emekçi halkı üzerinde oynamaya çalıştıkları oyunların, yine emekçiler tarafından bozulacağını mesajını verdi.

Maltepe-Yayla Sanat Merkezi'nde gerçekleştirilen etkinlik saat 20.00'de başladı. Etkinliğe ilginin oldukça yoğun olduğu gözlemlendi. Başta demokrasi mücadelesinde şehit düşen eğitim emekçileri olmak üzere, tüm devrim ve demokrasi şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başlayan etkinlik, emekli Eğitim-Sen emekçilerine ve de yeni üyelerle plaket verilmesiyle devam etti.

Plaket törenin ardından, Eğitim-Sen 5 No'lu Şube adına bir açılış konuşması yapıldı.

Ekonomik ve siyasal krize paralel olarak kışkırtılan kardeş kavgasına inat, emekçiler tüm renkleriyle birarada durma mücadelesini büyütüyor.

Eğitim-Sen adına yapılan konuşmada, “uzun soluklu bir mücadeleden süzülüp geliyoruz. Bugün bu mücadelenin neferleri olarak buradayız” denilerek, eğitim emekçilerinin günlerini yine bir kez daha, sürgünlerin, kadrolaşmanın ve de gericiliğin gölgesinde karşıladığına dikkat çekildi. Emekçilere dönük sosyal yıkım saldırılarına, bu bağlamda da SSGS saldırılarına dikkat çekilen konuşmada, Türk, Kürt, Laz, Çerkez, birarada yaşayan milliyetlerin, birileri tarafından kışkırtılarak, birbiriyle çatıştırılmaya çalışıldığına yer verildi ve eşit-özgür-demokratik bir ülke özlemi dile getirilerek, umutların henüz tükenmediği, nefeslerin henüz kesilmediği vurgulandı. Bu etkinliğin ileri atılmanın bir vesilesi olarak düzenlendiğinin de belirtildiği konuşma, **“dünyanın bütün çocuklarına onurlu bir gelecek bırakmak için buradayız. Yaşasın onurlu mücadele-miz”** sözleriyle sona erdi.

Konuşmanın ardından, eğitim emekçilerinden oluşan bir grup müzik dinletisi verdi ve gece Kardeş Türküler'in söylediği birbirinden güzel ezgilerle devam etti. Kitle Kardeş Türküler'in söylediği Kürtçe, Türkçe, Ermenice ezgiler eşliğinde coşkulu bir halaya durdu. Etkinlik en son sahne alan Ali Asker'in söylediği parçaların ardından sona erdi.

(Kartal)

Düşleri seçmek

Telaşlı güvercinler değil
yüreği ağzında tutunmuyoruz
hayata

ve ölü bir hayatı
taşımıyoruz sırtımızda
kendi yaratattıklarımızdır
tek sığınagımız
tanıktır
tanık yazdık geleceğe
sözlerim ardındaki yangını
geçtiğimiz yollarda
buharlaştıran yalanı

bir göl olmadık
öyle kendince
bir ırmak gibi
yaşamayı seçtik
doğduğu yerde yok olmayan
her şeye çok yakın
dün'lerden
hudutsuz sonra'lara doğru
ruhumuzun derinliklerindeki çocuk
tutsaklıkta
kurtarılmış alanımızdır
bir ömür tabutta aç
yaşamak sebzeler zulme
zulüm sebeptir
karanfil ölümlere

bütün akşamları üstümüze sürdüler

benimsenebilir değil
varlığı yalnızlıkla
yalnız oluşu varlıkla
ispatlamak
çürüyen bir kayığın
yazgısını sahiplenemeyiz
dalgaların yeyesindeki çocukları
unutamayız
yakamayız onca düşün fotoğrafını

yaşamak
yorar bu beyaz tabutları
biz de yaşayabiliriz
uzak denizleri özlüyor
kanatlarında mayınlar
çarptıkça patlayan
mavi martılar olarak
ölebiliriz
çünkü
ölüm kalım meselesidir düşlemek
Mircan Karaali

Yaşama ışık tutan sözler...

* Düşünmeksizin söylenen söz, nişan almaksızın tüfek atan avcıya benzer. (Anadolu atasözü)

* Bazı insanlar hayatta hiçbir gayeye sahip olmadan yaşarlar. Böyle insanlar bir nehir üzerinde akıp giden saman çöplerine benzerler. Onlar bir

yere gitmezler; ancak suyun akışına kapılarak akarlar. (Seneca)

* Gömleğin ilk düğmesi yanlış ilkinince öbürleri de yanlış gider. (C. Brind)

* Önce biz alışkanlıklarımızı oluştururuz, sonra da alışkanlıklarımız bizi oluşturur. (John Dryden)

* Boş çuval ayakta dik durmaz. (Anadolu atasözü)

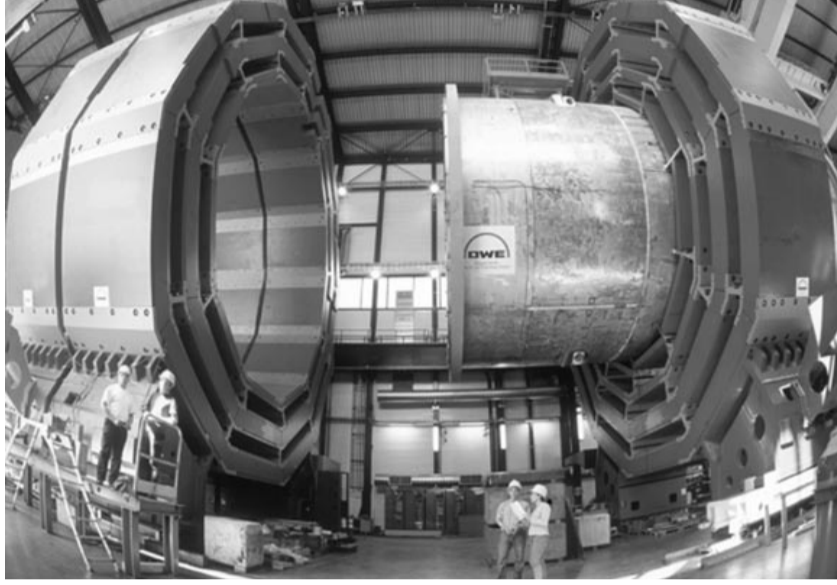
* İnsan öğrenmeyi bıraktığı gün yaşlanır. (Henry Ford)

* Vazifesini tam yerine getirmemiş olanın vicdan yarasına ne mazretin devası ne ilacın şifası deva getirmişti. (Mevlana)

CERN ve materyalizm ve diyalektiği geliştirmenin olanakları...

CERN'de bilimsel gelişmelerin ileriyeye fırlayabileceği ve dolayısıyla felsefi tartışmalar ve toplumsal değişimler açısından da son derece önemli gelişim ve tartışmalarla konu olabilecek bir deney başlamış durumda.

CERN çok sayıda bilim insanının birlikte çalışarak, atom fiziği alanındaki pek çok araştırmanın yapıldığı bir Araştırma-Geliştirme (Ar-Ge) merkezidir. CERN üretim araçlarının doğrudan üretilmesine değil ama geliştirdiği teknolojilerle gelişimin alt yapılarını oluşturan; gerek yeni üretim araçları gerekse yeni üretim aletleri için ilk fikirlerin boy verdiği bilimsel bir merkezdir. Şimdi orada, yeni bilimsel gelişmelere ve bir dizi buluşlara neden olabilecek bir deneye başlanmış durumda. Yıllarca sürececek olan bu deney elbette tek bir amaçla sınırlı değil; Bu deneyle Higgs bozonu hakkında önemli bilgilere ulaşılması amaçlanıyor. 271 derecede 2000 tonluk bir miktarın oluşturduğu bir manyetik alanda hızlandırılan protonların çarpışmasıyla ortaya çıkacak olaylar gözlenecek. Higgs bozonu atomaltı parçacıklarla yapılan deneylerde henüz gözlemlenilememiş değil. Ve bu parçacığın özgülüğü diğer parçacıkların kütle kazanmasını sağlayan parçacık oluşu.

Bu deneyle enerji parçacıklarının kütle kazanmaya ve daha kararlı hale geçmeye başladıkları an oluşturularak maddeye ilişkin bilgimize derinlik kazandırılacaktır. Atom altı parçacıklar, kuantum tanecikleri olarak bildiğimiz maddenin ortaya çıkmaya başladığı bu geçiş durumu aynı zamanda bir kararsızlık hali olarak bilinir. İşte bu deney hem bu durum içerisindeki oluşum ilişkilerini gözleyebilmeyi hem de ondan önce sine doğru bakabilmemizi sağlayacak olanakları sunacak bize. Belki de "karşı madde" ve "karanlık madde"nin anlaşılmasına doğru bir geçiş fırsatı verecek ve bu mümkün olursa

yeni bir dizi sıçramaların eşliğine gelinmiş olacağını tahmin etmek hiç de zor değil.

Çokça üzerine düşünmediğimiz halde yaşamımızda önemli yer kaplayan televizyon, cep telefonu, bilgisayarlar, internet vb. elektromanyetik alan ve kuantaların keşfiyle başlayan süreçlerin sonuçlarıdır. Oysa bu gelişmeler ne kuantum ne de elektro manyetik alanın keşfi esnasında öngörülebilmemiş şeylerdir. Bilim alanında temelde önemdeki her yeni bulgu, hatta ilk anda ne işe yarayacağı bilinmeyen ya da belli olmayan bulgular bir süre sonra uygun teknoloji de geliştirildiğinde yeni üretim araçlarının ve ürünlerin ortaya çıkmasına olanak sağlar. Bu anlamda CERN'de elde edilecek bulgularla neler yapılabileceği, ne gibi

ürünlerin ortaya çıkacağı öngörüler olmasına karşın henüz bilinmiyor.

CERN'deki gözlemler, atom çekirdeğindeki pozitif yüklü protonların yüksek hızda çarpıştırılmalarıyla ortaya çıkan enerjinin gözlenmesini olanaklı kılacak. AB çok uzak olmayan bir gelecekte füzyon yoluyla enerji elde etme hedefini önüne koydu. Günümüz kapitalizmi büyüyen enerji sorunlarıyla karşı karşıyayken ve hegemonya mücadeleleri enerji bölgelerinde yoğunlaşmışken, çeşitli üretim dallarında baş gösteren durğunluğun ne kadar süreceğinin belirsizliklerini yaşarken, CERN'den yeni bir dizi olanaklar zincirini yaratmayı umuyor. Avrupalı emperyalistler, CERN amacına ulaştığı ölçüde rakiplerini geçecek, kârlarını büyütecek yeni buluşlara ve enerjide yeni bir çığır açabilecek füzyon enerjisini elde etmeye yakınlaşmış olacaklar.

Öte yandan Higgs bozonun keşfi, maddenin kütle kazanmasına geçişin doğru gidebilmesi mümkün kılarak doğa bilimlerinde sıçrama yaratacak bir gelişmenin eşliğine vardırırmaktadır. Enerjiye ilişkin tartışmalar, "kütleli madde" tartışmaları sadece fizikte ve kimyada değil felsefede de tartışmalara yol açmış, idealist felsefenin dayanağı yapılmıştır. Benzer biçimde pozitivist bir fizikçinin "tanrı maddesi" dediği Higgs

bozonunun laboratuvar ortamında insan eliyle üretilmesi idealizme güçlü bir darbe vuracaktır. Bozonun keşfiyle birlikte ondan önce sine doğru ilerleyebilme imkânının da önü açılacak, evrenin oluşumunu Big Bang'le açıklayıp tanırsın varoluşa bağlayan görüşe de daha kesin bir yanıt olacaktır.

Atomaltı bakışla klasik madde görüşü yıkılmıştı. Çünkü atomaltı evrende, maddenin varoluş biçimi tümüyle farklıdır. Enerji parçacıkları olarak var olan, bunların içerisinde kütleli olarak nitelenen foton, nötrinno gibi parçacıkların bulunduğu bu alan materyalist ve idealist felsefelerin karşı karşıya geldikleri bir çarpışma alanıdır. En kütleli olarak nitelenen parçacıkların da kütleli olduğu bugün bilinmektedir. Fakat bunların doğrudan ölçümleri yapılamamakta, davranışlarının etkilerinden anlaşılma veya hesap edilebilmektedir. Ama maddenin bu halleriyle birlikte madde kavrayışımız da değişmektedir. İşte o geçiş durumunun anlaşılmasına kapı açacak Higgs bozonunun keşfi, maddenin farklı hallerinin gözlenebilme imkanı belki de ona yeni şarjı öğeler ekleyecektir.

Bilimlerdeki gelişmelerin toplum üzerindeki etkilerini, ekonomik, siyasi ve kültürel ilişkilerde, birey yaşamında yaptığı değişiklikleri gözleme-

yen ve bundan sonuçlar çıkarmayan bir varoluş, zayıf bir devrimciliktir. Bilimlerin en görünür haliyle teknik sonuçlarının, felsefeden ekonomiye, siyasetten askeri stratejilere, günlük yaşam ve ilişkilerle dolaysız ve hızlı etkilerinin olduğu bir dönemdir. Çünkü bilgilerin ışık hızına yakın hızlarda aktarıldığı ve bir alandaki bir buluşun diğer alanlardaki araştırmaları hızla tetiklediği bir yaşamın içerisindeyiz. Bilim diyalektiktir. Bilimlerdeki özellikle de kuantum alanındaki madde ve hareketin bilgisi madde kavrayışımızı derinleştirdiği gibi diyalektiğin de geliştirilmesine, hatta sağırmasına olanak vermektedir. Devrimciler, bilimden uzaklaşmaları ölçüde ne madde kavrayışlarını geliştirebilirler ne de gelişkin bir diyalektiğin uygulayıcısı olabilirler. Dolayısıyla bugünkü ekonomik, toplumsal, siyasal yaşam ve ilişkileri çözümleyemedikleri gibi kendilerini de çözümüylemezler.

CERN'deki çalışmalar, sadece maddenin yapısına ve bağlarımlarına ilişkin bilgilerin değil, materyalizmin ve diyalektiğin de geliştirilmesinin olanaklarını sunacaktır. Günümüz toplumunu anlamak ve dönüştürmek sadece diyalektikle mümkün. O halde diyalektiğin beslendiği ve beslediği bilimsel kaynaklara yönelmeliyiz dikkatimizi.

(Bir İK okuru)

Tuzla'dan Liseli YDG okurları**Merhaba...**

ZOR iş lisede devrimci olmak. İnsan yerine bile konulmadığın bir toplumda, insandan sayılmadığın bir yaşta, büyüklerin dünyasında hayatı dönüştürmeye soyunmak, boyun eğmemek, isyan etmek, devrimci olmak... Her koyunun kendi bacağından asıldığı koyunların ortasında, koyun olmaya itiraz etmek, haksızlığa, adaletsizliğe, yoksulluğa isyan etmek devrimci olmak...

Zor iş lisede devrimci olmak. Okumak "adam olmak", besli koyun olmak varken, kasabın kedisi olmak varken çıkmış insan olmak. Bu yüzden soruyorlar niye devrimciniz? diye. ÖSS sorusu gibi, fizik, kimya, matematik sorusu gibi, ahiret sorusu gibi zor bir soru; "Neden devrimciniz?" Uzun bir paragraf sorusu. Haksızlığa niye isyan ediyorsun, zulme boyun eğmiyorsun, niye özgürlük istiyorsun? Eşitlik için, daha güzel bir dünya için

niye mücadele ediyorsun? Niye devrimcilik yapıyorsun? Dün "iyi çocuklar"dık şimdi Dev-Lis var. Çalınan geleceğimizi geri istiyoruz. Yaşamımıza ve beyinlerimize vurulan zincirleri kırmak istiyoruz. İnsanca bir hayat istiyoruz. Onurumuzu istiyoruz. Alacağız! Bir bina yıkip yerine yenisini yapar gibi, çürümüş ağacın yerine fidan eker gibi, yüreğine düşen aşkı ilimik ilmik örer gibi, şiir gibi, türkü gibi, dövüşerek, bilerek, yüksek sesle... Devrimciyiz, YDG'liyiz...

Şimdi YDG var. İzmir'de, Amed'de, İstanbul'da, Mersin'de, Mardin'de, Adana'da, Bursa'da, Ankara'da, alanlarda, sokaklarda, okullarda... Soru sorma sırası bizde. Biz niye devrimci olduğumuzu biliyoruz. Bize niye devrimci olduğumuzu soranlar; bu kadar haksızlığın, aşığılanmanın, boyun eğmişliğin, eşitsizliğin dünyasında, çaresizliğin ortasında ne zaman insan olacaksınız. Siz neden devrimci değilsiniz?

Tuzla'dan bir YDG okuru**Merhabalar...**

SİSTEMİN işçi ve emekçi kesimlere yönelik saldırıları olanca hızıyla devam ediyor. İşçi ve emekçilerin dönük saldırılarının başında gelen örgütsüzleştirme saldırısı ise patronların artık sıkça hayata geçirdiği saldırılardan biri olarak karşımıza çıkıyor. Çalışanlarına dönük örgütsüzleştirme saldırısı gerçekleştiren işyerlerinden biri de DESA Deri'dir. Türkiye'nin en büyük deri markalarından biri olan DESA Deri'nin Düzce'de bulunan fabrikasında çalışan 41 deri işçisi 29 Nisan 2008 tarihinde sendikali oldukları için işten çıkarıldılar. Bu tarihten itibaren de direnişe geçtiler. Direnişçi işçiler direnişleri sürerince üye oldukları Deri-İş Sendikası yöneticileri ile birlikte patronun eşitsizliğin dünyasında, çaresizliğin ortasında ne zaman insan olacaksınız. Siz neden devrimci değilsiniz?

direnişlerine hala kararlılıkla devam etmekte. Despa patronunun işçilerine dönük örgütsüzleştirme saldırısı sadece Düzce'deki fabrikayla sınırlı kalmadı. İstanbul/Sefaköy'deki DESA fabrikasında bir kadın işçi sendikali faaliyet yürüttüğü için işten çıkarıldı. 3 Temmuz günü işten çıkarılan Emine Aslan fabrikanın önünde

direnişe geçmiştir. Emine abla da Düzce'deki işçiler gibi aynı kararlılıkla direnişine devam etmektedir. Deri-İş Sendikası öncülüğünde direnişi sahiplenelim. İşçi sınıfının sermayeye karşı verdiği hak alma mücadelesinin bir parçası olan DESA işçilerinin mücadelesini destekleyelim!

Birlik-mücadele-zafer!

(Gülsuyu'ndan bir işçi-köylü okuru)**Merhaba;**

26 EYLÜL 2008 tarihinde CHP ile AKP televizyonda karşı karşıya geldiler. Burjuva-feodal medya olayı o kadar abarttı ki, sanki halka hizmet ediyorlarmış gibi bir hava yaratmaya çalıştılar. Birbirlerini itham ederek, sözde belgeler gösteriyorlar, kendilerini alternatif olarak sunmaya çalışıyorlardı. Sanki halk bunların gerçek yüzünü bilmiyormuş gibi tekrar sunuyorlardı

kendilerini. Halk için hiçbir şey söylemediler oysa. Mesela elektrige, suya her şeye zam geldi. Halk açken onlar birbirlerini suçlayıp duruyorlar. Bu ne biçim siyaset, bu ne biçim tartışma! Bu ülkede işkenceye uğramayan var mı diye sormak lazım bunlara. Hapishanelerde katliam yapanlara hesap sormak lazım, yoksa sıra yavaş yavaş herkese gelecek.

Bunların hepsi sahtekar. Çünkü halk için hiçbir şey yapmıyorlar. Şu sıralar yaptıkları tutuklama serisi sadece göstermeliktir. Çünkü hesap sorma niyetleri olsaydı, Kenan Evren'i, askeri darbeye destek veren herkesi yargılamaları lazımdı. Ama bunlar birbirini sırsızlar. Bu düzenin ancak halk yargılar. Başka çaresi yoktur. Bunun için "susma sustuğuca sıra sana gelecek!"

Kitle faaliyetlerimiz üzerine**İstanbul'dan bir İK okuru**

PRATİK faaliyetlerimizde yaşadığımız en büyük eksikliklerden birisi de kitlelerin somut sorunlarını yeterince tahlil edemeyişimizdir. Sistemin baskıları, kitleleri yozlaştırıp sindirmesi bizim kitle faaliyetlerimize önem verip titiz davranmamızı gerektirmektedir. Yazılı ve görsel vb. medya araçları ile kitleleri gündemden uzak tutma ve gündemlerine dizi magazin vb. programları sokarak kitlelerin dikkatini gündemden daha farklı yönlere çekmektedir.

Peki, sistemin bu yozlaştırma araçlarını nasıl bertaraf edeceğiz? Tabii ki bu yozlaştırma araçlarının bertarafı kitlelere daha fazla giderek ve bu faaliyet içerisinde kitleleri örgütleyerek olacaktır. Faaliyetlerimizde kitlelere bütünleşmek, onlara güven vermek ve güvenmek bizim esas görevi olmalıdır.

Yığınları örgütlerken kullandığımız araçlar da bir o kadar önemlidir. Araçlar belirlenmesi ancak kitle faaliyeti ile kitlelerin somut sorunlarını bilme ile olacaktır. Ama sadece belli araçlarla faaliyete girişmek, değişime kapalı olmak kitleleri sıkacağı kadar bizim de kitle faaliyetlerimizden verimsiz çıkarmaya neden olacaktır. Toplu kitle faaliyeti, aile ziyaretleri ve kitle toplantıları ile kitlenin somut sorunları MLM düşüncesi ile yoğunluk pratiğe sokulduğunda faaliyetin verimliliği belli olur.

Gündemler hakkında kitleler ne düşünüyor, ne söylüyor ya da kitlelerin gündeminde nelerin var olduğunu ancak kitlelere giderek anlayabiliriz. Kitlelerden kitlelerle iliski ancak bu şekilde hayata uygulanabilir. Unutmamak gerekir ki bu ilke ağzda sakız değildir! Her tartışmada,

her toplantıda ifade edilen bu ilkenin bizler açısından hayati önem taşıdığı bilmemiz gerekir. Devrimi kendine amaç edinmiş bir devrimci örgüt nihai hedefi olan devrimi kitlelerden bağımsız ele alamaz ve kitleleri örgütlemesinde ise bu ilkeyi hayata geçirmek zorundadır. Kitlenin değerlerini zedelemeye ve geri yönlere ile uzlaşmadan faaliyete geçmeye ve gündeme uygun araçlarla güçlendirmek olmazsa olmazdır. Faaliyetlerimizde kullandığımız en önemli araçlardan

birisi de gazetemizdir. Düzenli kitle faaliyetleri, faaliyetlerden çıkan sorunlar üzerinden eylemler örgütlemeye, kitleleri örgütlemeye paralel yaygın organın beslenmesi gerekmektedir.

Çünkü gerçek güç olan kitlelere dayanmayan her örgüt yapı, doğru değil yanlış yolu takip etmekte demektir. Anlaşılacağı gibi kitlelerin önemi bizim için çok büyüktür. Kitleler benimzedikleri değerleri sahiplenirler ve onları korumak için so-

“Hassas” vatandaşın “adalet” tepkisi: Linç

Her an yeni gelişmelere gebe ülkemizde gündem, son günlerde yaşanan linç olayları ile yeni bir boyut kazandı. Tansiyonun giderek yükseltirken gün geçmiyor ki yeni bir linç olayı sahneye konulmasın. Dört bir yana yayılan linç girişimleri/olayları, ulusal hareketin Aktütün (Bezele) Karakolu'na yönelik gerçekleştirdiği eylemin ardından daha saldırgan bir içeriğe bürünerek devam ediyor.

Egemen sınıfların her linç olayından sonra kamuoyuna yaptıkları açıklamalar ve Aktütün sonrası toplanan **Terörle Mücadele Yüksek Kurulu**'nda (ya da Toplumsal Muhalefet ile Mücadele Yüksek Kurulu) gündeme getirilen yeni önlemler paketi, demokrasi ve insan haklarına yapılan vurgular önümüzdeki süreçte hangi alanda en fazla hak ihlalinin yaşanacağına da dikkatleri çekiyor.

OHAL yasalarının geri getirilmesi, binlerce Özel Tim'in yeniden göreve çağırılması, gözaltı süresinin uzatılma-

ması zaten eli kolu bağlı olmayan kolluk güçlerinin daha yüksek bir “**performans**” göstereceğine işaret ediyor.

Bir yargısız infaz biçimi; Linç

Linç kavramı Türkçe sözlüğe göre; “**Birden çok kimsenin kendilerine göre suç olan bir davranışından ötürü birini, yasadışı ve yargılamasız olarak taş, sopa vb. araçlarla döverek öldürmesi**” olarak tanımlanıyor.

Linç kavramının, tarihte ilk kez Amerika'da 1742-1820 yıllarında yaşamış olan **William Lynch** adlı bir yarıçın çalışmaları sonucu ortaya çıktığı ileri sürülmektedir. Amerikalı yarıçın görev yaptığı sürede, suçlu ya da potansiyel suçlu olarak varsaydığı kişilere (çoğunlukla siyahlar) karşı takındığı tutum ve davranış (onların anında yargılanmadan, hemen cezalandırılması) onun (hiç de iyi olma-

yan) ününün ülkenin her yerine yayılmasına neden olmuş.

William Lynch tarafından potansiyel “suçlu” olarak kabul edilen yani suçu halen kesin olarak belli olmayan ama William Lynch'in suçlu olarak gördüğü ya da tanımladığı kişiyi hemen etkisizleştirmek ve onu cezalandırıp devre dışı bırakarak böylece yeni suç işlemediğini “engellemek” metodudur. İşte bu metoda linç metodu denildi.

Tarihte yeni olmayan ve sıkça karışımıza çıkan bu yöntem ABD hâkim sınıfları tarafından yasal bir kılıfa sokularak yürürlüğe kondu. **Vahşet aynı kaldı ancak bu defa yasalastı.** Bu yarıçın görevde olduğu süre içinde ABD'de 1882-1968 yılları arasında 4742 siyah, değişik nedenlerden dolayı linç edildi. Yüzlerce öldürüldü.

“Hassas vatandaşların” adaleti...

Ülkemiz tarihi de bu konuda

ABD'ye meydan okuyacak bir birliktir. 1950'li yıllarda Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan haberlerle sokağa dökülen “hassas” vatandaşların komünist olduğu iddiası ile Tan gazetesini yağmalaması, matbaaları parçalaması ile açıkça sahnelenmeye başlayan bu yöntem zaman içinde daha sık kullanılır hale geldi.

6-7 Eylül olaylarından Malatya, Sivas, Maraş ve Çorum'a; '80 sonrasında Sivas Madımak'ta tekrarlanan bu oyun son yıllarda ivmesi artırılarak yine piyasada.

Aktörleri belli, hedefleri açık, hamileri herkeşce bilinen bu vahşete bugün yeniden ihtiyaç var. Dönemin özgünlüklerine göre biçim farklılıkları olsa da egemenlerin çıkarlarına ters düşen herkes bundan nasibini almaktadır. **Ermeniler, devrimciler, demokratlar, Aleviler ve son halka olarak Kürtler; mücadele dinamiği taşıyan her kim varsa..**

'80 Darbesi'nin ardından yükselen Ulusal Kurtuluş Hareketinin devleti ciddi anlamda köşeye sıkıştırmaya ile bu yöntem devreye sokuldu. Böylece devlet daha az teşhir olacak sınıflar ve ideolojiler üstü konumuna halel getirmeyecekti.

Artık her Kürt, suç işleme potansiyeli ve doğal olarak linç edilme “haklı” taşıyordu. Olaylardan sonra açıklama yapan devlet yetkilileri ise yarım ağzıyla bile olsa olayları kınama

ihtiyacı hissetmiyor “korkmayın arkamızdayız, bu ülkeyi Kürtlere komünistlere bırakmayacağız” mesajı veriyordu.

90'ların yarısından sonra azalma eğilimleri gösteren “adalet gösterileri” Ulusal Kurtuluş Hareketinin yeniden eylemlerine başlaması ile hızlı bir gelişim gösterdi. Aldığı darbelerle kamuoyunda ciddi bir şekilde prestij kaybeden devlet yeniden “vatandaşına” sığındı.

Mersin'de bayrağın yere atılması ile örlümeye başlanan histeri birçok ilde Kürt işçilere yönelerek ciddi bir hazırlık süreci geçirdikten sonra azgınlaşarak yeniden hortlatıldı. PKK'nın Dağlıca eylemi ile büyük bir kısmı halk düşmanı partilerin kadrolu faşistleri olan güruh DTP binalarını taldı.

Balıkesir Altınova'da adli bir olayla başlatılan MHP Balıkesir milletvekili Ahmet Dura'nın perspektifleri ile geliştirilen linç kampanyası bu yönelimin ileriye taşındığının göstergesi oldu.

Yeni konsept: Sansür, kapatma, yetmedi linç, inkar, imha...

Ulusal Hareketin sınır ötesi operasyonlara karşı kazandığı askeri zafer beraberinde Kürt halkının Newroz'da açığa çıkan kitlesel sahiplenışı egemenlere soğuk terler döktürüyor. Yaşar Büyükanıt'ın “**umudun**

kırılması” olarak özetlediği topyekûn savaş konsepti; ilerici, devrimci, demokrat, yurtsever basın üzerinde “hukuk” terörü ile yol almaya devam ediyor. Muhafız seslerin yok edilmesi bu konseptin en önemli ayaklarından birini oluşturuyor. Meclis'ten geçirilen tezkere ve İlker Başbuğ'un Diyarbakır ziyareti ile askeri politikalar bu konseptin **itici gücünün** oluşturuyor.

Toplumsal muhalefet kendini daha güçlü hissettiği oranda “hassas” vatandaşların sayısında ve faaliyetlerinde artışa da yaşanacaktır. Egemenler, sınıf savaşının zorlu kapışmasına şimdiden barikat örmekte ve bunun için milliyetçiliğin tabandan örgütlenmesine büyük önem vermektedir.

Baskılara, anti-demokratik uygulamalara rağmen işçilerin, emekçilerin daha iyi bir yaşam, güvenli bir gelecek özlemi asla yok edilemedi. Operasyonlarla ormanları yakılan, evleri bombalanan, kitle katliamlarına uğrayan ve lanetli ilan edilen Kürt ulusunun mücadelesi dün olduğu gibi bugün de durdurulamayacaktır. Yeni konsept egemenlerin ezilen milyonlardan korkularını bir üründür. **Korktukça silaha sarılıyorlar, çaresiz kaldıkça azgınlaşıyorlar, yenildikçe daha çok zafer naraları atıyorlar.**

Siz de bunun farkında mısınız?

Hepimiz aynı gemideyiz!

Toplumun çeşitli kesimlerinden halkımızla konuşarak, sorunun asıl muhataplarından görüşlerini aldık.

İlk olarak Bayramtapa'ye giderek yaşlı bir amcayla konuşuyoruz; **“Bu linçler, Baba İshak'lardan, Seyit Rıza'lardan geliyor. Denizler, İbrahim Kaypakka'ya'lar ne için savaşmışlar? Bunlara karşı savaşmışlar.”** Aslında anlamsız bir Kürt düşmanlığı olduğunu belirtiyor, konuşmak zorunda bırakıldığı kendi Türkçe kelimeleriyle. **“Tezkere çözüm değil. O kadar insanın üstüne gidiyorlar, baskı yapıyorlar. Halk yok mudur o insanların arkasında? Vuralım, keselim nereye kadar?”** Linç girişimlerinin geçmişte olduğu gibi bugün de devlet eliyle örgütlendiğini belirten amca, ayrıca zincirleme olarak yayıldığını da söylüyor saldırıların. Bir yandan da sınıfsal ilişkileri belirtiyor ve **“Bu tezkere provokasyondur. Bu provokasyonu yaratanlar da halkı temsil etmiyorlar. Halkın bu oyuna gelmemesi gerekiyor, hepimiz aynı gemideyiz ve batarsak hep birlikte batırız”** diyor.

Daha sonra bir dükkâna giriyoruz ve ne için geldiğimizi anlatıyor ve **Serkan Sayılğan'a** düşünceğini soruyoruz. **“Bu olaylar hükümetin elinden çıkıyor. Aydınların, yazarların bu konuda bir şeyler yapmaları gerektiğini düşünüyorum”** şeklinde an-

latıyor. Tezkerenin uzatılmasının sonuçsuzluğunu da belirten **Sayılğan**, **“Zap'ta neler olduğunu gördük, şimdi uzatılan bu tezkere ile de bir şey değişmeyeceğini biliyoruz”** diyor.

“Kürtleri yok etmek istiyorlar!”

Yakındaki bir dükkânda da **Devrim Sayılğan** ile sohbet ediyoruz. O da; **“Türk halkının Kürtleri kabul etmesi gerekir artık. Kürtlerin de ‘Kürt’ kimliğine, kendi kültürlerine, dillerine sahip çıkmaları gerekir”** şeklinde başlıyor konuşmasına. Bitlisli olduğunu dile getiren Sayılğan, devletin kendilerini “terörist” olarak gördüğünü de sözlerine ekliyor.

Ardından bir Kürt genciyle konuşuyoruz. **Emin Ali Can**, **“Dağları değil, Kürtleri yok etmek istiyorlar”** şeklinde başlıyor anlatmaya. O da tüm bunların devlet politikası olduğunu söylüyor. **Can** ayrıca, tüm devrimcilerin, Kürt halkının bu sorunları sahiplenmesini ve birlikte hareket etmesi gerektiğini özellikle belirterek, yazmamızı istediğini vurguluyor.

“Örgütlü olarak sürece müdahale edilmeli!”

Linç girişimleri ile ilgili görüş almaya devam ediyoruz.

Diñçer Demir (Öğretmen); Linç girişimleriyle yapılmak istenen şey, halkları birbirine düşürmektir. Aynı zamanda da, yaşamda gerçek sıkıntıyı, yoksulluğu yaşayan insanların bir araya gelmesi engellenmek isteniyor. Bu süreçte yapılması ge-

reken tek şey, örgütlü bir güçle sürece müdahale etmektir.

“Çözüm, ortak mücadele hattı örerek, karşı çıkmakta!”

Göksel Kaya (İtalyanca öğretmeni); Yapılmak istenen şey, halkların arasındaki kardeşliği bozmak, halkların arasına kin ve nefret tohumları ekerek, düşmanlığı körüklemektir. Egemen sınıflar bunu kendi iktidarlarının sürekliliğini sağlamak için yapıyorlar. Ayrıca içinde buldukları krizden kurtulmak isteyen emperyalist güçlerin, ekonomik-siyasal çıkarları için, bölgede hakimiyet kurma planları çerçeve-

leniyor. Bu süreçte yıkım sorunuyla gündeme gelen Kuruçeşme Mahallesi'nde oturan ve Kuruçeşme Semt Komisyonu üyesi **Mürsel Çiftçi**'yle bu konudaki fikirlerini konuştuk.

Göç nedenini sorduğumuz Çiftçi, 93'te ailesinin Diyarbakır'dan İzmir'e yerleştiğini ve göç etmesinin esas sebebinin ekonomik sıkıntılar ve siyasal baskılar olduğunu belirtti. Fakat aynı ekonomik sıkıntılar ve siyasal baskıların göçten sonrada devam ettiğini, ulusal baskının fakirlikle birleşerek daha katmerli bir sorun haline geldiğini belirtti.

Linç kampanyasına karşı halktan tepkiler...

sinde hayata geçirilen bir politika söz konusudur.

Tezkere halkın çıkarına değil!

Nemci Aslan (Esnaf): Birkaç yıl önce de bayrak olayı vardı, aldılar nerden nereye getirdiler. **Bu tip şeyler kesinlikle devlet tarafından tezgâhlanmış işlerdir.** Devlet bana “gel seni kucaklayayım” diyor ama beni Kürt kimliğim ile değil ötekileştirerek kabul ediyor. Suni bir Kürt, kendine ait bir Kürt yaratıyor. **Ben Kürdüm, kendi kimliğim var, beni kabul edeceksen böyleyim.**

Balıkesir'de saldırıyı yapanların faşist bir kesim olduğunu biliyoruz. Bu ilk defa yaptıkları bir şey değildir. Gazi Mahallesi olaylarında İstanbul'daydım, kitaplardan okuduk 6-7 Eylül olaylarını, Maraş'ı, Çorum'u biliyoruz.

Bu tezkere de öncekiler gibi “bitirilecek” vb. deniliyor. **Bunu dedikten 4 ay sonra PKK'nın silahlı güçleri gelip karakolu**

bastı. Televizyonlara yansıyan şekliyle değil de daha fazla kayıp verdi-

ğini de biliyoruz. Bu operasyonlar Türkiye'nin çıkarına değil.

Şovenizme karşı kardeşlik duvarı

Gazetemizin dağıtımının yapıldığı ve son süreçte yıkım sorunuyla gündeme gelen Kuruçeşme Mahallesi'nde oturan ve Kuruçeşme Semt Komisyonu üyesi **Mürsel Çiftçi**'yle bu konudaki fikirlerini konuştuk.

Göç nedenini sorduğumuz Çiftçi, 93'te ailesinin Diyarbakır'dan İzmir'e yerleştiğini ve göç etmesinin esas sebebinin ekonomik sıkıntılar ve siyasal baskılar olduğunu belirtti. Fakat aynı ekonomik sıkıntılar ve siyasal baskıların göçten sonrada devam ettiğini, ulusal baskının fakirlikle birleşerek daha katmerli bir sorun haline geldiğini belirtti.

Altınova olaylarının yaşanmasının en büyük nedeninin siyasi parti yöneticilerinin söylemleri ve burjuva medyanınırkçı, faşist kışkırtmalarının olduğunu bu milliyetçi ideolojik bombardımanın sıradan kavgaları bile bir Türk-Kürt kışkırtması zeminine çekilmeye çalışıldığını ve sürecin yeni olmadığını, esasta çoktandır beslenen bir süreç olduğunu gelişmelerin ise buralarda yaşayan Kürtler açısından kaygı erici olduğunu belirtti. Ayrıca Altınova da yapılmak istenenin karşılıklı bir çatışma olduğunu da ifade eden Mürsel Çiftçi bu durumun yaşanmamasının “bir şans olduğunu belirtti.

Bu olaylarda devletin rolünün ise esasta yeni olmadığı, cumhuriyet tarihinden beri süre gelen inkar ve imha politikasının bir yansıması olduğunu belirten Mürsel Çiftçi “eğer bu şeylerin yaşanmasına neden olan zihniyeti sorgulamazda belersen daha kötü olayların yaşanmasına neden olursun” dedi. Kürtlerle Türklerin binlerce yıllık bir kültürel kaynaşmasının olduğunu belirten Mürsel Çiftçi “halkların arasında böylesi bir nefret yoktur. Ama devlet politikası zaten ya da iktidar partileri veya AKP bunu kışkırtan bir yerde durmaktadır.” dedi.

DTP'ye karşı yaratılan saldırıların aslında Kürtlerin hepsini hedeflediğini veya hedefler hale getirildiğini söyleyen M.Ç. “mesela iki milyon insanın oyunu alıp binbir

oyunla engellenmeye çalışılsa da meclise giren DTP milletvekillerinin elini sıkıyım diyor Başbakan” diyerek aslında bunun herhangi bir şekilde Kürt halkının tanınmak istenmediğini somut bir ifade olduğunu belirtti.

Esas olanın siyasi partilerde olmadığını belirten Çiftçi “devletin kendisini yaşatmaya çalıştığı zemin budur” diyerek aslında faşizmin çıplak gerçeğini çok net ifadedirdi. Ayrıca “ya bu devlet Kürtlerle o kadar bölücü ermeni vs. diyor. Ben bir Kürt olarak şu sorunun cevabını çok merak ediyorum. Acaba gerçekten samimi olarak ya bu Kürtlerin devlette sorunları nedir ne istiyorlar diye sorulmuş mudur?” diyerek devletin yaklaşımının asla Kürt Ulusal Sorununu gidermeye dönük olmadığını belirtti.